

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2336 (2016. gada 14. decembris), ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2347/2002 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2337 (2016. gada 14. decembris), ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1192/69 par kopīgiem noteikumiem uzskaites normalizēšanai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumos ⁽¹⁾ 20
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2338 (2016. gada 14. decembris), ar ko Regulu (EK) Nr. 1370/2007 groza attiecībā uz iekšzemes dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgus atvēršanu ⁽¹⁾ 22
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2339 (2016. gada 14. decembris), ar ko attiecībā uz precēm, kuras ir uz laiku izvestas no Savienības muitas teritorijas pa jūru vai pa gaisu, groza Regulu (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu 32
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2340 (2016. gada 14. decembris), ar ko attiecībā uz piemērošanas dienu groza Regulu (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem ⁽¹⁾ 35

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Lēģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/2336

(2016. gada 14. decembris),

ar ko paredz īpašus nosacījumus zvejai dziļūdens krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā un noteikumus zvejai starptautiskajos ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2347/2002

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013 ⁽³⁾ ir noteikts, ka zvejas darbības ilgtermiņā ir ekoloģiski ilgtspējīgas un tiek pārvaldītas atbilstīgi mērķim nodrošināt ieguvumus ekonomiskajā, sociālajā un nodarbinātības jomā un veicināt pārtikas pieejamību. Kopējā zivsaimniecības politikā (KZP) būtu jāpiemēro gan piesardzība, gan ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā, lai nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību negatīvā ietekme uz jūras ekosistēmu, un censtos nodrošināt to, ka zvejas darbības neveicina jūras vides degradāciju. Minētajā sakarībā īpaša nozīme ir arī minētās regulas 2. panta 2. punktam, 7., 20. un 22. pantam.
- (2) Savienība ir apņēmusies īstenot rezolūcijas, ko pieņēmusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja, jo īpaši Rezolūciju 61/105 un Rezolūciju 64/72, kurās valstis un reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas tiek aicinātas nodrošināt to, ka jutīgas dziļūdens jūras ekosistēmas ir aizsargātas no grunts zvejas rīku ietekmes, kā arī nodrošināt dziļūdens zivju krājumu ilgtspējīgu izmantošanu.

⁽¹⁾ OV C 133, 9.5.2013., 41. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 10. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 18. oktobra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 433, 23.11.2016., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2016. gada 13. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

- (3) Komisija novērtēja Padomes Regulu (EK) Nr. 2347/2002 ⁽¹⁾ un jo īpaši secināja, ka regulas darbības joma attiecīgajai flotei ir pārāk liela, ka pietrūkst norādījumu par kontroli apstiprinātajās ostās un par paraugu ņemšanas programmām un ka dalībvalstu ziņojumu kvalitāte par piepūles līmeņiem ir pārāk atšķirīga. Turklāt Komisijas novērtējumā ir secināts, ka maksimāli pieļaujamai kapacitātei, kas piemērojama kopš 2002. gada un ko veido visu to kuģu kopējā kapacitāte, kuri no 1998. līdz 2000. gadam nozvejoja vairāk nekā 10 tonnu dažādu dziļūdens sugu gadā, nav bijis būtiskas pozitīvas ietekmes. Tāpēc maksimāli pieļaujamās kapacitātes režīms būtu jāatjaunina kā daļa no pasākumiem, lai novērstu minētajā regulā konstatētās nepilnības.
- (4) Nolikā saglabāt vajadzīgos zvejas kapacitātes samazinājumus dziļūdens zvejniecībās un lai iegūtu plašāku informāciju par dziļūdens zvejas darbībām un to ietekmi uz jūras vidi, dziļūdens sugu zveja būtu jāveic, ja ir zvejas atļauja. Katrs zvejas atļaujas pieteikums būtu jāpapildina ar sīku aprakstu par iecerēto zvejas apgabalu, tostarp Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) un Centrālausturumu Atlantijas zvejniecības komitejas (CECAF) apakšapgabaliem, dalījumiem un apakšdalījumiem, kā arī zvejas rīku veidu, paredzamo dziļuma diapazonu, zvejas darbības paredzamo biežumu un ilgumu un attiecīgo dziļūdens sugu nosaukumiem.
- Zvejas atļauju piešķiršanas sistēmai būtu arī jāveicina kapacitātes limiti kuģiem, kuri ir tiesīgi zvejojot dziļūdens sugas. Nolikā vērst pārvaldības pasākumus uz to flotes daļu, kas visvairāk attiecas uz dziļūdens zvejniecībām, zvejas atļaujas būtu jāizdod saskaņā ar to, vai tās ir saistītas ar mērķsugu zveju vai piezveju. Tomēr Regulā (ES) Nr. 1380/2013 noteiktā izkraušanas pienākuma piemērošanai nebūtu jāattur tos kuģus, kuri zvejo nelielu dziļūdens sugu daudzumu un uz kuriem pašlaik neattiecas dziļūdens zvejas atļauja, turpināt tradicionālās zvejas darbības.
- (5) Tādu zvejas atļauju turētājiem, kas atļauj zvejojot dziļūdens sugas, būtu kopīgi jāiesaistās zinātniskās pētniecības darbībās, lai uzlabotu dziļūdens krājumu novērtēšanu un dziļūdens ekosistēmu pētniecību.
- (6) Lai vēl vairāk veicinātu jūras vides aizsardzību, ir lietderīgi mērķtiecīgas zvejas darbības atļaut tikai tajos apgabalos, kuros dziļūdens zvejas darbības ir notikušas pārskata laikposmā no 2009. gada līdz 2011. gadam. Tomēr, lai veiktu izpēti zveju, kuģiem, kas mērķtiecīgi zvejo dziļūdens sugas, vajadzētu būt iespējai zvejojot ārpus esošā zvejas apgabala ar noteikumu, ka saskaņā ar ietekmes novērtējumu, kas veikts atbilstīgi Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) pamatnostādņiem, zvejas apgabala paplašināšana nerada būtisku risku, ka var tikt negatīvi ietekmētas jutīgas jūras ekosistēmas (JJE).
- (7) No dažādiem izmantotajiem zvejas rīkiem dziļūdens zveja ar grunts traļiem rada lielāku risku JJE, un paziņotie dati liecina, ka tajā gūst vislielākos dziļūdens sugu nevēlamās nozvejas apjomus. Lai šādu dziļūdens zvejas darbību negatīvo ietekmi uz jūras ekosistēmu samazinātu, zveja ar grunts traļiem būtu jāierobežo, atļaujot to tikai ūdeņos, kuri nesasniedz noteiktu dziļumu, un zvejai ar grunts zvejas rīkiem būtu jāpiemēro īpašas prasības JJE aizsardzībai. Turklāt grunts zvejas rīku izmantošana pēc 2021. gada 13. janvāra [četri gadi kopš šīs regulas spēkā stāšanās dienas] būtu jāizvērtē. Turklāt pie grunts nostiprinātu žaunu tīklu izmantošanu dziļūdens zvejniecībās šobrīd ierobežo Padomes Regula (EK) Nr. 1288/2009 ⁽²⁾.
- (8) Lai mazinātu iespējamo grunts tralēšanas nelabvēlīgo ietekmi, ir lietderīgi zveju ar grunts traļiem atļaut tikai 800 metru vai lielākā dziļumā. Minētais ierobežojums ir balstīts uz pašreizējiem brīvprātīgiem pasākumiem, kurus vada pati nozare un kurus piemēro Savienības ūdeņos, un tajā ir ņemta vērā dziļūdens zvejniecības specifika Savienības ūdeņos.
- (9) Lai samazinātu tādu zvejas darbību ietekmi, kas dziļūdens ūdeņos skar JJE, ir lietderīgi paredzēt pasākumu kopumu ar mērķi samazināt saskari ar JJE. Konkrēti, noteikums par došanos prom un ziņošanas pienākums būtu jāpiemēro tad, ja notiek saskare ar JJE. Turklāt būtu jāizveido to apgabalu saraksts, kuros ir vai varētu rasties JJE un kuros zveja ar grunts zvejas rīkiem ir jāaizliedz.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2347/2002 (2002. gada 16. decembris), ar ko ievieš īpašas pieejamības prasības un piemēro saistītos noteikumus zvejai dziļjūras krājumos (OV L 351, 28.12.2002., 6. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1288/2009 (2009. gada 27. novembris), ar ko nosaka pārejas posma tehniskos pasākumus no laikposmam 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam (OV L 347, 24.12.2009., 6. lpp.).

- (10) Ņemot vērā to, ka bioloģisko informāciju vislabāk var savākt ar saskaņotu datu vākšanas standartu palīdzību, datu vākšanu par dziļūdens zvejas veidiem ir lietderīgi integrēt vispārējā zinātnisko datu vākšanas sistēmā, vienlaikus nodrošinot tādas papildinformācijas sniegšanu, kas vajadzīga, lai gūtu priekšstatu par zvejniecību dinamiku. Datu vākšanai paredzētais finansējums saskaņā ar šo regulu ir pieejams saskaņā ar noteikumiem un principiem par datu vākšanas sistēmu, kas paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 199/2008⁽¹⁾.
- (11) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009⁽²⁾ nosaka stingrākas kontroles un noteikumu izpildes prasības, ko piemēro īpašos gadījumos. Tāpēc zvejai, kas vērsta uz dziļūdens sugām, kuras pēc būtības ir jutīgas pret zveju, būtu jāpiemēro augstāki kontroles līmeņi. Ir arī lietderīgi noteikt konkrētus KZP noteikumu pārkāpumu gadījumus, kuru rezultātā zvejas atļauja būtu jā anulē.
- (12) Konvenciju par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā apstiprināja ar Padomes Lēmumu 81/608/EEK⁽³⁾, un tā stājās spēkā 1982. gada 17. martā. Minētā konvencija nodrošina atbilstīgu daudzpusējas sadarbības sistēmu jautājumos, kas attiecas uz zvejas resursu racionālu saglabāšanu un pārvaldību Ziemeļaustrumu Atlantijas starptautiskajos ūdeņos. Pārvaldības pasākumi, kas pieņemti Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisijā (NEAFC), ietver īpašu pasākumu sistēmu JJE aizsardzībai NEAFC pārvaldības apgabalā. Tomēr, lai nodrošinātu Savienības zvejas kuģu NEAFC ūdeņos pašreizējā darbības veida nepārtrauktību, patlaban piemērojamos Regulas (EK) Nr. 2347/2002 noteikumus attiecībā uz dziļūdens zvejas atļauju, izraudzītām ostām un dalībvalstu informācijas paziņošanu būtu jāturpina piemērot dziļūdens zvejas darbībām NEAFC pārvaldības apgabalā. Turklāt, lai turpinātu uzlabot zinātnisko informāciju par minētajiem krājumiem un tā kā piemērojamos NEAFC pasākumos nav iekļauta novērotāja īstenota uzraudzība, ir lietderīgi visos Ziemeļjūras un CECAF apgabalos, kuros notiek dziļūdens sugu zveja, piemērot vienādu novērotāja īstenotu uzraudzību.
- (13) Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz grozījumiem JJE indikatoru sarakstā III pielikumā ar mērķi pielāgot minēto sarakstu jaunākajiem zinātniskajiem ieteikumiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁴⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (14) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz esošo zvejas apgabalu noteikšanu un sarakstu izveidi un pielāgošanu par tiem apgabaliem, kuros ir vai varētu rasties JJE, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽⁵⁾.
- (15) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz pētnieciskas dziļūdens zvejas apstiprināšanu un attiecībā uz esoša dziļūdens zvejas apgabala noteikšanas pielāgošanu, lai iekļautu vietas, kur zvejas darbības tiek veiktas atbilstīgi zvejas atļaujai, kas izdota saskaņā ar šo regulu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 199/2008 (2008. gada 25. februāris) par Kopienas sistēmas izveidi datu vākšanai, pārvaldībai un izmantošanai zivsaimniecības nozarē un par atbalstu zinātniskā padoma izstrādei saistībā ar kopējo zivsaimniecības politiku (OV L 60, 5.3.2008., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Lēmums 81/608/EEK (1981. gada 13. jūlijs), kas attiecas uz Konvencijas par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumatlantijas zvejniecībā noslēgšanu (OV L 227, 12.8.1981., 21. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (16) Tāpēc nepieciešams noteikt jaunus noteikumus, lai regulētu zveju dziļūdens krājumos Savienības ūdeņos Ziemeļaustrumu Atlantijā un starptautiskajos ūdeņos, kuri ir CECAF kompetences jomā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķi

Šī regula veicina Regulas (ES) Nr. 1380/2013 2. pantā norādīto mērķu sasniegšanu, ciktāl tie attiecas uz dziļūdens sugām un dzīvotnēm. Turklāt tās mērķi ir:

- a) uzlabot zinātnisko informāciju par dziļūdens sugām un to dzīvotnēm;
- b) dziļūdens zvejā nepieļaut būtisku negatīvu ietekmi uz JJE un nodrošināt dziļūdens zivju krājumu saglabāšanu ilgtermiņā;
- c) nodrošināt, ka Savienības pasākumi dziļūdens zivju krājumu ilgtspējīgas pārvaldības nolūkā atbilst Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas rezolūcijām, jo īpaši Rezolūcijai 61/105 un Rezolūcijai 64/72.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro zvejas darbībām vai plānotām zvejas darbībām šādos ūdeņos:
  - a) ko veic Savienības zvejas kuģi un trešo valstu zvejas kuģi Savienības ūdeņos Ziemeļjūrā, Ziemeļrietumu ūdeņos un Dienvidrietumu ūdeņos, kā arī Savienības ūdeņos ICES IIa zonā;
  - b) ko veic Savienības zvejas kuģi starptautiskajos ūdeņos CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2. apgabalā.
2. Šā panta 1. punkts neskar 16. panta 5. punktu.

3. pants

Priekšmets

1. Šo regulu piemēro sugām, kuras sastopamas dziļūdenī un kuras raksturo šādu bioloģisko faktoru apvienojums: nobriešana salīdzinoši lielā vecumā, lēna augšana, ilgs paredzamais mūžs, zems dabiskās mirstības rādītājs, kvalitatīva gadskārtēja pieauguma neregulāra atjaunošanās un nārsts, kas var nenotikt katru gadu ("dziļūdens sugas").
2. Šajā regulā dziļūdens sugas, un tostarp visjutīgākās sugas, ir uzskaitītas I pielikumā.

4. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. pantā un Padomes Regulas (EK) Nr. 734/2008 ⁽¹⁾ 2. pantā sniegtās definīcijas.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 734/2008 (2008. gada 15. jūlijs) par jutīgu jūras ekosistēmu aizsardzību atklātajā jūrā pret negatīvo ietekmi, ko rada grunts zvejas rīki (OV L 201, 30.7.2008., 8. lpp.).

2. Turklāt piemēro šādas definīcijas:
- a) "ICES zonas" ir zonas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 218/2009 ⁽¹⁾;
  - b) "CECAF zonas" ir zonas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 216/2009 ⁽²⁾;
  - c) "NEAFC pārvaldības apgabals" ir ūdeņi, uz kuriem attiecas Konvencija par turpmāku daudzpusēju sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā un kuri atrodas ārpus ūdeņiem, kas ir minētās konvencijas līgumslēdzēju pušu zvejniecības jurisdikcijā;
  - d) "visjutīgākās sugas" ir dziļūdens sugas, kas ir minētas I pielikuma tabulas trešajā slejā ar nosaukumu "Visjutīgākā (x)";
  - e) "zvejas veids" ir zvejas darbības, kurās ar konkrētiem zvejas rīkiem konkrētā apgabalā mērķtiecīgi iegūst konkrētas sugas;
  - f) "dziļūdens zvejas veids" ir zvejas veids, kurā mērķtiecīgi iegūst dziļūdens sugas saskaņā ar norādēm, kas noteiktas 5. panta 2. punktā;
  - g) "zvejas uzraudzības centrs" ir karoga dalībvalsts izveidots operatīvais centrs, kas ir aprīkots ar datortehniku un programmatūru, kuras nodrošina datu automātisku saņemšanu, apstrādi un elektronisku datu pārraidi;
  - h) "saskare" ir tāda JJE indikatorsugu daudzuma nozveja, kas pārsniedz IV pielikumā izklāstītos robežvērtības līmeņus;
  - i) "neplānota nozveja" ir to jūras organismu nejauša nozveja, kuri saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantu ir jāizkrauj un jāatskaita no kvotām vai nu tāpēc, ka tie ir mazāki par minimālo saglabāšanas references izmēru, vai tāpēc, ka nozvejotais daudzums pārsniedz saskaņā ar nozvejas sastāva un piezvejas noteikumiem atļauto daudzumu;
  - j) "JJE indikatori" ir tie, kas ir iekļauti III pielikumā;
  - k) "esošie dziļūdens zvejas apgabali" ir daļa no apgabala, kas minēts 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kur vēsturiski ir notikušas dziļūdens zvejas darbības un kas ir noteikts saskaņā ar 7. pantu.

5. pants

Zvejas atļaujas

1. Zvejas darbībām, kurās mērķtiecīgi iegūst dziļūdens sugas, ir vajadzīga zvejas atļauja ("mērķtiecīgas zvejas atļauja"). Mērķtiecīgas zvejas atļaujā norāda dziļūdens sugas, kuras kuģim ir atļauts mērķtiecīgi zvejot.
  2. Piemērojot 1. punktu, uzskata, ka zvejas kuģis veic zvejas darbības, kas vērstas uz dziļūdens sugu zvejniecību, ja tā saziņā par nozveju (zvejas žurnālā, izkraušanas deklarācijās, pārdošanas zīmēs vai līdzīgos dokumentos) attiecīgajā kalendārajā gadā jebkurā no zvejas reisiem ir iekļauti vismaz 8 % dziļūdens sugu.
- Tomēr tas neattiecas uz zvejas kuģiem, kuriem kopējā dziļūdens sugu reģistrācija attiecīgajā kalendārajā gadā ir mazāka par 10 tonnām. Šī daļa neskar 6. punktu.
3. To zvejas kuģu zvejas darbībām, kuri, lai gan tie mērķtiecīgi neiegūst dziļūdens sugas, nozvejo dziļūdens sugas kā piezveju, ir vajadzīga zvejas atļauja ("piezvejas atļauja"). Piezvejas atļaujā norāda dziļūdens sugas, kuras kuģis, mērķtiecīgi iegūstot citas sugas, drīkst skart kā piezveju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 218/2009 (2009. gada 11. marts) par to dalībvalstu nominālās nozvejas statistikas iesniegšanu, kuras zvejo Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļā (OV L 87, 31.3.2009., 70. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 216/2009 (2009. gada 11. marts) par to, kā dalībvalstis, kas zvejo apgabalos ārpus Ziemeļatlantijas, iesniedz nominālās nozvejas statistiku (OV L 87, 31.3.2009., 1. lpp.).

4. Abi zvejas atļauju veidi, kas minēti attiecīgi šā panta 1. un 3. punktā, ir skaidri atšķirami elektroniskajā datubāzē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1224/2009 116. pantā.
5. Zvejas kuģiem, kuriem nav zvejas atļaujas saskaņā ar šo punktu, vienā zvejas reisā ir aizliegts zvejot vairāk nekā 100 kg dziļūdens sugu. Šādu kuģu nozvejotās dziļūdens sugas, kas pārsniedz 100 kg, nedrīkst paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut, izņemot tādu dziļūdens sugu neplānotu nozveju, uz kurām attiecas izkraušanas pienākums, kas izklāstīts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantā, un kuras izkrauj un atskaita no kvotām.
6. Zvejas kuģi, kam ir piezvejas atļauja un kam pieejama tāda dziļūdens sugu piezvejas kvota, kura šā panta 2. punktā noteikto 10 tonnu robežvērtību pārsniedz ne vairāk kā par 15 %, neuzskata par tādu, kurš mērķtiecīgi iegūst dziļūdens sugas. Tas šādas nozvejas izkrauj un atskaita no kvotas. Tās dziļūdens sugu neplānotās nozvejas, uz kurām attiecas Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. pantā izklāstītais izkraušanas pienākums, izkrauj un atskaita no kvotām.
7. Šo regulu *mutatis mutandis* piemēro zvejas atļauju izsniegšanai trešo valstu zvejas kuģiem, ievērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008 ⁽¹⁾.

6. pants

Kapacitātes pārvaldība

1. Visu to Savienības zvejas kuģu summārā zvejas kapacitāte bruto tilpībā un kilovatās, kuriem kāda no dalībvalstīm ir izsniegusi mērķtiecīgas zvejas atļauju, nekad nepārsniedz to minētās dalībvalsts kuģu summāro zvejas kapacitāti laikposmā no 2009. gada līdz 2011. gadam, neatkarīgi no tā, kurā gadā ir gūts lielākais apjoms, kuri:
- a) jebkurā no trim kalendārajiem gadiem laikposmā no 2009. gada līdz 2011. gadam ir nozvejojuši 10 tonnu vai vairāk dziļūdens sugu, neatkarīgi no tā, kurā gadā ir gūts lielākais apjoms; un
- b) ir reģistrēti kādā no minētās dalībvalsts tālākajiem reģioniem LESD 349. panta nozīmē un ja katra šāda kuģa dziļūdens sugu nozveja jebkurā no trim kalendārajiem gadiem laikposmā no 2009. gada līdz 2011. gadam bija vismaz 10 % no to kopējās gada nozvejas, neatkarīgi no tā, kurā gadā ir gūts lielākais apjoms.
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, ja kādai dalībvalstij zvejas iespējas I pielikumā uzskaitītajām sugām ir iedalītas pirms 2017. gada 12. janvāra [šīs regulas spēkā stāšanās diena], taču tās kuģi nav nozvejojuši 10 tonnu vai vairāk dziļūdens sugu nevienā no atsaucēs gadiem, šīs dalībvalsts summārā zvejas kapacitāte nekad nepārsniedz tās kuģu summāro zvejas kapacitāti nevienā no pēdējiem trim gadiem, kuros vismaz viens no tās kuģiem ir nozvejojis 10 tonnu vai vairāk dziļūdens sugu, neatkarīgi no tā, kurā gadā ir gūts lielākais apjoms.

7. pants

Esošie dziļūdens zvejas apgabali

1. Līdz 2017. gada 13. jūlijam dalībvalstis, kuru kuģiem ir izsniegtas dziļūdens zvejas atļaujas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2347/2002 3. panta 1. punktu un ciktāl tas attiecas uz tādu kuģu zvejas darbībām, kuri katrā kalendārajā gadā nozvejo vairāk nekā 10 tonnu, informē Komisiju, izmantojot JJA datus vai – ja JJA dati nav pieejami – izmantojot citu attiecīgu un pārbaudāmu informāciju, par šādu kuģu dziļūdens sugu zvejas darbības vietām atsaucēs kalendārajiem gadiem laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1006/2008 (2008. gada 29. septembris) par atļaujām, kuras Kopienas zvejas kuģiem izdod zvejas darbību veikšanai ārpus Kopienas ūdeņiem, un par trešo valstu kuģu piekļuvi Kopienas ūdeņiem un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93 un (EK) Nr. 1627/94 un atceļ Regulu (EK) Nr. 3317/94 (OV L 286, 29.10.2008., 33. lpp.).

2. Pamatojoties uz 1. punktā sniegto informāciju, kā arī pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko un tehnisko informāciju, Komisija līdz 2018. gada 13. janvārim ar īstenošanas aktiem nosaka esošos dziļūdens zvejas apgabalus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 18. pantā.

8. pants

Vispārīgas prasības pieteikumiem zvejas atļauju saņemšanai

1. Katru zvejas atļaujas pieteikumu papildina sīks apraksts par apgabalu, kurā zvejas kuģis plāno veikt zvejas darbības, zvejas rīkiem, dziļuma diapazonu, kurā tiks veiktas darbības, zvejas darbības paredzamo biežumu un ilgumu, kā arī attiecīgo dziļūdens sugu nosaukumi.

2. Mērķtiecīgas zvejas atļaujas izsniedz tikai zvejas darbībām esošajos dziļūdens zvejas apgabalos.

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un līdz tiek noteikti esošie dziļūdens zvejas apgabali saskaņā ar 7. pantu, mērķtiecīgas zvejas atļaujas var izsniegt ar noteikumu, ka zvejas kuģis ir iesniedzis pierādījumus par to, ka tas ir veicis zvejas darbības dziļūdens zvejas veidā vismaz pēdējo trīs gadus pirms zvejas atļaujas pieteikuma iesniegšanas. Šādu zvejas atļauju var izsniegt tikai attiecībā uz tām vietām, kur šādas iepriekšējās zvejas darbības ir veiktas.

4. Zvejas atļaujas neizsniedz zvejai ar grunts traļiem dziļumā, kas nesasniedz 800 metrus.

5. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalsts var iesniegt lūgumu veikt izpēti zveju vietās, kas atrodas ārpus esošajiem dziļūdens zvejas apgabaliem. Šādam lūgumam pievieno ietekmes novērtējumu, kas veikts saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 2008. gada starptautiskajām pamatnostādņēm par dziļūdens zvejas pārvaldību atklātā jūrā. Iesniedzot šādu lūgumu, dalībvalsts norāda izpēti zvejas paredzēto ilgumu un paredzēto kuģu skaitu, kuri piedalās, un to kapacitāti. Tajā ierosina ietekmes mazināšanas pasākumus, lai novērstu saskari ar JJE un efektīvi tās aizsargātu.

6. Komisija pēc tam, kad ir izvērtējusi dalībvalstu sniegto informāciju, un pamatojoties uz zinātniskas padomdevēju struktūras ieteikumu, ar īstenošanas aktiem var piešķirt apstiprinājumu prasītās izpēti zvejas veikšanai. Apstiprinājumā Komisija jo īpaši var noteikt:

a) izpēti zvejas apgabalu;

b) maksimālo kuģu skaitu un maksimālo kapacitāti;

c) šādas zvejas ilgumu, kas nepārsniedz vienu gadu un ir atjaunojams vienu reizi;

d) maksimālo procentuālo apjomu attiecībā uz to dziļūdens sugu kopējo pieļaujamo nozveju, kuras var nozvejot izpēti zvejā; un

e) ietekmes mazināšanas pasākumus, kas veicami, lai aizsargātu JJE.

7. Nolikā nodrošināt reprezentatīvus datus, kas ir adekvāti, lai novērtētu un pārvaldītu dziļūdens zivju krājumus un saskari ar JJE, jebkurā zvejas atļaujā, kas ir izsniegta saskaņā ar 6. punktu, zvejas atļaujas derīguma termiņa pirmajos 12 mēnešos tiek prasīta zinātnisko novērotāju klātbūtne vai attiecīgā kuģa attālā elektroniskā novērošana.

8. Pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts lūgumu un tās sniegto informāciju, Komisija ar īstenošanas aktiem var koriģēt esošā dziļūdens zvejas apgabala noteikšanu ar mērķi iekļaut to zvejas darbību veikšanas vietas, kuras tiek veiktas saskaņā ar zvejas atļauju, kas izsniegta saskaņā ar šā panta 5. un 6. punktu.

9. pants

Īpašas prasības JJE aizsardzībai

1. Šo pantu piemēro zvejas darbībām ar grunts zvejas rīkiem dziļumā, kas nesasniedz 400 metrus.
2. Ja zvejas darbību laikā JJE indikatoru daudzums, kā definēts III pielikumā, kas nozvejoti minētās zvejas darbības laikā, pārsniedz IV pielikumā noteiktās robežvērtības, uzskata, ka notiek saskare ar JJE. Šis zvejas kuģis nekavējoties pārtrauc zveju attiecīgajā apgabalā. Tas atsāk darbības tikai tad, kad sasniedz citu apgabalu, kas ir vismaz piecu jūras jūdžu attālumā no apgabala, kurā notikusi saskare.
3. Zvejas kuģis par jebkādu saskari ar JJE nekavējoties ziņo kompetentajām valsts iestādēm, kuras nekavējoties ziņo Komisijai.
4. Dalībvalstis izmanto vislabāko pieejamo zinātnisko un tehnisko informāciju, tostarp biogeogrāfisko informāciju un 3. punktā minēto informāciju, lai noteiktu, kur ir vai varētu rasties JJE. Turklāt Komisija kompetentajai zinātniskajai padomdevējai struktūrai pieprasa ik gadu izstrādāt to apgabalu izvērtējumu, kuros ir vai varētu rasties JJE.

Minēto izvērtējumu veic saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 2008. gada starptautiskajām pamatnostādņēm par dziļūdens zvejas pārvaldību atklātā jūrā, tajā piemēro piesardzīgu pieeju zvejas pārvaldībai, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1380/2013 4. panta 1. punkta 8. apakšpunktā, un to publisko.
5. Ja, pamatojoties uz 4. punktā minēto procedūru, ir noteikti apgabali, kuros ir vai varētu rasties JJE, dalībvalstis un kompetentā zinātniskā padomdevēja struktūra savlaicīgi informē Komisiju.
6. Pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko un tehnisko informāciju, kā arī uz dalībvalstu un zinātniskās padomdevējas struktūras veiktajiem novērtējumiem un konstatējumiem, Komisija līdz 2018. gada 13. janvārim pieņem īstenošanas aktus nolūkā izveidot to apgabalu sarakstu, kuros ir vai varētu rasties JJE. Komisija reizi gadā pārskata minēto sarakstu, pamatojoties uz Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas sniegtajiem ieteikumiem, un nepieciešamības gadījumā ar īstenošanas aktiem groza sarakstu. Komisija var izslēgt apgabalu no saraksta ar noteikumu, ka tā, pamatojoties uz ietekmes izvērtējumu un apspriežoties ar kompetento zinātnisko padomdevēju struktūru, konstatē, ka ir pietiekami daudz pierādījumu, kas liecina par to, ka minētajā apgabalā nav JJE vai ka ir pieņemti atbilstīgi saglabāšanas un pārvaldības pasākumi, kas nodrošina, ka būtiska negatīva ietekme uz šajā apgabalā esošajām JJE tiek novērsta. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 18. pantā minēto pārbaudes procedūru.
7. Komisija, pamatojoties uz vislabāko pieejamo zinātnisko informāciju, var pārskatīt JJE indikatorus un tiek pilnvarota grozīt III pielikumā iekļauto sarakstu, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 17. pantu.
8. Ja būtiski mainās paņēmieni, kas tiek izmantoti, lai veiktu zveju ar grunts zvejas rīkiem, vai ja jauna zinātniskā informācija liecina, ka attiecīgajā apgabalā ir JJE, vajadzīgi jauni ietekmes izvērtējumi.
9. Grunts zvejas rīku izmantošana visos apgabalos, kas uzskaitīti saskaņā ar 6. punktu, ir aizliegta.

10. pants

Īpašu kontroles noteikumu piemērošana

Uz zvejniecību un zvejas darbībām, uz kurām attiecas šī regula, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, attiecas arī noteikumi Regulas (EK) Nr. 1224/2009 7., 17., 42., 43. un 45. pantā, 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 95. panta 3. punktā, 104. panta 1. punktā, 105. panta 3. punkta c) apakšpunktā, 107. panta 1. punktā, 108. panta 1. punktā un 115. panta c) punktā, un I pielikumā.

*11. pants***Apstiprinātās ostas**

1. Dalībvalstis apstiprina ostas, kurās ir jāizkrauj vai jāpārkauc visi to dziļūdens sugu vai to kombināciju nozvejas daudzumi, kuru svars ir lielāks par 100 kg. Līdz 2017. gada 13. martam dalībvalstis nosūta Komisijai minēto apstiprināto ostu sarakstu.
2. Nevienu dziļūdens sugu kombinācijas daudzumu, kas pārsniedz 100 kg, nedrīkst izkraut nevienā vietā, izņemot ostas, kuras dalībvalstis, ievērojot 1. punktu, ir apstiprinājušas.

*12. pants***Iepriekšēja paziņošana**

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. panta, visu Savienības zvejas kuģu kapteiņiem, kas ieplānojuši izkraut 100 kg vai vairāk dziļūdens sugu, neatkarīgi no zvejas kuģu garuma par minēto nodomu ir jāpaziņo savas karoga dalībvalsts kompetentajai iestādei vismaz četras stundas pirms paredzamās ierašanās ostā. Kuģa kapteinis vai jebkura cita persona, kas atbild par 12 m vai īsāka kuģa darbību, informē kompetentās iestādes vismaz vienu stundu pirms paredzētās ierašanās ostā.

*13. pants***Ieraksti zvejas žurnālā, zvejojot dziļos ūdeņos**

1. Ja ir spēkā pienākums izdarīt ierakstus zvejas žurnālā, to Savienības zvejas kuģu kapteiņi, kuriem ir zvejas atļauja saskaņā ar 5. panta 1. vai 3. punktu, iesaistoties dziļūdens zvejā vai zvejojot vairāk nekā 400 metru dziļumā:
  - a) pēc katra iemetiena papīra formāta zvejas žurnālā novelk jaunu līniju; vai
  - b) ja uz tiem attiecas prasība par elektroniskas reģistrēšanas un ziņošanas sistēmas izmantošanu, pēc katra iemetiena izdara atsevišķu ierakstu.
2. Savienības zvejas kuģu kapteiņi kuģa zvejas žurnālā ieraksta arī tādu I pielikumā uzskaitītu dziļūdens sugu daudzumus, kas ir nozvejotas, paturētas uz kuģa, pārkrautas vai izkrautas saskaņā ar 5. panta 5. punktu, un III pielikumā uzskaitīto JJE rādītājus, kas pārsniedz IV pielikumā izklāstītās robežvērtības, tostarp sugu sastāvu un svaru, un par minētajiem daudzumiem ziņo kompetentajām iestādēm.

*14. pants***Zvejas atļauju anulēšana**

Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009 7. panta 4. punktu un 92. pantu un saskaņā ar tās 90. panta 1. punktu, šīs regulas 5. panta 1. un 3. punktā minētās zvejas atļaujas tiek anulētas uz vismaz diviem mēnešiem jebkurā no šādiem gadījumiem:

- a) zvejas atļaujā paredzēto nosacījumu neievērošana attiecībā uz zvejas rīku izmantošanas ierobežojumiem, atļautajiem darbības apgabaliem vai to sugu nozvejas limitiem, kuras ir atļauts mērķtiecīgi zvejot; vai
- b) zinātniskā novērotāja neuzņemšana uz kuģa vai neatļaušana paņemt paraugus no nozvejas zinātniskos nolūkos, kā norādīts šīs regulas 16. pantā.

15. pants

Noteikumi par datu vākšanu un paziņošanu

1. Neskarot konkrētākus šīs regulas noteikumus, piemēro Padomes Regulu (EK) Nr. 199/2008.
2. Vācot datus par dziļūdens zvejas veidiem saskaņā ar vispārīgajiem noteikumiem par datu vākšanu un precizitātes līmeņiem, kas noteikti attiecīgajā Savienības daudzgadu programmā par bioloģisko, tehnisko, vides un sociālekonomisko datu vākšanu un pārvaldību, dalībvalstis ievēro īpašās datu vākšanas un paziņošanas prasības, kas ir izklāstītas II pielikumā attiecībā uz konkrētu dziļūdens zvejas veidu.
3. Dalībvalstis visās zvejas atļaujās, kas izdotas saskaņā ar 5. pantu, iekļauj vajadzīgos nosacījumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais kuģis sadarbībā ar attiecīgo zinātnisko institūtu piedalās jebkādā datu vākšanas shēmā, kuras darbības jomā ietilpst zvejas darbības, par kurām tiek izsniegta atļauja.
4. Kuģa kapteinim vai jebkurai citai personai, kas ir atbildīga par kuģa darbību, ir pienākums uzņemt uz kuģa zinātnisko novērotāju, kuru dalībvalsts ir norīkojusi uz šī kuģa, ja vien tas ir iespējams drošības iemeslu dēļ. Kapteinis atvieglo zinātniskā novērotāja uzdevumu veikšanu.
5. Pēc Komisijas lūguma dalībvalsts iesniedz gada ziņojumus, kuros ir ietverti summārie dati par tādu kuģu skaitu, kuri kuģo ar tās karogu un ir iesaistīti dziļūdens zvejā, to zvejas apgabals, zvejas rīku veids, izmērs, katra izdotā zvejas atļauju veida skaits, to izbraukšanas osta, kopējās dziļūdens zvejas iespējas, kas ir pieejamas tās kuģiem, un šādu zvejas iespēju izmantošanas summārais procentuālais apmērs. Minētos ziņojumus dara publiski pieejamus.

16. pants

Novērotāja īstenota uzraudzība

1. Dalībvalstis izveido novērotāju īstenotas uzraudzības programmu, lai nodrošinātu attiecīgu, savlaicīgu un precīzu datu vākšanu par dziļūdens sugu nozveju un piezveju un par saskari ar JJE un citu informāciju, kas nepieciešama šīs regulas efektīvai īstenošanai. Kuģus, kas izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus un kas ir saņēmuši atļaujas mērķtiecīgi zvejot dziļūdens sugas, vismaz 20 % apmērā uzrauga novērotāji, izņemot kuģus, kas drošības apsvērumu dēļ nav piemēroti novērotāja uzņemšanai. Visus pārējos kuģus, kam ir atļauja zvejot dziļūdens sugas, vismaz 10 % apmērā uzrauga novērotāji, izņemot kuģus, kas drošības apsvērumu dēļ nav piemēroti novērotāja uzņemšanai.
2. Ja operatoram viņa dalībvalsts ir lūgusi uz viņa kuģa uzņemt novērotāju, novērotāja prombūtne tādu iemeslu dēļ, kas nav operatora kontrolē, neliedz minētajam kuģim atstāt ostu.
3. Komisija līdz 2018. gada 1. janvārim cenšas iegūt zinātnisko ieteikumu, pamatojoties uz datiem, kas ievākti saskaņā ar šo regulu, par to, vai šā panta 1. punktā izklāstītā novērotāja īstenota uzraudzība ir pietiekama, lai sasniegtu 1. panta mērķus, jo īpaši, lai dziļūdens zvejā novērstu būtisku negatīvu ietekmi uz JJE, un vai tā būtu jāpielāgo, pamatojoties uz atjauninātu paraugu ņemšanas metodoloģiju. Komisija nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi par iegūtā zinātniskā ieteikuma rezultātiem.
4. Ja Komisija, pamatojoties uz 3. punktā minēto zinātnisko ieteikumu, uzskata, ka 1. punktā izklāstītie novērotāja īstenotas uzraudzības procentuālie apmēri būtu jāpielāgo, Komisija steidzamības kārtā var iesniegt priekšlikumu minēto procentuālo apmēru pārskatīšanai.
5. Atkāpjoties no 2. panta, šo pantu *mutatis mutandis* piemēro dziļūdens sugu zvejai ar kuģiem, kas izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus NEAFC pārvaldības apgabalā.

17. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 9. panta 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2017. gada 12. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 9. panta 6. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 9. panta 6. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

18. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

19. pants

Novērtēšana

1. Līdz 2021. gada 13. janvārim Komisija, balstoties uz dalībvalstu ziņojumiem un zinātniskajiem ieteikumiem, ko tā pieprasa minētajā nolūkā, novērtē šajā regulā noteikto pasākumu ietekmi un nosaka, cik lielā mērā ir sasniegti 1. panta a) un b) punktā minētie mērķi.
2. Novērtējumā aplūko tendences šādos aspektos:
  - a) visu tādu zvejas rīku veidu lietojums, kurus izmanto dziļūdens sugu mērķtiecīgā zvejā, īpaši pievēršoties ietekmei uz visjutīgākajām sugām un JJE;

- b) kuģi, kas ir pārgājuši uz tādu zvejas rīku izmantošanu, kam ir mazāka ietekme uz jūras gultni, un panākumi nevēlamas nozvejas novēršanā, samazināšanā līdz minimumam un, ja iespējams, izskaušanā;
- c) katrā dziļūdens zvejas veidā iesaistīto kuģu darbības joma;
- d) to datu pilnīgums un uzticamība, kurus dalībvalstis krājuma novērtēšanas nolūkā nosūta zinātniskajām struktūrām vai Komisijai īpašu datu sniegšanas pieprasījumu gadījumā;
- e) dziļūdens krājumi, par kuriem ir uzlabojušies zinātniskie ieteikumi;
- f) papildu pasākumu efektivitāte, lai izskaustu izmetumus un samazinātu visjutīgāko sugu nozveju;
- g) to ietekmes novērtējumu kvalitāte, kas veikti, ievērojot 8. pantu;
- h) to Savienības kuģu un ostu skaits, kuras nepastarpināti ietekmē šīs regulas īstenošana;
- i) to pasākumu efektivitāte, kas ir noteikti, lai nodrošinātu dziļūdens krājumu ilgtspējību un novērstu nemērķa sugu, jo īpaši visjutīgāko sugu, piezveju;
- j) apmērs, kādā JJE ir efektīvi aizsargātas, atļautas zvejas darbības attiecinot tikai uz pastāvošiem dziļūdens zvejas apgabaliem, piemērojot noteikumu par došanos prom un/vai citus pasākumus;
- k) 800 metru dziļuma ierobežojuma piemērošana.

3. Pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto novērtējumu, Komisija attiecīgā gadījumā var ierosināt priekšlikumus šīs regulas grozīšanai. Jo īpaši, ja minētajā novērtējumā tiek norādīts, ka zveja ar grunts zvejas rīkiem neatbilst 1. pantā izklāstītajiem mērķiem, Komisija var iesniegt priekšlikumu grozīt šo regulu ar mērķi nodrošināt, ka tādu kuģu mērķtiecīgas zvejas atļaujas, kuri izmanto grunts traļus vai pie grunts nostiprinātus žaunu tīklus, zaudē spēku vai tiek atceltas un ka tiek ieviesti vajadzīgie pasākumi attiecībā uz grunts zvejas rīkiem, tostarp āķu jedām, lai nodrošinātu visjutīgāko sugu un JJE aizsardzību.

20. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Regula (EK) Nr. 2347/2002 tiek atcelta.
2. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.
3. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, Regulas (EK) Nr. 2347/2002 3., 7. un 9. pantu turpina piemērot Savienības zvejas kuģiem, kas veic zvejas darbības NEAFC pārvaldības apgabalā.
4. Īpašas zvejas atļaujas, kas izdotas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2347/2002, paliek spēkā ilgākais uz viena gada laikposmu pēc 2017. gada 12. janvāra.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

I PIELIKUMS

Dziļūdens sugas

Zinātniskais nosaukums	Parastais nosaukums	Visjutīgākā (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Brūnā īsraga haizivs	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Melnā kaķhaizivs	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Baltacu haizivs	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Gardeguna samtainā dzeloņzivs	x
<i>Dalatias licha</i>	Melnā haizivs	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Lielā laternhaizivs	x
<i>Apristuris</i> spp.	Dziļūdens kaķhaizivs	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Apmetņa haizivs	
<i>Deania calcea</i>	Gardeguna spurainā haizivs	
<i>Galeus melastomus</i>	Melnmutes kaķhaizivs	
<i>Galeus murinus</i>	Peles kaķhaizivs	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sešžaunu haizivs	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Laternhaizivs	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Buru haizivs	
<i>Scymnodon ringens</i>	Aszobe	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grenlandes haizivs	
<i>Alepocephalidae</i>	Gludgalve	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Bērda gludgalve	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Garpurna gludgalve	
<i>Aphanopus carbo</i>	Melnā mataste	
<i>Argentina silus</i>	Ziemeļatlantijas argentīna	
<i>Beryx</i> spp.	Berikšas	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Sarkanais dziļūdens krabis	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Eiropas himera	

Zinātniskais nosaukums	Parastais nosaukums	Visjutīgākā (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Lielacu himera	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Asdeguna himera	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Strupdeguna garaste	
<i>Epigonus telescopus</i>	Melnā kardinālzivs	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Zilmutes sarkanasarīs	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlantijas lielgalvis	x
<i>Macrourus berglax</i>	Ziemeļu makrūrzivis	
<i>Molva dypterygia</i>	Zilā jūras līdaka	
<i>Mora moro</i>	Parastā mora	
<i>Antimora rostrata</i>	Zilā antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Sarkanspuru pagele	
<i>Polyprion americanus</i>	Poliprions	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Grenlandes paltuss	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Vidusjūras ķeizarasarīs	
<i>Macrouridae</i> , kas nav <i>Coryphaenoides rupestris</i> un <i>Macrourus berglax</i>	Makrūrzivis, kas nav strupdeguna garaste un ziemeļu makrūrzivis	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Degunainā čūskmakrele	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Dzelonžutis	
<i>Raja fyllae</i>	Apaļā raja	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktiskā raja	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Norvēģijas raja	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Adatānā skorpēna	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Astainais lepidops	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Esmarka likods	
<i>Sebastes viviparus</i>	Sarkanasarīs (Norvēģijas pikša)	

II PIELIKUMS

Īpašās datu vākšanas un paziņošanas prasības, kas minētas 15. panta 2. punktā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka datus, kas savākti par apgabalu, kurš ietver Savienības ūdeņus un starptautiskos ūdeņus, pēc tam iedala sīkāk, lai tie attiektos uz Savienības vai starptautiskajiem ūdeņiem atsevišķi.
2. Ja darbība dziļūdens zvejas veidā pārklājas ar darbību citā zvejas veidā tajā pašā apgabalā, datus par pirmo minēto darbību vāc atsevišķi no datiem par pēdējo minēto darbību.
3. No izmetumiem ņem paraugus visos dziļūdens zvejas veidos. Paraugu ņemšanas stratēģija attiecībā uz izkrāvumiem un izmetumiem aptver visas sugas, kas uzskaitītas I pielikumā, kā arī sugas, kas pieder jūras gultnes ekosistēmai, piemēram, dziļūdens koraļļi, sūkļi vai citi organismi, kas pieder tai pašai ekosistēmai.
4. Uz kuģa norīkotais novērotājs tiek lūgts noteikt un dokumentēt, kāds svars ir ar kuģa zvejas rīkiem uz kuģa paceltajiem akmens koraļļiem, mīkstajiem koraļļiem, sūkļiem vai citiem organismiem, kas pieder tai pašai ekosistēmai.
5. Ja piemērojama daudzgadu datu vākšanas plāns paredz vākt zvejas piepūles datus, kas izteikti stundās, ko traļi pavadījuši zvejā, un laikā, cik ilgi stacionārie zvejas rīki atradušies ūdenī, dalībvalsts vāc un ir gatava kopā ar šādiem zvejas piepūles datiem iesniegt šādus papildu datus:
  - a) zvejas darbību veikšanas vieta, ņemot vērā katru iemetienu atsevišķi, kas noteikta pēc kuģu satelītnovērošanas sistēmas datiem, kurus kuģis nosūtījis zvejas uzraudzības centram;
  - b) zvejošanas dziļums, kurā izmanto zvejas rīkus, ja uz kuģi attiecas ziņošana, izmantojot elektronisko zvejas žurnālu. Kuģa kapteinis paziņo zvejošanas dziļumu, ievērojot standartizēto ziņošanas formātu.

III PIELIKUMS

JJE indikatorsugas

Turpmāk sniegts JJE dzīvotņu veidu saraksts ar taksoniem, kuri visticamāk ir vērojami minētajās dzīvotnēs un kurus uzskata par JJE indikatoriem.

JJE dzīvotnes veids	Reprezentatīvi taksoni
1. Aukstūdens koraļļu rifs	
a) <i>Lophelia pertusa</i> rifs	<i>Lophelia pertusa</i>
b) <i>Solenosmilia variabilis</i> rifs	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Koraļļu audze	
a) audze uz cietas grunts	
i) ragkoraļļu un melno koraļļu audzes uz cietas grunts	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isidiidae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii) akmens koraļļu kolonijas uz klinšainas virsmas	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii) akmens koraļļu grupas, kas neveido rifus	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
b) koraļļu audzes uz mīkstas grunts	
i) ragkoraļļu un melno koraļļu audzes uz mīkstas grunts	<i>Chrysogorgiidae</i>
ii) cilindrisko koraļļu (<i>Dendrophylliidae</i>) lauki	<i>Caryophylliidae</i>
iii) ziedkāposta formas koraļļu lauki	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Dziļūdens sūkļu grupas	
a) citu sūkļu grupas	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
b) sūkļu audzes uz cietas grunts	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
c) stikla sūkļu kopas	<i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

JJE dzīvotnes veids	Reprezentatīvi taksoni
4. Jūrasspalvu lauki	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halipteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Cauruļmītņu aktīniju laukumi	<i>Cerianthidae</i>
6. Dūņu un smilšu fauna	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Sūneņu (<i>Bryozoa</i>) laukumi	

IV PIELIKUMS

Saskare ar iespējamu JJE tiek definēta šādi:

- a) traļa vilkšanas un citam zvejas rīkam, kas nav āķu jeda: ja ir vairāk nekā 30 kg dzīvu koraļļu un/vai 400 kg dzīvu sūkļu, kas ir JJE indikatori; un
  - b) nostiprinātai āķu jeda: JJE indikatoru esamība nozvejā uz 10 āķiem 1 000 āķu segmentā vai uz āķu jedas 1 200 m posmā – atkarībā no tā, kurš ir īsāks.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/2337**(2016. gada 14. decembris),****ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1192/69 par kopīgiem noteikumiem uzskaites normalizēšanai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumos****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. un 109. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EEK) Nr. 1192/69 ⁽⁴⁾ ļauj dalībvalstīm kompensēt 40 uzskaitītiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem maksājumu pienākumus, kas citu transporta veidu uzņēmumiem nav jāatbalsta. Pareizu normalizācijas noteikumu piemērošanas rezultātā dalībvalstis tiek atbrīvotas no pienākuma paziņot par valsts atbalstu.
- (2) Ir pieņemti vairāki Savienības tiesību akti, kas dzelzceļa kravu pārvadājumu un starptautisko dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgus atver konkurencei un, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/34/ES ⁽⁵⁾ gadījumā, ievieš konkrētus pamatprincipus, kas ietver to, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumi jāvada saskaņā ar principiem, kuri attiecas uz komercsabiedrībām, ka struktūras, kas atbild par jaudas iedalīšanu un maksas uzlikšanu par dzelzceļa infrastruktūru, ir jānodala no struktūrām, kas sniedz dzelzceļa pakalpojumus, un ka jābūt uzskaites nodalīšanai, ka visiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas licencēti atbilstīgi Savienības kritērijiem, jābūt piekļuvei dzelzceļa infrastruktūrai ar taisnīgiem, nediskriminējošiem noteikumiem un ka infrastruktūras pārvaldītāji var saņemt valsts finansējumu.
- (3) Regula (EEK) Nr. 1192/69 ir pretrunā patlaban spēkā esošajiem leģislatīvajiem aktiem un nav saderīga ar tiem. Konkrēti, liberalizēta tirgus kontekstā, kad dzelzceļa uzņēmumi tieši konkurē ar uzskaitītajiem dzelzceļa uzņēmumiem, vairs nav atbilstīgi attiekties pret abām šīm grupām atšķirīgi.
- (4) Tāpēc ir lietderīgi atcelt Regulu (EEK) Nr. 1192/69, lai novērstu Savienības tiesību sistēmas nekonsekvenci un nolūkā veicināt vienkāršošanu, atceļot tiesību aktu, kas ir novecojis.

⁽¹⁾ OV C 327, 12.11.2013., 122. lpp.

⁽²⁾ OV C 356, 5.12.2013., 92. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 17. oktobra nostāja pirmajā lasījumā (OV L 430, 22.11.2016., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1192/69 (1969. gada 26. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem uzskaites normalizēšanai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumos (OV L 156, 28.6.1969., 8. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 14.12.2012., 32. lpp.).

- (5) Dalībvalstis var maksāt kompensāciju par pārbrauktuvju aprīkojuma izmaksām saskaņā ar Direktīvas 2012/34/ES 8. pantu. Tomēr tām var būt vajadzīgs laiks, lai grozītu savus valsts tiesību aktus un administratīvos noteikumus nolūkā ņemt vērā Regulas (EEK) Nr. 1192/69 atcelšanu. Tādējādi šai atcelšanai nebūtu jāstājas spēkā uzreiz attiecībā uz gadījumiem, uz kuriem attiecas Regulas (EEK) Nr. 1192/69 IV pielikums,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regula (EEK) Nr. 1192/69 tiek atcelta, izņemot minētās regulas noteikumus, ko piemēro uzskaites normalizēšanai attiecībā uz IV kategorijas gadījumiem, kas iekļauti minētās regulas IV pielikumā. Minētos noteikumus turpina piemērot līdz 2017. gada 31. decembrim.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/2338**(2016. gada 14. decembris),****ar ko Regulu (EK) Nr. 1370/2007 groza attiecībā uz iekšzemes dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgus atvēršanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 91. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Dzelzceļa transportam ir potenciāls izaugsmei un sava īpatsvara palielināšanai, un tam ir būtiska loma ilgtspējīgā transporta un mobilitātes sistēmā, radot jaunas investīciju iespējas un darbvietas. Tomēr pasažieru transporta pakalpojumu pa dzelzceļu izaugsme nav notikusi tikpat strauji kā citu transporta veidu attīstība.
- (2) Starptautisko dzelzceļa pasažieru pārvadājumu Savienības tirgus ir atvērts konkurencei no 2010. gada. Turklāt dažas dalībvalstis ir atvērušas konkurencei savus iekšzemes pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, ieviešot brīvas piekļuves tiesības vai rīkojot konkursus pakalpojumu valsts līgumu noslēgšanai, vai abējādi. Iekšzemes dzelzceļa pasažieru pārvadājumu tirgus atvēršanai vajadzētu pozitīvi ietekmēt vienotas Eiropas dzelzceļa telpas darbību, rezultātā lietotājiem nodrošinot labākus pakalpojumus.
- (3) Komisija savā 2011. gada 28. marta Baltajā grāmatā par transportu paziņoja par nodomu pabeigt dzelzceļa pakalpojumu iekšējā tirgus izveidi, novēršot tehniskus, administratīvus un juridiskus šķēršļus, kuri apgrūtinā iekļūšanu dzelzceļa tirgū.
- (4) Vienotas Eiropas dzelzceļa telpas izveides pabeigšanai būtu jāveicina dzelzceļa transporta kā ticamas alternatīvas citiem transporta veidiem attīstība, tostarp cenas un kvalitātes ziņā.
- (5) Konkrēts šīs regulas mērķis ir uzlabot sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pa dzelzceļu kvalitāti, pārredzamību, efektivitāti un sniegumu.
- (6) Pakalpojumiem pārrobežu līmenī, kas sniegti saskaņā ar pakalpojumu valsts līgumiem, tostarp sabiedriskā transporta pakalpojumiem, kuri aptver vietējas un reģionālas vajadzības transporta jomā, būtu jāsaņem to dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišana, kuru teritorijā pakalpojumi tiek sniegti.

⁽¹⁾ OV C 327, 12.11.2013., 122. lpp.

⁽²⁾ OV C 356, 5.12.2013., 92. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 17. oktobra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 430, 22.11.2016., 4. lpp.). Eiropas Parlamenta 2016. gada 14. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

- (7) Kompetentajām iestādēm būtu jānosaka sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību specifikācijas sabiedriskā pasažieru transporta jomā. Šādām specifikācijām būtu jāatbilst politikas mērķiem, kas norādīti dalībvalstu sabiedriskā transporta politikas dokumentos.
- (8) Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību specifikācijām sabiedriskā pasažieru transporta jomā, kad iespējams, vajadzētu radīt pozitīvu tīkla ietekmi, tostarp uzlabojot pakalpojumu kvalitāti, sociālo un teritoriālo kohēziju vai sabiedriskā transporta sistēmas vispārējo efektivitāti.
- (9) Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām būtu jāatbilst sabiedriskā transporta politikai. Tomēr tas nedod tiesības kompetentajām iestādēm saņemt konkrētu finansējuma summu.
- (10) Izstrādājot sabiedriskā transporta politikas dokumentus, būtu jākonsultējas ar attiecīgajām ieinteresētajām personām saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Starp minētajām ieinteresētajām personām varētu būt transporta operatori, infrastruktūras pārvaldītāji, darbinieku organizācijas un sabiedriskā transporta pakalpojumu lietotāju pārstāvji.
- (11) Attiecībā uz pakalpojumu valsts līgumiem, kurus nepiešķir, pamatojoties uz konkursa procedūru, sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju veiktā sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpilde būtu pienācīgi jākompensē, lai nodrošinātu sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu finanšu stabilitāti ilgtermiņā saskaņā ar sabiedriskā transporta politikā noteiktajām prasībām. Konkrēti, šādai kompensācijai būtu jāveicina tas, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs uztur vai attīsta efektīvu pārvaldību un ka tiek sniegti pietiekami augstas kvalitātes sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi.
- (12) Veidojot vienotu Eiropas dzelzceļa telpu, dalībvalstīm būtu jānodrošina adekvāts sociālās aizsardzības līmenis sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju personālam.
- (13) Lai procedūrās pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanai par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pienācīgi iestrādātu sociālo tiesību un darba tiesību jomas prasības, sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem pakalpojumu valsts līgumu īstenošanā būtu jāievēro saistības sociālo tiesību un darba tiesību jomā, kas piemērojamas dalībvalstī, kurā pakalpojumu valsts līgums ir piešķirts, un kas izriet no normatīvajiem aktiem un lēmumiem gan valsts, gan Savienības līmenī, kā arī no piemērojamiem koplīgumiem, ar noteikumu, ka šādi valsts noteikumi un to piemērošana ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
- (14) Ja dalībvalstis pieprasa, lai personāls, ko pieņēmis iepriekšējais pakalpojumu sniedzējs, tiek pārcelts uz jauno izraudzīto sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju, šādam personālam būtu jāpiešķir tiesības, kas tam pienāktos, ja būtu notikusi īpašnieka maiņa Padomes Direktīvas 2001/23/EK ⁽¹⁾ nozīmē. Dalībvalstīm vajadzētu būt rīcības brīvībai pieņemt šādus noteikumus.
- (15) Kompetentajām iestādēm, nodrošinot uzņēmumu konfidencialās informācijas leģitīmo aizsardzību, būtu visām ieinteresētajām personām jānodrošina pieejama informācija, kas ir atbilstīga, lai sagatavotu piedāvājumus saskaņā ar konkursa procedūrām.
- (16) Kompetentās iestādes pienākumam sniegt visām ieinteresētajām personām informāciju, kas ir būtiska, lai sagatavotu piedāvājumu saskaņā ar konkursa procedūru, nebūtu jāietver pienākums radīt papildu informāciju, ja šādas informācijas nav.
- (17) Lai ņemtu vērā dalībvalstu teritoriālās un politiskās struktūras dažādību, pakalpojumu valsts līgumu var piešķirt kompetentā iestāde, kuru veido publisku iestāžu grupa. Šādos apstākļos vajadzētu būt skaidriem noteikumiem, kas noteiktu katras publiskās iestādes attiecīgos pienākumus pakalpojumu valsts līguma piešķiršanas procesā.
- (18) Ņemot vērā dalībvalstu administratīvo struktūru dažādību, tādu līgumu gadījumā, kuri attiecas uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pa dzelzceļu sniegšanu un kurus tieši piešķir vietējo kompetento iestāžu grupa, tas, kuras vietējās iestādes ir kompetentas attiecībā uz attiecīgajām "pilsētu aglomerācijām" un "lauku apgabaliem", paliek dalībvalstu ziņā.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.).

- (19) Pakalpojumu valsts līgumi par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanu pa dzelzceļu būtu jāpiesūta, pamatojoties uz konkursa procedūru, izņemot šajā regulā izklāstītajos gadījumos.
- (20) Konkursu par pakalpojumu valsts līgumiem procedūrām vajadzētu būt atvērtām visiem pakalpojumu sniedzējiem, tām vajadzētu būt taisnīgām, un tajās būtu jāievēro pārredzamības un nediskriminācijas principi.
- (21) Izņēmuma apstākļos, ja dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu valsts līgumi piesūti sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļu, pamatojoties uz konkursa procedūru, jaunus līgumus uz ierobežotu laiku var piesūti tieši, lai nodrošinātu, ka pakalpojumi tiek sniegti visrentablākajā veidā. Šādi līgumi nebūtu jāatjauno, lai aptvertu tās pašas vai līdzīgas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības.
- (22) Ja tikai viens pakalpojumu sniedzējs izrāda interesi, kad publicēta informācija par nodomu rīkot konkursa procedūru, kompetentās iestādes var sākt sarunas ar minēto pakalpojumu sniedzēju, lai piesūtu līgumu, turpmāk nepublicējot informāciju par atklātu konkursa procedūru.
- (23) *De minimis* robežvērtības attiecībā uz pakalpojumu valsts līgumiem, kas piesūti tieši, būtu jāpielāgo tādejādi, lai tie atspoguļotu lielākos apjomus un vienības izmaksas sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pa dzelzceļu jomā salīdzinājumā ar citiem transporta veidiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007⁽¹⁾. Augstākas robežvērtības būtu jāpiemēro arī sabiedriskā transporta pakalpojumiem, ja dzelzceļa pakalpojumu vērtība veido vairāk nekā 50 % no attiecīgo pakalpojumu vērtības.
- (24) Lai izveidotu vienotu Eiropas dzelzceļa telpu, ir vajadzīgi kopīgi noteikumi par pakalpojumu valsts līgumu piesūšanu šajā nozarē, vienlaikus ņemot vērā katras dalībvalsts specifiskos apstākļus.
- (25) Ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi, kas saistīti ar dzelzceļa tirgus vai dzelzceļa tīkla iezīmēm un struktūru, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām tieši piesūti valsts pakalpojumu līgumus par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļu, ja ar šādu līgumu tiktu panākta pakalpojumu kvalitātes uzlabošanās vai lielāka rentabilitāte, vai abi.
- (26) Kompetentās iestādes var veikt pasākumus, lai palielinātu konkurenci starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, ierobežojot to līgumu skaitu, ko piesūti vienam dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam.
- (27) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to tiesību sistēmās ir paredzēta iespēja neatkarīgai struktūrai izvērtēt kompetentās iestādes lēmumus pakalpojumu valsts līgumus par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanu pa dzelzceļu piesūti tieši, ievērojot uz sniegumu balstītu pieeju. To varētu īstenot, veicot pārbaudi tiesā.
- (28) Gatavojot konkursa procedūras, kompetentajām iestādēm būtu jāizvērtē, vai ir nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu un nediskriminējošu piekļuvi piemērotam ritošajam sastāvam. Kompetentajām iestādēm būtu jā dara publiski pieejams izvērtējuma ziņojums.
- (29) Gaidāmo konkursa procedūru par sabiedrisko pakalpojumu līgumiem konkrētām svarīgākajām iezīmēm vajadzētu būt pilnībā pārredzamām, lai nodrošinātu labāk organizētu tirgus reakciju.
- (30) Tādēļ Regula (EK) Nr. 1370/2007 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1370/2007 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Ar to dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišanu, kuru teritorijā pakalpojumi tiek sniegti, sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības var attiekties uz sabiedriskā transporta pakalpojumiem pārrobežu līmenī, tostarp tiem, kuri aptver vietējas un reģionālas vajadzības pārvadājumu jomā.”;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.).

2) regulas 2. pantā iekļauj šādu punktu:

“aa) “sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi pa dzelzceļu” ir sabiedriskie pasažieru pārvadājumi pa dzelzceļu, izņemot pasažieru pārvadājumus pa citu tipu sliežu ceļiem, piemēram, ar metro vai tramvaju.”;

3) iekļauj šādu pantu:

“2.a pants

Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību specifikācija

1. Kompetentā iestāde nosaka sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību specifikācijas sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu jomā un to piemērošanas jomu saskaņā ar 2. panta e) punktu. Minētās specifikācijas ietver iespēju grupēt izmaksas sedzošus pakalpojumus ar izmaksas nesedzošiem pakalpojumiem.

Nosakot minētās specifikācijas un to piemērošanas jomu, kompetentā iestāde saskaņā ar Savienības tiesību aktiem pienācīgi ievēro proporcionalitātes principu.

Specifikācijas atbilst politikas mērķiem, kas norādīti dalībvalstu sabiedriskā transporta politikas dokumentos.

Sabiedriskā transporta politikas dokumentu saturu un formātu un procedūras, ko piemēro konsultācijām ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību specifikācijām un saistīto kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību neto finanšu ietekmi:

a) sasniedz sabiedriskā transporta politikas mērķus rentablā veidā; un

b) ilgtermiņā finansiāli garantē, ka tiek nodrošināti sabiedriskie pasažieru pārvadājumi saskaņā ar sabiedriskā transporta politikā noteiktajām prasībām.”;

4) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) skaidri izklāsta sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, kas definētas šajā regulā un precizētas saskaņā ar tās 2.a pantu un kas ir jāpilda sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam, kā arī attiecīgās ģeogrāfiskās teritorijas;

b) iepriekš objektīvi un pārredzami nosaka:

i) parametrus kompensācijas maksājuma, ja tāds ir, aprēķināšanai; un

ii) jebkuru piešķirto ekskluzīvo tiesību veidu un apjomu tādā veidā, lai būtu novērsta pārmērīga kompensēšana.

Attiecībā uz pakalpojumu valsts līgumiem, kas nav piešķirti saskaņā ar 5. panta 1., 3. vai 3.b punktu, šos parametrus nosaka tā, lai neviens kompensācijas maksājums nevarētu pārsniegt to summu, kas vajadzīga, lai segtu neto finanšu ietekmi uz izmaksām un ieņēmumiem, kas radušies, izpildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā ar to saistītos ieņēmumus, ko patur sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs, un samērīgu peļņu.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“4.a Īstenojot pakalpojumu valsts līgumus, sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji ievēro piemērojamās saistības sociālo tiesību un darba tiesību jomā, kuras noteiktas Savienības tiesību aktos, valsts tiesību aktos vai koplīgumos.

4.b Direktīvu 2001/23/EK piemēro sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja nomaiņai, ja šāda nomaiņa ir uzņēmuma īpašnieka maiņa minētās direktīvas nozīmē.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja kompetentās iestādes saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem prasa, lai sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji atbilstu konkrētiem kvalitātes un sociālajiem standartiem, vai nosaka sociālos un kvalitātes kritērijus, minētos standartus un kritērijus iekļauj konkursa dokumentācijā un pakalpojumu valsts līgumos. Vienlaikus ņemot vērā Direktīvu 2001/23/EK, šādā konkursa dokumentācijā un pakalpojumu valsts līgumos attiecīgā gadījumā iekļauj arī informāciju par tiesībām un saistībām, kas attiecas uz tāda personāla pārcelšanu, ko pieņēmis iepriekšējais pakalpojumu sniedzējs.”;

d) pievieno šādu punktu:

“8. Pakalpojumu valsts līgumos pakalpojumu sniedzējam prasa, nodrošinot uzņēmumu konfidencialās informācijas legītīmo aizsardzību, kompetentajai iestādei sniegt informāciju, kas būtiska pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanai. Kompetentās iestādes, nodrošinot uzņēmumu konfidencialās informācijas legītīmo aizsardzību, visām ieinteresētajām personām dara pieejamu informāciju, kas ir atbilstīga, lai sagatavotu piedāvājumu saskaņā ar konkursa procedūru. Lai ieinteresētās personas varētu izstrādāt labi pamatotus darbības plānus, minētajā informācijā ietver ziņas par pasažieru pieprasījumu, biļešu cenām, izmaksām un ieņēmumiem, kas saistīti ar sabiedriskajiem pasažieru pārvadājumiem, uz kuriem attiecas konkursa piedāvājums, un sīkas ziņas par infrastruktūras specifikācijām, kas ir svarīgas vajadzīgo transportlīdzekļu vai ritošā sastāva darbībai. Dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītāji atbalsta kompetentās iestādes visu attiecīgo infrastruktūras specifikāciju sniegšanā. Iepriekš izklāstīto noteikumu neievērošanu pārskata tiesību aktos noteiktajā kārtībā, kā paredzēts 5. panta 7. punktā.”;

5) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta ievadtekstu aizstāj ar šādu:

“2. Ja vien tas nav aizliegts ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, jebkura kompetentā vietējā iestāde neatkarīgi no tā, vai tā ir individuāla iestāde vai iestāžu grupa, kas sniedz integrētus sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus, var pieņemt lēmumu pati sniegt sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus vai tieši piešķirt pakalpojumu valsts līgumus juridiski patstāvīgam subjektam, ko kompetentā vietējā iestāde – vai iestāžu grupas gadījumā vismaz viena kompetentā vietējā iestāde – kontrolē līdzīgi tam, kā tā kontrolē savas nodaļas.

Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pa dzelzceļu gadījumā pirmajā daļā minēto iestāžu grupu var veidot tikai vietējās kompetentās iestādes, kuru kompetencē ir ģeogrāfisks apgabals, kas nav valsts mēroga apgabals. Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojums vai pirmajā daļā minētais pakalpojumu valsts līgums var attiekties tikai uz pilsētu aglomerāciju vai lauku apgabalu, vai abu vajadzībām pārvadājumu jomā.

Ja kompetentā vietējā iestāde pieņem šādu lēmumu, piemēro šādus nosacījumus:”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Jebkura kompetentā iestāde, kas uztic pakalpojumus trešai personai, kura nav tieši pakļauts pakalpojumu sniedzējs, piešķir pakalpojumu valsts līgumus, izsludinot konkursu, izņemot 3.a, 4., 4.a, 4.b, 5. un 6. punktā paredzētos gadījumus. Konkursam pieņemtā procedūra ir atvērta visiem pakalpojumu sniedzējiem, un tajā ievēro pārredzamības, taisnīguma un nediskriminācijas principu. Pēc piedāvājumu iesniegšanas un varbūtējas iepriekšējas atlases procedūrā var ietvert sarunas saskaņā ar šiem principiem, lai noteiktu, kā vislabāk izpildīt īpašas vai sarežģītas prasības.”;

c) iekļauj šādus punktus:

“3.a Ja vien tas nav aizliegts ar valsts tiesību aktiem, attiecībā uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pa dzelzceļu valsts līgumiem, kurus piešķir, pamatojoties uz konkursa procedūru, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu jaunus līgumus uz ierobežotu laiku piešķirt tieši, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šādu tiesu piešķiršanu pamato izņēmuma apstākļi. Šādi izņēmuma apstākļi ietver situācijas, kad:

— ir zināms skaits konkursa procedūru, ko kompetentā iestāde vai citas kompetentās iestādes jau rīko un kas varētu ietekmēt to piedāvājumu skaitu un kvalitāti, kuri varētu tikt saņemti, ja par šo līgumu tiek izsludināts konkurss, vai

- ir vajadzīgas izmaiņas viena vai vairāku pakalpojumu valsts līgumu darbības jomā, lai optimizētu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu.

Kompetentā iestāde izdod pamatotu lēmumu un bez liekas kavēšanās par to informē Komisiju.

To līgumu termiņš, kas piešķirti, ievērojot šo punktu, ir proporcionāls attiecīgajiem izņēmuma apstākļiem un jebkurā gadījumā nepārsniedz piecus gadus.

Kompetentā iestāde šādus līgumus publicē. Tā darot, kompetentā iestāde ņem vērā konfidencialās uzņēmumu informācijas un komerciālo interešu leģitīmo aizsardzību.

Secīgo līgumu, kas attiecas uz tām pašām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, nepiešķir, pamatojoties uz šo noteikumu.

3.b Piemērojot 3. punktu, kompetentās iestādes var nolemt piemērot šādu procedūru.

Kompetentās iestādes var publiskot savu nodomu piešķirt pakalpojumu valsts līgumu par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļu, publicējot informatīvu paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Minētajā informatīvajā paziņojumā sīki apraksta pakalpojumus, uz kuriem attiecas līgums, ko paredzēts piešķirt, kā arī līguma veidu un termiņu.

Pakalpojumu sniedzēji var izteikt savu interesi termiņā, ko noteikusi kompetentā iestāde un kas nav īsāks par 60 dienām pēc informatīvā paziņojuma publicēšanas.

Ja pēc minētā termiņa beigām:

- a) tikai viens pakalpojumu sniedzējs ir izteicis interesi piedalīties procedūrā, kurā piešķir pakalpojumu valsts līgumu;
- b) minētais pakalpojumu sniedzējs ir pienācīgi pierādījis, ka faktiski spēs sniegt transporta pakalpojumu, izpildot pakalpojumu valsts līgumā noteiktās saistības;
- c) konkurences trūkums nav radies tādēļ, ka ir mākslīgi sašaurināti iepirkuma parametri; un
- d) nav citu saprātīgu iespēju,

kompetentās iestādes var sākt sarunas ar minēto pakalpojumu sniedzēju, lai piešķirtu līgumu, turpmāk nublicējot informāciju par atklātu konkursa procedūru.”;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ja vien tas nav aizliegts ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu tieši piešķirt pakalpojumu valsts līgumus:

- a) ja tiek lēsts, ka to gada vidējā vērtība ir mazāka par EUR 1 000 000 vai mazāka par EUR 7 500 000 tāda pakalpojumu valsts līguma gadījumā, kas ietver sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus pa dzelzceļu; vai
- b) ja tie gadā attiecas mazāk nekā uz 300 000 kilometriem sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu vai mazāk nekā 500 000 kilometriem tāda pakalpojumu valsts līguma gadījumā, kas ietver sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumus pa dzelzceļu.

Attiecībā uz pakalpojumu valsts līgumu, kas tieši piešķirts mazam vai vidējam uzņēmumam, kurš izmanto ne vairāk kā 23 transportlīdzekļus, minētās robežvērtības var palielināt vai nu līdz gada vidējai vērtībai, kas lēsta mazāk par EUR 2 000 000, vai līdz ikgadējai sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu sniegšanai mazāk nekā 600 000 kilometru garumā.”;

e) iekļauj šādus punktus:

“4.a Ja vien tas nav aizliegts ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu tieši piešķirt pakalpojumu valsts līgumus par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumu pa dzelzceļu:

- a) ja tā uzskata, ka tiešu piešķiršanu pamato nozīmīgas attiecīgā tirgus un tīkla strukturālas un ģeogrāfiskas īpatnības un jo īpaši to lielums, pieprasījuma īpatnības, tīkla sarežģītība, tehniskā un ģeogrāfiskā izolētība un līgumā ietvertie pakalpojumi; un
- b) ja ar šādu līgumu tiktu panākta pakalpojumu kvalitātes uzlabošanās vai lielāka rentabilitāte, vai abi salīdzinājumā ar iepriekš piešķirto pakalpojumu valsts līgumu.

Balstoties uz minēto, kompetentā iestāde publicē pamatotu lēmumu un vienā mēnesī pēc tā publicēšanas par to informē Komisiju. Kompetentā iestāde pēc tam var piešķirt līgumu.

Uzskata, ka tās dalībvalstis, kurās 2017. gada 24. decembrī maksimālā ikgadējā tirgus intensitāte ir mazāka par 23 miljoniem vilcienkilometru un kurās ir tikai viena kompetentā iestāde valsts līmenī un viens pakalpojumu valsts līgums, kas aptver visu tīklu, atbilst a) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem. Ja kādas minētās dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem lēmumu pakalpojumu valsts līgumu piešķirt tieši, attiecīgā dalībvalsts par to informē Komisiju. Apvienotā Karaliste var pieņemt lēmumu šo daļu piemērot Ziemeļīrijai.

Ja kompetentā iestāde pieņem lēmumu pakalpojumu valsts līgumu piešķirt tieši, tā nosaka izmērāmas, pārredzamas un pārbaudāmas snieguma prasības. Šādas prasības iekļauj līgumā.

Snieguma prasības jo īpaši ietver pakalpojumu precizitāti, vilcienu kustības biežumu, ritošā sastāva kvalitāti un pasažieru pārvadājumu jaudu.

Līgumā iekļauj konkrētus snieguma rādītājus, pēc kuriem kompetentā iestāde var veikt periodisku izvērtēšanu. Līgumā ietver arī efektīvus un atturošus pasākumus, ko paredz piemērot gadījumos, kad attiecīgais dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums neievēro snieguma prasības.

Kompetentā iestāde periodiski izvērtē, vai attiecīgais dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums ir sasniedzis savus mērķus, lai ievērotu līgumā noteiktās snieguma prasības, un publicē izvērtēšanā konstatēto. Šāda periodiska izvērtēšana tiek veikta vismaz reizi piecos gados. Kompetentā iestāde veic atbilstīgus un savlaicīgus pasākumus, tostarp piemēro efektīvus un atturošus līgumsodus, ja nepieciešamie pakalpojumu kvalitātes vai rentabilitātes, vai abu uzlabojumi nav panākti. Kompetentā iestāde jebkurā laikā var pilnībā vai daļēji apturēt vai izbeigt saskaņā ar šo noteikumu piešķirto līgumu gadījumā, ja pakalpojumu sniedzējs neievēro snieguma prasības.

4.b Ja vien tas nav aizliegts ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, kompetentā iestāde var nolemt tieši piešķirt valsts pakalpojumu līgumus par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļu, ja tie attiecas tikai uz pakalpojumiem saistībā ar pasažieru pārvadājumiem pa dzelzceļu, kurus nodrošina pakalpojumu sniedzējs, kas vienlaikus pārvalda visu dzelzceļa infrastruktūru vai lielāko daļu no dzelzceļa infrastruktūras, kur pakalpojumi tiek sniegti, ja minētā dzelzceļa infrastruktūra saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/34/ES (*) 2. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktu nepiemēro minētās direktīvas 7., 7.a, 7.b, 7.c, 7.d, 8. un 13. pantu un IV nodaļu.

Atkāpjoties no 4. panta 3. punkta, tieši piešķirtu līgumu termiņš, ievērojot šo punktu un šā panta 4.a punktu, nepārsniedz 10 gadus, izņemot gadījumus, kad piemēro 4. panta 4. punktu.

Saskaņā ar šo punktu un 4.a punktu piešķirtus līgumus publicē, vienlaikus ņemot vērā uzņēmumu konfidencialās informācijas un komerciālo interešu tiesisko aizsardzību.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV L 343, 14.12.2012., 32. lpp.);”;

f) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja pakalpojumu sniegšanā iestājas pārtraukums vai pastāv tieši draudi, ka varētu rasties šāda situācija, kompetentā iestāde var veikt ārkārtas pasākumus.

Ārkārtas pasākumi ir tiešs piešķirums vai oficiāla vienošanās par pakalpojumu valsts līguma pagarināšanu, vai prasība izpildīt noteiktas saistības attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam ir tiesības pārsūdzēt lēmumu par pienākuma noteikšanu izpildīt noteiktas saistības attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu. Laikposms, uz kuru pakalpojumu valsts līgumu piešķir, pagarina ar ārkārtas pasākumiem vai šādu līgumu uzliek par pienākumu, nepārsniedz divus gadus.”;

g) iekļauj šādu punktu:

“6.a Lai palielinātu konkurenci starp dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kompetentās iestādes var nolemt, ka līgumus par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļu, kas aptver viena un tā paša tīkla vai maršrutu paketes daļas, piešķir dažādiem dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem. Šādā nolūkā kompetentās iestādes pirms konkursa procedūras sākšanas var pieņemt lēmumu ierobežot līgumu skaitu, ko piešķir vienam un tam pašam dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam.”;

h) panta 7. punktā pēc pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

“Attiecībā uz 4.a un 4.b punktā minētajiem gadījumiem šādi pasākumi ietver iespēju prasīt, lai kompetentās iestādes pieņemto pamatoto lēmumu izvērtē neatkarīga struktūra, ko izraudzījusi attiecīgā dalībvalsts. Šāda izvērtējuma rezultātus dara publiski pieejamus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“5.a pants

Dzelzceļa ritošais sastāvs

1. Uzskatot līgumu piešķiršanas konkursa procedūru, kompetentās iestādes izvērtē, vai ir nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu un nediskriminējošu piekļuvi piemērotam ritošajam sastāvam. Šajā izvērtējumā ņem vērā to, vai attiecīgajā tirgū ir ritošā sastāva nomas uzņēmumi vai citi tirgus dalībnieki, kas nodrošina ritošā sastāva nomu. Izvērtējuma ziņojumu dara publiski pieejamu.

2. Kompetentās iestādes – saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ievērojot valsts atbalsta noteikumus – var nolemt veikt pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu un nediskriminējošu piekļuvi piemērotam ritošajam sastāvam. Šādi pasākumi var ietvert:

- a) to, ka kompetentā iestāde iegādājas ritošo sastāvu, ko izmanto, lai izpildītu pakalpojumu valsts līgumu, nolūkā to padarīt pieejamu izraudzītajam sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam par tirgus cenu vai kā daļu no pakalpojumu valsts līguma, ievērojot 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 6. pantu un attiecīgā gadījumā pielikumu;
- b) to, ka kompetentā iestāde sniedz garantiju pakalpojumu valsts līguma izpildei izmantojamā ritošā sastāva finansēšanai par tirgus cenu vai kā daļu no pakalpojumu valsts līguma, ievērojot 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 6. pantu un attiecīgā gadījumā pielikumu, ietverot garantiju, kas attiecas uz atlikušās vērtības risku;
- c) to, ka kompetentā iestāde pakalpojumu valsts līgumā uzņemas pārņemt ritošo sastāvu pie iepriekš definētiem finanšu nosacījumiem līguma darbības beigās par tirgus cenu; vai
- d) sadarbību ar citām kompetentajām iestādēm, lai izveidotu lielāku ritošā sastāva parku.

3. Ja ritošo sastāvu dara pieejamu jaunam sabiedriskā transporta pakalpojumu sniedzējam, kompetentā iestāde konkursa dokumentācijā ietver jebkādu pieejamu informāciju par ritošā sastāva uzturēšanas izmaksām un tā tehnisko stāvokli.”;

7) regulas 6. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Visas kompensācijas, kas ir saistītas ar kādu vispārēju noteikumu vai pakalpojumu valsts līgumu, atbilst 4. pantā ietvertajiem noteikumiem neatkarīgi no tā, kā līgums piešķirts. Visas kompensācijas neatkarīgi no to būtības, kuras ir saistītas ar kādu pakalpojumu valsts līgumu, kas nav piešķirts saskaņā ar 5. panta 1., 3. vai 3.b punktu, vai saistītas ar kādu vispārēju noteikumu, atbilst arī pielikumā ietvertajiem noteikumiem.”;

8) regulas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Katra kompetentā iestāde reizi gadā dara zināmu atklātībai apvienotu ziņojumu par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, par kurām tā ir atbildīga. Minētajā ziņojumā ietver pakalpojumu valsts līgumu sākuma datumu un termiņu, izraudzītos sabiedrisko pakalpojumu sniedzējus un kompensāciju maksājumus, un ekskluzīvās tiesības, kas piešķirtas minētajiem sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem kā atlīdzība. Ziņojums nošķir autobusu transportu un sliežu ceļu transportu, ļauj pārraudzīt un novērtēt sabiedriskā transporta tīkla darbību, kvalitāti un finansējumu un attiecīgos gadījumos ietver informāciju par jebkuru piešķirto ekskluzīvo tiesību veidu un apjomu. Ziņojumā ņem vērā arī politikas mērķus, kas norādīti attiecīgās dalībvalsts sabiedriskā transporta politikas dokumentos. Dalībvalstis atvieglo centralizētu piekļuvi minētajiem ziņojumiem, izmantojot, piemēram, kopēju tīmekļa vietni.”;

b) panta 2. punkta pirmajai daļai pievieno šādu apakšpunktu:

“d) pakalpojumu valsts līguma paredzēto sākuma datumu un termiņu.”;

9) regulas 8. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Neskarot 3. punktu:

- i) attiecībā uz pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanu par pasažieru transporta pakalpojumiem pa autoceļiem un pa citu tipu sliežu ceļiem, kas nav dzelzceļš, piemēram, pārvadājumiem ar metro vai tramvaju, 5. pantu piemēro no 2019. gada 3. decembra;
- ii) attiecībā uz sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļu 5. pantu piemēro no 2019. gada 3. decembra;
- iii) regulas 5. panta 6. punktu un 7. panta 3. punktu beidz piemērot no 2023. gada 25. decembra.

To līgumu termiņš, kuri piešķirti saskaņā ar 5. panta 6. punktu laikā no 2019. gada 3. decembra līdz 2023. gada 24. decembrim, nepārsniedz 10 gadus.

Līdz 2019. gada 2. decembrim dalībvalstis veic pasākumus, lai pakāpeniski izpildītu 5. panta prasības nolūkā novērst nopietnas strukturālas problēmas, jo īpaši attiecībā uz transporta jaudu.

Dalībvalstis sešos mēnešos pēc 2020. gada 25. decembra iesniedz Komisijai progresa ziņojumu, tajā īpaši norādot, kā tiek īstenota 5. panta prasībām atbilstīgu pakalpojumu valsts līgumu piešķiršana. Pamatojoties uz dalībvalstu progresa ziņojumiem, Komisija veic pārskatīšanu un vajadzības gadījumā iesniedz lēģislatīvo aktu priekšlikumus.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“2.a Pakalpojumu valsts līgumi par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem pa dzelzceļu, kurus no 2017. gada 24. decembra līdz 2019. gada 2. decembrim tieši piešķir saskaņā ar procedūru, kas nav taisnīga konkursa procedūra, var palikt spēkā līdz sava termiņa beigām. Atkāpjoties no 4. panta 3. punkta, šādu līgumu termiņš nepārsniedz 10 gadus, izņemot gadījumus, kad piemēro 4. panta 4. punktu.”;

c) panta 3. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) no 2000. gada 26. jūlija un pirms 2017. gada 24. decembra saskaņā ar procedūru, kas nav taisnīga konkursa procedūra.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2017. gada 24. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/2339**(2016. gada 14. decembris),****ar ko attiecībā uz precēm, kuras ir uz laiku izvestas no Savienības muitas teritorijas pa jūru vai pa gaisu, groza Regulu (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Lai veicinātu tirdzniecības plūsmas, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 ⁽²⁾ 136. pants izslēdz dažu minētās regulas noteikumu piemērošanu precēm, kas ir uz laiku izvestas no Savienības muitas teritorijas, pārvietojot tās starp divām Savienības ostām vai lidostām bez apstāšanās ārpus Savienības muitas teritorijas. Minētie noteikumi reglamentē pienākumu iesniegt ieviešanas kopsavilkuma deklarāciju, pienākumu paziņot par jūras kuģa vai gaisa kuģa ierašanos, pienākumu nogādāt preces konkrētās vietās un uzrādīt tās muitai vietā, kurā tās izkrauj vai pārkrauj, kā arī pagaidu uzglabāšanu.
- (2) Minētās izslēgšanas dēļ nav juridiska pamata, saskaņā ar kuru var likt uzrādīt preces, kas ir izkrautas vai pārkrautas vietā, kur tās atkal ievē Savienības muitas teritorijā pēc tam, kad šīs preces bijušas uz laiku izvestas no tās. Ja preces netiek uzrādītas, muitas dienestiem varētu būt grūtāk nodrošināt attiecīgo preču uzraudzību, un pastāv gan risks, ka netiks pareizi iekasēts ievadmuitas nodoklis un citi maksājumi, gan risks, ka netiks pienācīgi piemēroti ar nodokļiem nesaistīti pasākumi, piemēram, veterinārā un fitosanitārā kontrole.
- (3) Tādēļ Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pants būtu jāgroza, lai ņemtu vērā Savienības un ārpussavienības preču atšķirīgo situāciju.
- (4) Lai nodrošinātu ārpussavienības preču efektīvu muitas uzraudzību, ārpussavienības precēm būtu jāturpina piemērot noteikumi, kas reglamentē pienākumu nogādāt preces konkrētās vietās, uzrādīt tās muitai pie izkraušanas vai pārkraušanas un sagaidīt atļauju pirms izkraušanas vai pārkraušanas, kā arī noteikumus, ar kuriem reglamentē pagaidu uzglabāšanu. Tādēļ Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pants būtu jāgroza, paredzot, ka ārpussavienības precēm netiek piemēroti vienīgi tie noteikumi, ar ko reglamentē pienākumu iesniegt ieviešanas kopsavilkuma deklarāciju un pienākumu paziņot par jūras kuģa vai gaisa kuģa ierašanos.
- (5) Lai nodrošinātu Savienības preču efektīvu uzraudzību, Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pantā būtu jānošķir Savienības preces, kuru statuss ir jāpierāda saskaņā ar minētās regulas 153. panta 2. punktu, un Savienības preces, kas ir saglabājušas savu statusu saskaņā ar minētās regulas 155. panta 2. punktu.
- (6) Attiecībā uz Savienības precēm, kuru statuss ir jāpierāda saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 153. panta 2. punktu, būtu jāizslēdz tikai to noteikumu piemērošana, kuri reglamentē pienākumu iesniegt ieviešanas kopsavilkuma deklarāciju un pienākumu paziņot par jūras kuģa vai gaisa kuģa ierašanos, tādējādi ļaujot nodrošināt pienācīgu muitas uzraudzību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 1. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 8. decembra lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

- (7) Regulas (ES) Nr. 952/2013 139. panta noteikumus, ar ko reglamentē pienākumu uzrādīt preces muitai pie izkraušanas vai pārkraušanas, un minētās regulas 140. pantā noteikto pienākumu sagaidīt atļauju pirms preču izkraušanas vai pārkraušanas nevajadzētu piemērot arī Savienības precēm, kuras ir saglabājušas savu statusu saskaņā ar minētās regulas 155. panta 2. punktu, ņemot vērā to, ka pat tad, ja preces ir uz laiku izvestas no Savienības muitas teritorijas, to statuss nav mainījies un vairs nav jāpierāda.
- (8) Atsauces Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pantā uz minētās regulas 135. panta 1. punktu un 137. pantu būtu jāsvīturo, lai liktu personai, kas ievēd preces Savienības muitas teritorijā, tās nogādāt muitas dienestu norādītā vietā, lai minētajiem dienestiem vajadzības gadījumā ļautu pārbaudīt, vai preces ir Savienības preces vai ārpus-savienības preces.
- (9) Atsauce Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pantā uz minētās regulas 141. pantu būtu jāsvīturo, lai būtu skaidrs, ka minētās regulas 141. panta 1. punktu, kas izslēdz konkrētu noteikumu piemērošanu precēm, kuras pārvieto saskaņā ar tranzīta procedūru, piemēro arī tad, kad preces atkal ievēd Savienības muitas teritorijā pēc tam, kad tās no šīs teritorijas ir uz laiku izvestas pa tiešu jūras vai gaisa maršrutu.
- (10) Būtu jāsvīturo arī atsauce Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pantā uz minētās regulas 144.–149. pantu par pagaidu uzglabāšanu. Lai gan minētajos pantos iekļautie noteikumi neattiecas uz Savienības precēm, tie būtu jāpiemēro ārpus-savienības precēm. Līdz ar to Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pants būtu attiecīgi jāgroza.
- (11) Šai regulai būtu jāstājas spēkā pēc iespējas drīz, lai bez turpmākas kavēšanās nodrošinātu preču efektīvu uzraudzību,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 952/2013 136. pantu aizstāj ar šādu:

“136. pants

Preces, kas ir uz laiku izvestas no Savienības muitas teritorijas pa jūru vai pa gaisu

1. Šīs regulas 127.–130. pantu un 133. pantu nepiemēro, ja ārpus-savienības preces ievēd Savienības muitas teritorijā pēc tam, kad tās ir uz laiku izvestas no minētās teritorijas pa jūru vai pa gaisu un pārvadātas tiešā maršrutā, neapstājoties ārpus Savienības muitas teritorijas.
2. Šīs regulas 127.–130. pantu un 133. pantu nepiemēro, ja Savienības preces, kuru Savienības preču statuss ir jāpierāda saskaņā ar 153. panta 2. punktu, ievēd Savienības muitas teritorijā pēc tam, kad tās ir uz laiku izvestas no minētās teritorijas pa jūru vai pa gaisu un pārvadātas tiešā maršrutā, neapstājoties ārpus Savienības muitas teritorijas.
3. Šīs regulas 127.–130. pantu un 133., 139. un 140. pantu nepiemēro, ja Savienības preces, kuras pārvieto bez to muitas statusa maiņas saskaņā ar 155. panta 2. punktu, ievēd Savienības muitas teritorijā pēc tam, kad tās ir uz laiku izvestas no minētās teritorijas pa jūru vai pa gaisu un pārvadātas tiešā maršrutā, neapstājoties ārpus Savienības muitas teritorijas.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/2340**(2016. gada 14. decembris),****ar ko attiecībā uz piemērošanas dienu groza Regulu (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

pēc apspriešanās ar Eiropas Centrālo banku,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1286/2014 ⁽²⁾ ievieša vairākus pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot ieguldītāju aizsardzību un atjaunot patērētāju uzticēšanos finanšu pakalpojumu nozarei, palielinot pārredzamību privāto ieguldījumu tirgū. Tajā noteikts, ka komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu izveidotājiem ir jā sagatavo pamatinformācijas dokuments ("PD").
- (2) Regula (ES) Nr. 1286/2014 pilnvaro Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽³⁾, Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽⁴⁾, un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽⁵⁾, sagatavot regulatīvos tehniskos standartus, precizējot PD elementus.
- (3) Komisija 2016. gada 30. jūnijā pieņēma deleģēto regulu, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1286/2014 ⁽⁶⁾ ("deleģētā regula"), kurā precizēts PD noformējums un saturs, kā arī tā standartizētais formāts, metodoloģija, kas ir pamatā riska un ienesīguma aprakstam un izmaksu aprēķinam, PD ietvertās informācijas pārskatīšanas nosacījumi un minimālais biežums, un nosacījumi, kas jāizpilda, lai atbilstu prasībai par PD nodrošināšanu privātajiem ieguldītājiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 1. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 8. decembra lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2014 (2014. gada 26. novembris) par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (OV L 352, 9.12.2014., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas Deleģētā regula (2016. gada 30. jūnijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem, nosakot regulatīvos tehniskos standartus attiecībā uz pamatinformācijas dokumentu noformējumu, saturu, pārskatīšanu un pārstrādāšanu un šādu dokumentu iesniegšanas prasību izpildes nosacījumiem (C(2016) 3999).

- (4) Eiropas Parlaments 2016. gada 14. septembrī iebilda pret deleģēto regulu, kuru Komisija pieņēma 2016. gada 30. jūnijā, un kopā ar lielāko daļu dalībvalstu aicināja atlikt Regulas (ES) Nr. 1286/2014 piemērošanas dienu.
- (5) Atlikšana par divpadsmit mēnešiem dos papildu laiku attiecīgajām personām ievērot jaunās prasības. Ņemot vērā īpašos apstākļus, ir lietderīgi un pamatoti attiecīgi grozīt Regulu (ES) Nr. 1286/2014.
- (6) Ņemot vērā ļoti īso laikposmu, kas atlicis līdz Regulā (ES) Nr. 1286/2014 paredzēto noteikumu piemērošanai, šai regulai būtu jāstājas spēkā nekavējoties.
- (7) Tādējādi šajā gadījumā ir arī pamatoti piemērot izņēmumu, kas attiecībā uz steidzamības gadījumiem paredzēts Līgumam par Eiropas Savienību, Līgumam par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumam pievienotā Protokola Nr. 1 par dalībvalstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā 4. pantā,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (ES) Nr. 1286/2014 34. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2016/2341

(2016. gada 14. decembris)

par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību

(pārstrādāta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. pantu, 62. pantu un 114. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā, jo ir paredzēts izdarīt vēl citus grozījumus.
- (2) Iekšējā tirgū būtu jādod iespēja arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijām (AKUI) darboties citās dalībvalstīs, vienlaikus nodrošinot arodpensiju plānu dalībniekiem un saņēmējiem augsta līmeņa aizsardzību un drošību.
- (3) Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt saskaņošanas minimumu, un tādēļ tai nebūtu jāliedz dalībvalstīm saglabāt vai ieviest papildu noteikumus, lai aizsargātu arodpensiju plānu dalībniekus un saņēmējus, ar noteikumu, ka šādi noteikumi ir saderīgi ar dalībvalstu pienākumiem, kas noteikti Savienības tiesībās. Šī direktīva neattiecas nedz uz valstu sociālajām, darba, nodokļu tiesībām vai līgumtiesībām, nedz uz pensiju regulējuma atbilstību dalībvalstīs.
- (4) Lai vairāk veicinātu darba ņēmēju mobilitāti starp dalībvalstīm, šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt labu pārvaldību, informācijas sniegšanu plānu dalībniekiem un arodpensijas kapitāla uzkrāšanas pārredzamību un drošību.
- (5) Dalībvalstīs būtiski atšķiras AKUI organizācija un tām piemērojamais regulējums. Arodpensiju plānus pārvalda gan AKUI, gan dzīvības apdrošināšanas sabiedrības. Tādēļ nav pareizi visām AKUI piemērot vienādu pieeju. Komisijai un Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (EAAP)), kas

⁽¹⁾ OV C 451, 16.12.2014., 109. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2016. gada 24. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 8. decembra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. I pielikuma A daļu.

izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, nosakot AKUI organizāciju, būtu jāņem vērā atšķirīgā dalībvalstu prakse un jārikojas, neskarot valstu sociālās un darba tiesības.

- (6) Direktīva 2003/41/EK ir pirmais likumdošanas solis ceļā uz arodpensijas kapitāla uzkrāšanas iekšējā tirgus organizēšanu Savienības mērogā. Patiess arodpensijas kapitāla uzkrāšanas iekšējais tirgus ir svarīgs ekonomikas izaugsmei un darbvietu izveidei Savienībā un sabiedrības novecošanās problēmas risināšanai. Minētajā 2003. gada direktīvā nav izdarīti būtiski grozījumi, lai ieviestu modernu uz risku balstītu pārvaldības sistēmu AKUI. Atbilstīgs regulējums un uzraudzība Savienības un valstu mērogā joprojām ir svarīgs tam, lai izveidotu drošu arodpensijas kapitāla uzkrāšanas sistēmu visās dalībvalstīs.
- (7) Principā AKUI būtu attiecīgā gadījumā jāņem vērā mērķis nodrošināt arodpensiju plānu paaudžu līdzsvaru, cenšoties paaudžu starpā vienlīdzīgi sadalīt arodpensijas kapitāla uzkrāšanas riskus un ieguvumus.
- (8) Ir attiecīgi jārikojas, lai vēl vairāk uzlabotu papildu privāto pensiju uzkrājumus, piemēram, arodpensiju plānus. Tas ir svarīgi, jo sociālā nodrošinājuma sistēmas tiek aizvien vairāk pakļautas spiedienam, kas nozīmē, ka arodpensijas aizvien vairāk izmantos kā citu pensijas uzkrājumu papildinājumu. AKUI ir nozīmīga loma Savienības ekonomikas ilgtermiņa finansēšanā un drošu pensijas kapitāla izmaksu garantēšanā. Tās ir būtiski svarīga Savienības ekonomikas daļa, jo tās aptuveni 75 miljonu dalībnieku un saņēmēju vārdā glabā aktīvus EUR 2,5 triljonu vērtībā. Tādēļ būtu jāuzlabo arodpensijas kapitāla uzkrāšanas sistēma, vienlaikus neapšaubot sociālā nodrošinājuma pensiju sistēmu būtisko nozīmi drošas, pastāvīgas un efektīvas sociālās aizsardzības jomā, kam būtu jāgarantē pienācīgs dzīves līmenis vecumdienās un kam tādēļ būtu jāpievērš vislielākā uzmanība, nostiprinot Eiropas sociālos modeļus.
- (9) Ņemot vērā demogrāfiskās tendences Savienībā un situāciju attiecībā uz valstu budžetiem, arodpensijas kapitāla uzkrāšana ir vērtīgs sociālā nodrošinājuma pensiju sistēmu papildinājums. Noturīga pensiju sistēma ietver dažādu produktu klāstu, institūciju daudzveidību, kā arī lietderīgu un efektīvu uzraudzības praksi.
- (10) Dalībvalstīm būtu jāpasargā darba ņēmēji no nabadzības vecumdienās un līdztekus valsts pensijām kā papildu nodrošinājums jāveicina ar darba līgumiem saistīti papildpensiju plāni.
- (11) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz personas datu aizsardzību, brīvība veikt uzņēmējdarbību, tiesības uz īpašumu, tiesības uz kolektīvām sarunām un rīcību un tiesības uz patērētāju augstu aizsardzības līmeni, sevišķi nodrošinot augstāku pensijas kapitāla uzkrāšanas pārredzamības līmeni un personisko finanšu un pensijas uz informāciju balstītu plānošanu, kā arī atvieglojot AKUI pārrobežu darbību un pensiju plānu pārrobežu nodošanu. Šī direktīva ir jāsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (12) Jo īpaši AKUI pārrobežu darbības un pensiju plānu pārrobežu nodošanas veicināšanai, precizējot attiecīgās procedūras un novēršot nevajadzīgus šķēršļus, varētu būt pozitīva ietekme uz skartajiem uzņēmumiem un to darbiniekiem neatkarīgi no dalībvalsts, kurā viņi strādā, jo tiek centralizēta sniegto pensijas pakalpojumu pārvaldība.
- (13) AKUI pārrobežu darbībai nebūtu jāskar uzņēmējas dalībvalsts sociālās un darba tiesības, kas attiecas uz šīs dalībvalsts arodpensiju plānu jomu un kas ir piemērojamas attiecībām starp uzņēmumu, kas piedāvā arodpensijas plānu ("iemaksas veicošais uzņēmums"), un dalībniekiem un saņēmējiem. Pārrobežu darbība un pensiju plānu pārrobežu nodošana ir divas dažādas lietas, un tās būtu jāreglamentē atšķirīgiem noteikumiem. Ja pensiju plāna pārrobežu nodošana izraisa pārrobežu darbību, tad būtu jāpiemēro pārrobežu darbību reglamentējošie noteikumi.
- (14) Ja iemaksas veicošais uzņēmums un AKUI atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī, tas vien, ka pensiju plāna dalībnieki vai saņēmēji dzīvo citā dalībvalstī, vēl nerada pārrobežu darbību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

- (15) Dalībvalstīm būtu jāņem vērā nepieciešamība aizsargāt to darba ņēmēju pensijas tiesības, kuri uz laiku tiek nosūtīti darbā uz citu dalībvalsti.
- (16) Neraugoties uz to, ka Direktīva 2003/41/EK ir stājusies spēkā, pārrobežu darbība ir bijusi ierobežota valstu sociālo un darba tiesību atšķirību dēļ. Joprojām pastāv arī būtiski prudenciāla rakstura šķēršļi, kas AKUI padara dārgāku pensiju plānu pārrobežu pārvaldību. Turklāt ir jāuzlabo pašreizējais minimālais aizsardzības līmenis dalībniekiem un saņēmējiem. Tas kļūst aizvien svarīgāk, jo ilgdzīvošanas un tirgus riski arvien vairāk gulstas uz dalībniekiem un saņēmējiem, nevis AKUI vai iemaksas veicošajiem uzņēmumiem. Turklāt ir jāpalielina pašreizējais minimālais informācijas līmenis dalībniekiem un saņēmējiem.
- (17) Šajā direktīvā izklāstītie prudenciālās uzraudzības noteikumi ir paredzēti, lai garantētu augstu drošības pakāpi visiem nākotnes pensionāriem, nosakot stingrus uzraudzības standartus, un lai pavērtu ceļu arodpensiju plānu stabilitai, piesardzīgai un efektīvai pārvaldībai.
- (18) AKUI vajadzētu būt pilnībā nodalītām no jebkura iemaksu veicoša uzņēmuma, to darbības pamatā vajadzētu būt uzkrājumiem ar mērķi nodrošināt pensijas kapitāla izmaksas. AKUI, kuru darbībai ir minētais vienīgais mērķis, vajadzētu būt brīvībai sniegt pakalpojumus un veikt ieguldījumus, ievērojot vienīgi saskaņotas prudenciālas prasības, neatkarīgi no tā, vai šādas AKUI uzskata par juridiskām personām.
- (19) Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm būtu jāsauglabā pilna atbildība par pensiju sistēmu organizēšanu, kā arī jālemj par to, kādu vietu katrā dalībvalstī ieņems katrs no trim pensiju sistēmas līmeņiem. Otrajā līmenī dalībvalstīm būtu jāsauglabā pilna atbildība arī par to dažādo institūciju – piemēram, sektoriālo pensiju fondu, uzņēmuma pensiju fondu un dzīvības apdrošināšanas sabiedrību – lomu un funkcijām, kas nodrošina arodpensijas kapitāla izmaksas. Šīs direktīvas mērķis nav apšaubīt šo dalībvalstu prerogatīvu, bet drīzāk mudināt dalībvalstis izveidot atbilstīgu, drošu un ilgtspējīgu arodpensijas kapitāla uzkrāšanu un sekmēt pārrobežu darbību.
- (20) Ņemot vērā nepieciešamību vēl vairāk uzlabot arodpensijas kapitāla uzkrāšanu, Komisijai būtu jāsniedz būtiska pievienotā vērtība Savienības līmenī, veicot turpmākus pasākumus, lai atbalstītu dalībvalstu sadarbību ar sociālajiem partneriem otrā līmeņa pensiju plānu uzlabošanā, un izveidojot augsta līmeņa ekspertu grupu, lai sekmētu otrā līmeņa pensiju uzkrājumus dalībvalstīs, tostarp veicinot paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, jo īpaši saistībā ar pārrobežu darbību.
- (21) Valstu noteikumi attiecībā uz pašnodarbināto personu iesaistīšanos AKUI atšķiras. Dažās dalībvalstīs AKUI var darboties, slēdzot līgumus ar nozari vai nozaru grupām, kuru dalībnieki strādā kā pašnodarbinātie, vai arī slēdzot līgumus tieši ar pašnodarbinātajām un algotu darbu strādājošajām personām. Dažās dalībvalstīs pašnodarbinātā persona var kļūt par AKUI dalībnieku arī tad, ja pašnodarbinātā persona ir darba devējs vai sniedz profesionālus pakalpojumus uzņēmumam. Dažās dalībvalstīs pašnodarbinātās personas nevar kļūt par AKUI dalībniekiem, ja nav izpildītas atsevišķas prasības, tostarp prasības, ko paredz sociālās un darba tiesības.
- (22) Šī direktīva nebūtu jāattiecinā uz institūcijām, kas pārvalda sociālā nodrošinājuma shēmas, kuras jau ir saskaņotas Savienības līmenī. Tomēr būtu jāņem vērā to AKUI specifika, kas vienā dalībvalstī pārvalda gan sociālā nodrošinājuma shēmas, gan arodpensiju plānus.
- (23) Šī direktīva neattiecas uz institūcijām, kas darbojas pēc kapitāla finansēšanas principa kā daļa no obligātajām sociālā nodrošinājuma shēmām.
- (24) Šī direktīva principā nebūtu jāattiecinā uz finanšu institūcijām, uz kurām jau attiecas Savienības tiesiskais regulējums. Tā kā šādas institūcijas dažos gadījumos arī var piedāvāt arodpensiju pakalpojumus, tomēr ir svarīgi nodrošināt, lai šī direktīva neradītu konkurences traucējumus. No šādiem traucējumiem var izvairīties, piemērojot šajā direktīvā paredzētās prudenciālās prasības dzīvības apdrošināšanas sabiedrību piedāvātajām arodpensijām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK⁽¹⁾ 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) līdz iii) punktu un 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) līdz iv) punktu. Komisijai būtu arī rūpīgi jākontrolē stāvoklis arodpensiju tirgū un jānovērtē iespēja pēc izvēles attiecināt šo direktīvu uz citām regulētām finanšu institūcijām.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

- (25) Tā kā AKUI mērķis ir garantēt finansiālo nodrošinājumu pēc aiziešanas pensijā, to veiktajām pensijas kapitāla izmaksām parasti vajadzētu būt maksājumiem mūža garumā, maksājumiem, kas jāveic noteiktā laikposmā, vienreizējiem maksājumiem vai arī jebkādi minēto izmaksas veidu kombinācijai.
- (26) Svarīgi nodrošināt, lai vecākiem ļaudīm un invalīdiem nedraudētu nabadzības risks un lai viņiem būtu pienācīgs dzīves līmenis. Lai novērstu veco ļaužu nabadzību un sociālo nedrošību, arodpensiju sistēmā svarīgi ir nodrošināt atbilstīgu biometrisku risku segumu. Veidojot pensiju plānu, darba devējiem un darbiniekiem vai viņu attiecīgajiem pārstāvjiem būtu jāapsver iespēja pensiju plānā ietvert noteikumus, kas attiecas uz ilgdzīvošanas riska un darba nespējas riska segumu, kā arī noteikumu, kas attiecas uz pārdzīvojušām apgādājamām personām.
- (27) Dodot dalībvalstīm iespēju nepiemērot savus īstenošanas tiesību aktus AKUI, kas pārvalda pensiju fondus, kuru kopējais dalībnieku skaits ir mazāks par 100, var atvieglot uzraudzības darbu minētajās dalībvalstīs, neapdraudot iekšējā tirgus pienācīgu darbību šajā jomā. Tomēr tam nebūtu jāapdraud šādu AKUI tiesības izvēlēties citā dalībvalstī reģistrētus un pienācīgi pilnvarotus ieguldījumu pārvaldniekus sava ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanai un citā dalībvalstī reģistrētus un pienācīgi pilnvarotus līdzekļu turētājus vai depozitārijus savu līdzekļu turēšanai. Jebkurā gadījumā dalībvalstīm būtu jāpiemēro īpaši noteikumi attiecībā uz to AKUI ieguldījumu noteikumiem un vadības sistēmu, kas pārvalda pensiju plānus, kuru kopējais dalībnieku skaits pārsniedz 15.
- (28) Šī direktīva nebūtu jāattiecinā uz tādām institūcijām kā "Unterstützungskassen" Vācijā, kuras dalībniekiem nav likumisku tiesību uz konkrētas summas izmaksām un kur viņu intereses aizsargā ar likumā paredzētu obligātu apdrošināšanu maksātspējas gadījumiem.
- (29) Lai aizsargātu dalībniekus un saņēmējus, AKUI būtu jāveic tikai šajā direktīvā minētās darbības un no tām izrietošās darbības.
- (30) Iemaksu veicoša uzņēmuma bankrota gadījumā dalībniekiem draud gan darba zaudēšana, gan arī iegūto pensijas tiesību zaudēšana. Tāpēc ir jānodrošina iemaksu veicošā uzņēmuma un AKUI nepārprotama nošķiršana un obligātu prudenciālo standartu noteikšana dalībnieku aizsardzībai. Nosakot šādus standartus, būtu jāņem vērā AKUI piekļuve pensiju aizsardzības sistēmām vai līdzīgiem mehānismiem, kas nodrošina dalībnieku un saņēmēju uzkrāto individuālo pensijas tiesību aizsardzību iemaksas veicošā uzņēmuma saistību neizpildes gadījumā.
- (31) AKUI darbība un uzraudzība būtiski atšķiras dalībvalstīs. Dažās dalībvalstīs var uzraudzīt ne tikai pašu AKUI, bet arī struktūras vai uzņēmumus, kas ir pilnvaroti pārvaldīt šādas AKUI. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ņemt vērā šo specifiku, ja vien tiek efektīvi pildītas visas šīs direktīvas prasības. Dalībvalstīm būtu arī jādod iespēja atļaut apdrošināšanas sabiedrībām un citām finanšu struktūrām pārvaldīt AKUI.
- (32) AKUI ir pensiju institūcijas, kurām ir sociāls uzdevums un kuras sniedz finanšu pakalpojumus. Tās atbild par arodpensijas kapitāla izmaksu nodrošināšanu, un tādēļ tām būtu jāievēro noteikti obligāti prudenciālie standarti attiecībā uz savu darbību un darbības nosacījumiem, ņemot vērā valsts noteikumus un tradīcijas. Tomēr šādas institūcijas nebūtu jāuzskata tikai par finanšu pakalpojumu sniedzējiem. To sociālā funkcija un trīspusējās attiecības starp darbinieku, darba devēju un AKUI būtu atbilstīgi jāatzīst un jāatbalsta kā viens no šīs direktīvas pamatprincipiem.
- (33) Ja saskaņā ar valsts tiesībām AKUI pārvalda pensiju fondus, kuri nav juridiskas personas un kurus veido individuālu dalībnieku, kuru aktīvi ir nošķirti no AKUI aktīviem, pensiju plāni, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai uzskatīt katru pensiju fondu par atsevišķu pensiju plānu šīs direktīvas izpratnē.
- (34) Lielais AKUI skaits dažās dalībvalstīs nozīmē, ka ir vajadzīgs pragmatisks risinājums attiecībā uz iepriekšēju atļauju izsniegšanu AKUI. Ja AKUI tomēr vēlas pārvaldīt plānu citā dalībvalstī, būtu jāpieprasa iepriekšēja atļauja, ko izsniedz kompetentā iestāde piederības dalībvalstī.
- (35) Neskarot valsts sociālās un darba tiesības attiecībā uz pensiju sistēmu organizēšanu, tostarp obligāto dalību un koplīgumu rezultātiem, AKUI vajadzētu būt iespējai sniegt savus pakalpojumus citās dalībvalstīs pēc tam, kad tās

ir saņēmušas atļauju no AKUI piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. AKUI būtu jāatļauj pieņemt iemaksas no uzņēmumiem, kas atrodas jebkurā dalībvalstī, un pārvaldīt pensiju plānus ar dalībniekiem no vairāk nekā vienas dalībvalsts. Iespējams, ka tas varētu nodrošināt ievērojamus apjomradītus ietaupījumus šādām AKUI, uzlabot Savienības rūpniecības konkurētspēju un atvieglot darbaspēka mobilitāti.

- (36) Ja īsteno AKUI, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, tiesības pārvaldīt citā dalībvalstī izveidotu arodpensiju plānu, būtu pilnībā jārespektē uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošo sociālo un darba tiesību noteikumi, ciktāl tie attiecas uz arodpensiju plāniem, piemēram, pensijas kapitāla izmaksu definīcija un veikšana un pensijas saņemšanas tiesību nodošanas nosacījumi. Būtu jāprecizē prudenciālo noteikumu darbības joma, lai nodrošinātu juridisko noteiktību attiecībā uz AKUI pārrobežu darbībām.
- (37) AKUI būtu jāspēj nodot pensiju plānus citām AKUI pāri robežām Savienības teritorijā, lai atvieglotu arodpensijas kapitāla uzkrāšanu Savienības mērogā. Nododanai būtu nepieciešama atļauja no saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, pēc tam, kad minētā kompetentā iestāde ir saņēmusi piekrišanu no AKUI, kas veic pensiju plāna nodošanu, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Nododanai un tās noteikumiem būtu nepieciešams iepriekšējs apstiprinājums no attiecīgajiem vairākuma dalībniekiem un vairākuma saņēmējiem vai vajadzības gadījumā vairākuma no viņu pārstāvjiem, piemēram, uz uzticību balstīta plāna pilnvarotajiem.
- (38) Pensiju plāna daļas nodošanas gadījumā būtu jānodrošina gan nodotās, gan atlikušās pensiju plāna daļas dzīvotspēja un pēc nodošanas būtu pienācīgi jāaizsargā visu dalībnieku un saņēmēju tiesības, nosakot, ka gan AKUI, kas veic nodošanu, gan saņēmējam AKUI jābūt pietiekamiem un atbilstīgiem aktīviem, lai segtu tehniskās rezerves attiecībā uz plāna nodoto daļu un atlikušo daļu.
- (39) Lai atvieglotu uzraudzības prakses koordinēšanu, EAAPI var pieprasīt informāciju no kompetentajām iestādēm saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010. Turklāt pensiju plāna daļējas vai pilnīgas pārrobežu nodošanas gadījumā, ja attiecīgajām kompetentajām iestādēm ir domstarpības, EAAPI vajadzētu būt iespējai veikt mediāciju.
- (40) Lai nodrošinātu pensijas kapitāla izmaksu saistību izpildi gan īstermiņā, gan ilgtermiņā, būtisks nosacījums ir piesardzīga tehnisko rezervju aprēķināšana. Tehniskās rezerves būtu jāaprēķina, izmantojot atzītas aktuārmodes, un jāapstiprina aktuāram vai citam speciālistam šajā jomā. Maksimālās procentu likmes būtu jāizvēlas piesardzīgi saskaņā ar attiecīgajiem valsts noteikumiem. Tehnisko rezervju minimālajam apmēram vajadzētu būt pietiekamam, lai varētu turpināt maksāt saņēmējiem esošās pensijas un lai tajā būtu ietvertas saistības, kas izriet no dalībnieku uzkrātajām pensijas tiesībām. Aktuāra funkcijas būtu jāpilda personām ar aktuārās un finanšu matemātikas zināšanām, kas atbilst AKUI darbībai raksturīgo risku lielumam, veidam, apmēram un sarežģītībai, un šīm personām ir jāspēj uzskatāmi pierādīt savu attiecīgo pieredzi saskaņā ar piemērojamām profesionālajām kvalifikācijām vai citiem standartiem.
- (41) Dalībvalstīs ievērojami atšķiras riski, ko sedz AKUI. Tāpēc būtu jānodod iespēja piederības dalībvalstīm veikt tehnisko rezervju aprēķināšanu, ievērojot sīkākus papildu noteikumus nekā tos, kas paredzēti šajā direktīvā.
- (42) Būtu jāpieprasa pietiekami un atbilstīgi aktīvi, kas segtu tehniskās rezerves, lai aizsargātu pensiju plāna dalībnieku un saņēmēju intereses, ja iemaksas veicošais uzņēmums kļūst maksātnespējīgs.
- (43) Lai veicinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus vietējām un pārrobežu AKUI, dalībvalstīm būtu jāņem vērā finansējuma prasības gan vietējām, gan pārrobežu AKUI.
- (44) Daudzos gadījumos varētu būt tā, ka iemaksas veicošais uzņēmums, nevis pati AKUI, sedz biometrisko risku vai garantē atsevišķus maksājumus vai ieguldījumu efektivitāti. Tomēr dažos gadījumos AKUI pati nodrošina šo segumu vai garantijas, un iemaksas veicošā uzņēmuma saistības parasti aprobežojas ar vajadzīgo iemaksu veikšanu. Minētajos gadījumos attiecīgajām AKUI vajadzētu būt pašu kapitālam, kas balstīts uz tehnisko rezervju un riska kapitāla vērtību.

- (45) AKUI darbojas kā ieguldītāji ļoti ilgā termiņā. Šo AKUI aktīvus parasti nedrīkst realizēt citam nolūkam kā vienīgi pensijas kapitāla izmaksām. Turklāt, lai pienācīgi aizsargātu dalībnieku un saņēmēju tiesības, AKUI būtu jādod iespēja izvietot aktīvus tādā veidā, kas precīzi atbilst šo institūciju saistību veidam un termiņam. Tādēļ ir vajadzīga efektīva uzraudzība, kā arī pieeja attiecībā uz ieguldījumu noteikumiem, kas AKUI nodrošina pietiekamu elastīgumu, pieņemot lēmumu par visdrošāko un efektīvāko ieguldījumu politiku, un kas tām liek rīkoties piesardzīgi. Piesardzības principa ievērošana tālab prasa, lai ieguldījumu politika atbilstu konkrētās AKUI dalībnieku struktūrai.
- (46) Nosakot, ka kapitālieguldījumu pamatā ir piesardzības princips, un dodot AKUI iespēju darboties citās valstīs, tiek veicināta uzkrājumu novirzīšana uz arodpensijas kapitāla uzkrāšanas sektoru, tādējādi veicinot ekonomikas un sociālo attīstību.
- (47) Uzraudzības metodes un prakse atšķiras dalībvalstīs. Tāpēc dalībvalstīm ir jābūt zināmai rīcības brīvībai, nosakot ieguldījumu noteikumus, ko tās vēlas izvirzīt teritorijās esošām AKUI. Tomēr minētajiem noteikumiem nebūtu jāierobežo kapitāla brīva aprīte, ja vien tas nav vajadzīgs prudenciālu iemeslu dēļ.
- (48) Ar šo direktīvu būtu jānodrošina, ka AKUI ir pienācīga līmeņa ieguldījumu brīvība. AKUI kā ieguldītāji ļoti ilgā termiņā ar zemu likviditātes risku var ieguldīt līdzekļus nelikvidos aktīvos, piemēram, akcijās, un citos instrumentos, kam ir ilgtermiņa ekonomiskais profils un kas netiek tirgoti regulētos tirgos, daudzpusējās tirdzniecības sistēmās (DTS) vai organizētās tirdzniecības sistēmās (OTS), ievērojot piesardzību. Tās var izmantot arī starptautiskās diversifikācijas priekšrocības. Ja vien tas nav vajadzīgs prudenciālu iemeslu dēļ un saskaņā ar piesardzības principu, lai aizsargātu dalībnieku un saņēmēju intereses, nebūtu jāierobežo ieguldījumi akcijās valūtās, kas nav saistību valūta, un citos instrumentos, kuriem ir ilgtermiņa ekonomikas profils un kuri netiek tirgoti regulētos tirgos, DTS vai OTS.
- (49) Izpratne par to, kas veido instrumentus ar ilgtermiņa ekonomikas profilu, ir plaša. Šādi instrumenti nav pārvedami vērtspapīri, un tāpēc tiem nav pieejama sekundāro tirgu likviditāte. Tiem bieži vien ir vajadzīgas noteikta termiņa saistības, kas ierobežo to pārdošanas iespējas, un ar šiem instrumentiem būtu jāsaprot, ka tie ietver kapitāla līdzdalību un parāda instrumentus, un tiem sniegtos aizdevumus biržā nekotētos uzņēmumos. Biržā nekotēti aizņēmumi ietver infrastruktūras projektus, nekotētus uzņēmumus, kas meklē izaugsmes iespējas, nekustamā īpašuma vai citus aktīvus, kas varētu būt piemēroti ilgtermiņa ieguldījumu mērķiem. Zemas oglekļa emisijas un pret klimata pārmaiņām noturīgas infrastruktūras projekti bieži vien ir biržā nekotēti aktīvi un izmanto ilgtermiņa kredītus projekta finansēšanai.
- (50) AKUI būtu jāļauj ieguldīt citās dalībvalstīs saskaņā ar to piederības dalībvalsts noteikumiem, lai samazinātu pārrobežu darbības izmaksas. Līdz ar to uzņēmējam dalībvalstīm nebūtu jāļauj noteikt papildu ieguldījumu prasības AKUI, kas atrodas citās dalībvalstīs.
- (51) Privātpersonām ir vajadzīgs skaidrs priekšstats par to uzkrātajām pensijas tiesībām, ko paredz tiesību aktos noteiktie pensiju plāni un arodpensiju plāni, jo īpaši ja šādas tiesības ir radušās vairāk nekā vienā dalībvalstī. Minēto pārskatu varētu nodrošināt, visā Savienībā izveidojot pensiju izsekojamības dienestus, kas līdzinātos tiem, kas jau ir izveidoti dažās dalībvalstīs atbilstoši Komisijas 2012. gada 16. februāra Baltajai grāmatai "Atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programma", ar kuru veicina šādu dienestu izveidi.
- (52) Dažus riskus nevar samazināt, izmantojot kvantitatīvās prasības, kas atspoguļotas tehniskajās rezervēs un finansēšanas prasībās, bet tos var pareizi novērst, ieviešot pārvaldības prasības. Līdz ar to pienācīgai riska pārvaldībai ir būtiski nodrošināt efektīvu pārvaldības sistēmu un dalībnieku un saņēmēju aizsardzību. Šādām sistēmām vajadzētu būt samērīgām ar AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.
- (53) Atalgojuma politika, kas mudina uzņemties pārmērīgu risku, var apdraudēt stabili un efektīvu AKUI riska pārvaldību. Principus un informācijas atklāšanas prasības attiecībā uz atalgojuma politiku, ko piemēro citām finanšu iestādēm Savienībā, būtu jāpiemēro arī AKUI, paturot prātā AKUI īpašo pārvaldības struktūru salīdzinājumā ar citām finanšu iestādēm un vajadzību ņemt vērā AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.

- (54) Pamatfunkcija ir spēja uzņemties konkrētu pārvaldes uzdevumu veikšanu. AKUI vajadzētu būt pietiekamai spējai izveidot riska pārvaldības funkciju, iekšējās revīzijas funkciju un, vajadzības gadījumā, aktuāra funkciju. Ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi, konkrētas pamatfunkcijas noteikšanai nebūtu jāliedz AKUI brīvi pieņemt lēmumu par šīs pamatfunkcijas organizēšanas veidu praksē. Tas nedrīkstētu radīt nepamatoti apgrūtināšas prasības, jo ir jāņem vērā AKUI darbību lielums, veids, apmērs un sarežģītība.
- (55) Personām, kas faktiski vada AKUI, vajadzētu būt kolektīvi atbildīgām un piemērotām, un personām, kas veic pamatfunkcijas, vajadzētu būt ar atbildīgām zināšanām un pieredzi, un – attiecīgā gadījumā – ar atbilstīgu profesionālo kvalifikāciju. Tomēr tikai pamatfunkciju veicējiem, būtu jāpilda prasības par ziņošanu kompetentajai iestādei.
- (56) Izņemot iekšējās revīzijas funkciju, būtu jādod iespēja atsevišķai personai vai organizatoriskai vienībai veikt vairāk nekā vienu pamatfunkciju. Tomēr personai vai organizatoriskajai vienībai, kas veic pamatfunkciju, vajadzētu būt atšķirīgai no personas vai vienības, kas veic līdzīgu pamatfunkciju iemaksas veicošajā uzņēmumā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ļaut AKUI veikt pamatfunkcijas, izmantojot to pašu personu vai organizatorisko vienību kā iemaksas veicošajam uzņēmumam, ar nosacījumu, ka AKUI paskaidro, kā tā novērš vai pārvalda jebkādas interešu konfliktus ar iemaksas veicošo uzņēmumu.
- (57) Ir svarīgi, lai AKUI uzlabotu savu risku pārvaldību, ņemot vērā mērķi nodrošināt arodpensijas kapitāla uzkrāšanas risku un ieguvumu vienlīdzīgu sadalījumu paaudžu starpā, lai iespējamo apdraudējumu attiecībā uz pensiju plānu ilgtspējību varētu pareizi saprast un apspriest ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm. AKUI kā daļu no savas riska pārvaldības sistēmas būtu jāveic to savu darbību riska novērtējums, kuras attiecas uz pensijām. Minētais riska novērtējums arī būtu jā dara pieejams kompetentajām iestādēm un tajā attiecīgā gadījumā cita starpā būtu jāietver riski, kas saistīti ar klimata pārmaiņām, resursu izmantošanu, vidi, sociālie riski un riski saistībā ar aktīvu nolietojumu regulatīvo izmaiņu dēļ ("balasta aktīvi").
- (58) Vides, sociālie un vadības faktori, kā norādīts atbildīgas ieguldīšanas principos, kurus atbalsta Apvienoto Nāciju Organizācija, ir svarīgi ieguldījumu politikai un AKUI riska pārvaldības sistēmām. Dalībvalstīm būtu jāprasa AKUI skaidri atklāt, kā šādi faktori tiek ņemti vērā lēmumos par ieguldījumiem un kā tie veido daļu no institūciju riska pārvaldības sistēmas. Vides, sociālo un vadības faktoru būtiskumam un nozīmei plāna ieguldījumos, kā arī tam, kā šādus faktorus ņem vērā, vajadzētu būt ietvertam informācijā, kuru AKUI sniedz saskaņā ar šo direktīvu. Tas neliedz AKUI pildīt šo prasību, minētajā informācijā norādot, ka vides, sociālie un vadības faktori netiek ņemti vērā tā ieguldījumu politikā vai ka sistēmas, kas uzrauga šādu faktoru būtiskumu un nozīmi un to, kā šādus faktorus ņem vērā, izmaksas ir nesamērīgas salīdzinājumā ar plāna darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.
- (59) Katrai dalībvalstij būtu jāpieprasa, lai visas tās teritorijā esošās AKUI gatavo gada pārskatus un gada ziņojumus, ņemot vērā katru AKUI pārvaldīto pensiju plānu, un vajadzības gadījumā – gada pārskatus un gada ziņojumus par katru pensiju plānu. Gada pārskati un gada ziņojumi, kas pareizi un patiesi atspoguļo AKUI aktīvus, saistības un finansiālo stāvokli, ņemot vērā katru AKUI pārvaldīto pensiju plānu, un ko pienācīgi apstiprinājus pilnvarota persona, ir būtisks informācijas avots plāna dalībniekiem un saņēmējiem, kā arī kompetentajām iestādēm. Tie jo īpaši ļauj kompetentajām iestādēm kontrolēt AKUI finansiālo stabilitāti un novērtēt, vai AKUI var izpildīt visas savas līgumsaistības. Gada pārskati un gada ziņojumi būtu jāpublisko tīmekļa vietnē, ja iespējams, vai citiem līdzekļiem, piemēram, izsniedzot kopijas pēc pieprasījuma.
- (60) AKUI ieguldījumu politika ir izšķirošs faktors attiecībā uz arodpensiju plānu drošību un ekonomisko ilgtspējību ilgtermiņā. Tāpēc AKUI būtu jā sagatavo ieguldījumu principu novērtējums, ko pārskata vismaz reizi trijos gados. Šādam novērtējumam vajadzētu būt pieejamam kompetentajām iestādēm un pēc pieprasījuma – arī katru pensiju plāna dalībniekiem un saņēmējiem.
- (61) AKUI būtu jāļauj daļēji vai pilnībā uzticēt jebkuru darbību, tostarp pamatfunkcijas, pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas to vārdā. AKUI būtu jā saglabā pilnīga atbildība par visu savu pienākumu izpildi saskaņā ar šo direktīvu, ja tās nodod ārpalpojuma pamatfunkcijas vai citas darbības. AKUI, kas kādu darbību nodod ārpalpojuma,

būtu jānoslēdz rakstiska vienošanās ar attiecīgo pakalpojumu sniedzēju. Šī direktīvas prasība netiek piemērota līgumiem par darbības pakalpojumiem, piemēram, drošības vai apkopes personālu.

- (62) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai prasīt izraudzīt depozitāriju AKUI aktīvu drošai glabāšanai.
- (63) Ņemot vērā izveidotā pensiju plāna veidu un ar to saistīto administratīvo slogu, AKUI būtu jāsniedz skaidra un atbilstoša informācija potenciālajiem dalībniekiem, dalībniekiem un saņēmējiem, lai atbalstītu viņus lēmumu pieņemšanā par aiziešanu pensijā un nodrošinātu augsta līmeņa pārredzamību plāna dažādajās stadijās, kas ietver iepriekšēju pieteikšanos, dalību (tostarp laiku pirms aiziešanas pensijā) un laiku pēc aiziešanas pensijā. Jo sevišķi būtu jāsniedz informācija par uzkrātajām pensijas tiesībām, pensijas kapitāla izmaksu aplēstajiem līmeņiem, riskiem un garantijām, kā arī izmaksām. Ja pensijas kapitāla izmaksu aplēsto līmeņu pamatā ir ekonomiski scenāriji, minētajai informācijai būtu jāietver arī nelabvēlīgs scenārijs, kam vajadzētu būt galējam, bet ticamam. Ja dalībnieki uzņemas ieguldījumu risku, ir būtiski arī sniegt papildu informāciju par ieguldījumu profilu, visām pieejamajām iespējām un iepriekšēju sniegumu. Informācijai būtu jāatbilst lietotāja vajadzībām un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām, jo īpaši attiecībā uz informācijas pieejamību un pieeju tai, kā paredzēts šīs konvencijas attiecīgi 3. un 21. pantā. Dalībvalstis var izvēlēties norādīt sīkāk, kas var sniegt potenciālajiem dalībniekiem, dalībniekiem un saņēmējiem sniedzamo informāciju, tostarp ar pensiju izsekojamības dienestu palīdzību.
- (64) Ņemot vērā plānu, kas nodrošina noteiktu kapitāla izmaksu līmeni, specifiku, iepriekšējais sniegums vai izmaksu struktūra neietekmē šādas kapitāla izmaksas, izņemot ārkārtas gadījumos. Tāpēc informācija par to būtu jāsniedz tikai attiecībā uz tiem plāniem, kuru dalībnieki uzņemas ieguldījumu risku vai var pieņemt lēmumus par ieguldījumiem.
- (65) Pirms pievienošanās plānam potenciālajiem dalībniekiem būtu jāsaņem visa nepieciešamā informācija, lai viņi varētu izdarīt uz informāciju balstītu izvēli. Ja potenciālajiem dalībniekiem nav izvēles un viņi tiek automātiski iesaistīti pensiju plānā, AKUI tūlīt pēc viņu pievienošanās būtu jānodrošina viņiem attiecīgā pamatinformācija par viņu dalību šajā plānā.
- (66) Attiecībā uz dalībniekiem AKUI būtu jāizstrādā pensijas izmaksu pārskats, kurā ietverta galvenā personas un vispārēja informācija par pensiju plānu. Pensijas izmaksu pārskatam vajadzētu būt skaidram un saprotamam un saturēt būtisku un atbilstīgu informāciju, lai atvieglotu izpratni par pensijas tiesībām laika gaitā un dažādos plānos, kā arī jāveicina darbaspēka mobilitāte.
- (67) AKUI būtu jāinformē dalībnieki pietiekamu laiku iepriekš pirms aiziešanas pensijā par viņu pensijas izmaksu iespējām. Ja pensijas kapitāls netiek izmaksāts kā mūža ikgadējs pabalsts, dalībniekiem, kas tuvojas pensijas vecumam, būtu jāsaņem informācija par pieejamajiem pensijas kapitāla izmaksu veidiem, lai atvieglotu finanšu plānošanu aiziešanai pensijā.
- (68) Posmā, kad tiek izmaksāts pensiju kapitāls, saņēmējiem būtu jāturpina saņemt informāciju par savu pensiju kapitālu un attiecīgajām izmaksām iespējām. Tas ir jo sevišķi svarīgi, ja saņēmēji izmaksāšanas posmā sedz būtisku ieguldījumu risku. Saņēmēji būtu arī jāinformē par visiem kapitāla izmaksu samazinājumiem pirms jebkādu šādu samazinājumu piemērošanas pēc tam, kad lēmums par samazinājumu ir pieņemts. Paraugprakse paredz ieteikt AKUI apspriesties ar saņēmējiem pirms jebkādu šādu lēmumu pieņemšanas.
- (69) Kompetentajai iestādei būtu jāizmanto savas pilnvaras, par galvenajiem mērķiem nosakot dalībnieku un saņēmēju tiesību aizsardzību, kā arī AKUI stabilitāti un drošumu.
- (70) Prudenciālās uzraudzības darbības joma katrā dalībvalstī ir atšķirīga. Tas var radīt problēmas, ja AKUI ir jāpanāk atbilstība piederības dalībvalsts prudenciālajam regulējumam un vienlaikus jāatbilst tās uzņēmējas dalībvalsts sociālo un darba tiesībām. Precizējot, kuras jomas šajā direktīvā tiek uzskatītas par daļu no prudenciālās uzraudzības, tiek samazināta juridiskā nenoteiktība un ar to saistītās darījumu izmaksas.
- (71) Iekšējais tirgus AKUI prasa savstarpēji atzīt prudenciālos standartus. AKUI pievienošanās minētajiem standartiem būtu jāuzrauga AKUI piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Dalībvalstīm būtu kompetentajām iestādēm jāpiespīr nepieciešamās pilnvaras izmantot preventīvus vai korektīvus pasākumus, ja AKUI pārkāpj kādu no šīs direktīvas prasībām.

- (72) Lai nodrošinātu ārpakalpojumu darbību, tostarp visu turpmāko atkārtotu ārpakalpojumu darbību, efektīvu uzraudzību, ir svarīgi, lai kompetentajām iestādēm būtu piekļuve visiem svarīgajiem datiem, ko glabā ārpakalpojumu sniedzēji, kuriem uzticēts veikt šīs darbības, neatkarīgi no tā, vai šie sniedzēji ir regulētas vai neregulētas vienības, un lai tām būtu tiesības veikt pārbaudes uz vietas. Lai ņemtu vērā tirgus attīstību un nodrošinātu nepārtrauktu atbilstību noteikumiem par ārpakalpojumu izmantošanu, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām pilnvarām, lai no AKUI un pakalpojumu sniedzējiem pieprasītu informāciju par ārpakalpojumu nodotām darbībām.
- (73) Būtu jāparedz informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un citām iestādēm un struktūrām, kuru uzdevums ir stiprināt pensiju plānu finanšu stabilitāti un pārtraukt pensiju plānu darbību. Tādēļ būtu jāprecizē nosacījumi, ar kādiem iespējama iepriekš minētā informācijas apmaiņa. Turklāt, ja informāciju var atklāt tikai ar kompetento iestāžu skaidru piekrišanu, minētajām iestādēm vajadzības gadījumā būtu jānodrošina šo piekrišanu dot, paredzot stingru nosacījumu izpildi.
- (74) Jebkurai personas datu apstrādei, kas tiek veikta, ievērojot šo direktīvu, kā piemēram, apmaiņai ar personas datiem vai šo datu nodošanai, ko veic kompetentās iestādes, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽¹⁾, un jebkurai informācijas apmaiņai vai nodošanai, ko veic Eiropas uzraudzības iestāde, ievērojot šo direktīvu, būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ⁽²⁾.
- (75) Lai nodrošinātu iekšējā tirgus vienmērīgu darbību arodpensijas kapitāla uzkrāšanai, kas organizēta Savienības mērogā, Komisijai, apspriežoties ar EAAPI, būtu jāizvērtē šīs direktīvas piemērošana un par to jāziņo, un jāiesniedz minētais ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2023. gada 13. janvārim.
- (76) Lai nodrošinātu godīgu konkurenci starp institūcijām, pārejas periods, kas ļauj apdrošināšanas sabiedrībām, kas ir Direktīvas 2009/138/EK darbības jomā, veikt savu arodpensijas kapitāla uzkrāšanas darbību saskaņā ar šīs direktīvas 4. pantā minētajiem noteikumiem, būtu jāpagarina līdz 2022. gada 31. decembrim. Tādēļ būtu atbilstīgi jāgroza Direktīva 2009/138/EK.
- (77) Tādu maksātspējas modeļu kā holistiskā bilance turpmāka izvērtēšana Savienības līmenī nav reāla no praktiskā viedokļa un nav efektīva izmaksu un ieguvumu attiecībā uz ziņā, jo īpaši ņemot vērā AKUI dažādību gan vienā dalībvalstī, gan starp tām. Tādēļ Savienības līmenī attiecībā uz AKUI nebūtu jāizstrādā tādas kvantitatīvas kapitāla prasības, kādas paredz Maksātspēja II vai no tās izrietošie holistiskās bilances modeļi, jo tās var samazināt darba devēju vēlmi nodrošināt arodpensiju plānus.
- (78) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, izveidot Savienības tiesisko regulējumu, kas attiektos uz AKUI, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga vai iedarbības dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (79) Saskaņā ar dalībvalsti un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (80) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesībās būtu jāattiecinā vienīgi uz tiem noteikumiem, kas veido būtisku grozījumu salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no iepriekšējām direktīvām.
- (81) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem I pielikuma B daļā norādīto direktīvu transponēšanai valsts tiesībās un to piemērošanai,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva paredz noteikumus arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) veikto darbības uzsākšanai un veikšanai.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro AKUI. Ja saskaņā ar valsts tiesībām AKUI nav juridiska persona, dalībvalstis šo direktīvu piemēro vai nu šim AKUI, vai arī, ievērojot 2. punktu, pilnvarotajām struktūrām, kas atbild par šo institūciju pārvaldību un rīkojas to vārdā.
2. Šo direktīvu nepiemēro:
  - a) institūcijām, kas pārvalda sociālā nodrošinājuma shēmas, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ un (EK) Nr. 987/2009 ⁽²⁾;
  - b) institūcijām, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK ⁽³⁾, 2009/138/EK, 2011/61/ES ⁽⁴⁾, 2013/36/ES ⁽⁵⁾ un 2014/65/ES ⁽⁶⁾;
  - c) institūcijām, kas darbojas uz paaudžu solidaritātes shēmas pamata;
  - d) institūcijām, kurās iemaksas veicošā uzņēmuma darbiniekiem nav likumīgu tiesību saņemt izmaksas un kurās iemaksas veicošais uzņēmums var izpirkt aktīvus jebkurā laikā un tam nav obligāti jāpilda pensijas kapitāla izmaksu veikšanas saistības;
  - e) uzņēmumiem, kas izmanto uzņēmuma bilancē uzkrātās saistības darbinieku pensiju izmaksām, lai saviem darbiniekiem veiktu pensijas kapitāla izmaksas.

3. pants

Pieteikums dalībai AKUI, kas pārvalda sociālā nodrošinājuma shēmas

Attiecībā uz AKUI, kas pārvalda arī obligātos ar nodarbinātību saistītos pensiju plānus, kurus uzskata par sociālā nodrošinājuma shēmām, uz ko attiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 un (EK) Nr. 987/2009, šo direktīvu piemēro arodpensijas kapitāla uzkrāšanas darbībām, kas tām nav obligātas. Tādā gadījumā nodala saistības un atbilstīgos aktīvus, un tos nav iespējams pārnest uz obligātajiem pensiju plāniem, kurus uzskata par sociālā nodrošinājuma shēmām, vai otrādi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

4. pants

Fakultatīvs pieteikums dalībai institūcijās, uz kurām attiecas Direktīva 2009/138/EK

Piederības dalībvalstis var izvēlēties noteikumus, kas izklāstīti šīs direktīvas 9. līdz 14. pantā, 19. līdz 22. pantā, 23. panta 1. un 2. punktā, 24. līdz 58. pantā, piemērot dzīvības apdrošināšanas sabiedrību veiktām arodpensijas kapitāla uzkrāšanas darbībām saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) līdz iii) punktu un 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) līdz iv) punktu. Tādā gadījumā visus aktīvus un saistības, kas atbilst arodpensijas kapitāla uzkrāšanas darbībām, nodala, pārvalda un organizē atsevišķi no pārējām dzīvības apdrošināšanas sabiedrības darbībām un tos nav iespējams pārnest.

Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā un ciktāl tas attiecas uz apdrošināšanas sabiedrību arodpensijas kapitāla uzkrāšanas darbību, dzīvības apdrošināšanas sabiedrībām nepiemēro Direktīvas 2009/138/EK 76. līdz 86. pantu, 132. pantu, 134. panta 2. punktu, 173. pantu, 185. panta 5. punktu, 185. panta 7. un 8. punktu un 209. pantu.

Piederības dalībvalsts nodrošina to, ka kompetentās iestādes vai arī iestādes, kuru uzraudzības darba pienākumos ietilpst to dzīvības apdrošināšanas sabiedrību uzraudzība, uz kurām attiecas Direktīva 2009/138/EK, pārbauda, vai attiecīgā arodpensijas kapitāla uzkrāšana ir stingri nodalīta.

5. pants

Mazie AKUI un tiesību aktos noteiktie plāni

Izņemot 32. līdz 35. pantā noteikto, dalībvalstis var izvēlēties pilnībā vai daļēji nepiemērot šo direktīvu jebkurai AKUI, kura reģistrēta vai saņēmusi atļauju darboties to teritorijā un kuras pārvaldīto pensiju plānu dalībnieku kopējais skaits ir mazāks nekā 100. Ievērojot 2. panta 2. punktu, šīm AKUI tomēr dod tiesības brīvprātīgi piemērot šo direktīvu. Direktīvas 11. pantu var piemērot vienīgi tad, ja piemēro visus pārējos šīs direktīvas noteikumus. Dalībvalstis piemēro 19. panta 1. punktu un 21. panta 1. un 2. punktu visām AKUI, kuras reģistrētas vai saņēmušas atļauju darboties to teritorijā un kuru pārvaldīto pensiju plānu dalībnieku kopējais skaits pārsniedz 15.

Dalībvalstis var izvēlēties piemērot jebkuru no 1. līdz 8., 19. un 32. līdz 35. pantam institūcijām, ja arodpensijas kapitāla uzkrāšana tiek veikta saskaņā ar statūtiem, ievērojot valsts tiesības, un to garantē valsts iestāde.

6. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija" jeb "AKUI" ir institūcija, kas neatkarīgi no juridiskās formas darbojas uz uzkrājumu pamata un ir izveidota nošķirti no visiem iemaksas veicošajiem uzņēmumiem vai nozarēm, lai nodrošinātu pensijas kapitāla izmaksas saistībā ar profesionālo darbību, pamatojoties uz vienošanos vai līgumu, ko slēdz:
  - a) individuāli vai kolektīvi starp darba devēju (devējiem) un darbinieku (darbiniekiem) vai to attiecīgajiem pārstāvjiem; vai
  - b) individuāli vai kolektīvi ar pašnodarbinātām personām atbilstīgi piederības un uzņēmējas dalībvalsts tiesībām, un kas veic darbības, kuras tieši izriet no tiem;
- 2) "pensiju plāns" ir līgums, vienošanās, trasta līgums vai noteikumi, kas nosaka, kādas pensijas kapitāla izmaksas ir noteiktas un ar kādiem nosacījumiem;
- 3) "iemaksas veicošais uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums vai cita struktūra neatkarīgi no tā, vai tas ietver vienu vai vairākas juridiskas vai fiziskas personas vai sastāv no tām, kas darbojas darba devēja vai pašnodarbinātā statusā vai apvieno šos statusus un kas piedāvā pensiju plānu vai veic iemaksas AKUI;

- 4) "pensijas kapitāla izmaksas" ir izmaksas, ko veic sakarā ar aiziešanu pensijā vai sakarā ar gaidāmo aiziešanu pensijā, vai – ja tās papildina minētās izmaksas un tās piešķir papildus – kā pabalstus nāves, invaliditātes vai darba tiesisko attiecību pārtraukšanas gadījumā, vai kā atbalsta maksājumus vai pakalpojumus slimības, trūkuma vai nāves gadījumā. Lai uzlabotu finansiālo nodrošinājumu pēc aiziešanas pensijā, šīs izmaksas var būt maksājumi mūža garumā, maksājumi noteiktā laikposmā, uzkrātās pensijas summas vienreizēja izmaksa vai arī jebkāda minēto izmaksas veidu kombinācija;
- 5) "dalībnieks" ir persona, kuras agrākā vai pašreizējā profesionālā darbība tai dod tiesības vai dos tiesības saņemt pensijas kapitāla izmaksas saskaņā ar pensiju plāna noteikumiem un kura nav saņēmējs vai potenciālais dalībnieks;
- 6) "saņēmējs" ir persona, kas saņem pensijas kapitāla izmaksas;
- 7) "potenciālais dalībnieks" ir persona, kura ir tiesīga pievienoties pensiju plānam;
- 8) "kompetentā iestāde" ir valsts iestāde, kas izraudzīta šajā direktīvā paredzēto uzdevumu izpildei;
- 9) "biometriskie riski" ir riski, kas saistīti ar nāvi, invaliditāti un ilgdzīvošanu;
- 10) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā AKUI ir reģistrēta vai saņēmusi atļauju darboties un kurā atrodas tās galvenā pārvalde saskaņā ar 9. pantu;
- 11) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras sociālās un darba tiesības, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, ir piemērojamas iemaksas veicošā uzņēmuma un dalībnieku vai saņēmēju attiecībām;
- 12) "AKUI, kas veic nodošanu" ir AKUI, kas pensiju plāna saistības, tehniskās rezerves un citas saistības, kā arī tiesības un attiecīgos aktīvus vai tiem līdzvērtīgu summu skaidrā naudā pilnā vai daļējā apmērā nodod citā dalībvalstī reģistrētai vai atļauju darboties saņēmušai AKUI;
- 13) "saņēmēja AKUI" ir AKUI, kas pensiju plāna saistības, tehniskās rezerves un citas saistības un tiesības, kā arī attiecīgos aktīvus vai tiem līdzvērtīgu summu skaidrā naudā pilnā vai daļējā apmērā saņem no citā dalībvalstī reģistrētas vai atļauju darboties saņēmušas AKUI;
- 14) "regulēts tirgus" ir regulēts tirgus, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 21. apakšpunktā;
- 15) "daudzpusēja tirdzniecības sistēma" jeb "DTS" ir daudzpusēja tirdzniecības sistēma jeb DTS, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 22. apakšpunktā;
- 16) "organizēta tirdzniecības sistēma" jeb "OTS" ir organizēta tirdzniecības sistēma jeb OTS, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 23. apakšpunktā;
- 17) "pastāvīgs informācijas nesējs" ir instruments, kurš dod dalībniekam vai saņēmējam iespēju personīgi viņam adresētu informāciju uzglabāt tā, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei un informācijas mērķiem atbilstošā laikposmā, un kurš ļauj neizmainītā veidā atveidot uzglabāto informāciju;
- 18) "pamatfunkcija" pārvaldības sistēmā ir iekšēja spēja uzņemties tādu praktisku uzdevumu veikšanu, kas ietver riska pārvaldības funkciju, iekšējās revīzijas funkciju un aktuāra funkciju;
- 19) "pārrobežu darbība" ir tāda pensiju plāna pārvaldība, kurā attiecības starp iemaksas veicošo uzņēmumu un attiecīgajiem dalībniekiem un saņēmējiem reglamentē sociālās un darba tiesības, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu dalībvalstī, kura nav piederības dalībvalsts.

7. pants

AKUI darbības

Dalībvalstis pieprasa, lai to teritorijā reģistrētās vai atļauju darboties saņēmušās AKUI veic tikai ar pensijas kapitāla izmaksām saistītas darbības un no tām izrietošas darbības.

Ja saskaņā ar 4. pantu dzīvības apdrošināšanas sabiedrība pārvalda arodpensijas kapitāla uzkrāšanu, nodalot attiecīgos aktīvus un saistības, nodalītie aktīvi un saistības attiecas vienīgi uz darbībām, kas saistītas ar pensijas kapitāla izmaksām, un darbībām, kas no tām tieši izriet.

Principā AKUI savās darbībās attiecīgā gadījumā ņem vērā mērķi nodrošināt vienlīdzīgu risku un ieguvumu sadalījumu paaudžu starpā.

8. pants

Iemaksas veicošo uzņēmumu un AKUI juridiska nodalīšana

Dalībvalstis nodrošina iemaksas veicošā uzņēmuma un to teritorijā reģistrētas vai atļauju darboties saņēmušas AKUI juridisku nodalīšanu, lai aizsargātu AKUI aktīvus, ievērojot dalībnieku un saņēmēju intereses iemaksas veicošā uzņēmuma bankrota gadījumā.

9. pants

Reģistrācija vai atļaujas piešķiršana

1. Dalībvalstis attiecībā uz visām AKUI, kuru galvenā pārvalde atrodas to teritorijā, nodrošina, ka kompetentā iestāde AKUI ir reģistrējusi valsts reģistrā vai izdevusi tām darbības atļauju.

Galvenās pārvaldes vieta ir vieta, kurā tiek pieņemti AKUI galvenie stratēģiskie lēmumi.

2. Ja iestāde veic pārrobežu darbības saskaņā ar 11. pantu, reģistrā norāda arī tās dalībvalstis, kurās AKUI darbojas.
3. Reģistra informāciju paziņo EAAPI, kas to publicē savā tīmekļa vietnē.

10. pants

Darbības prasības

1. Dalībvalstis attiecībā uz visām AKUI, kas reģistrētas vai saņēmušas atļauju darboties to teritorijā, nodrošina, ka:

- a) AKUI ir ieviesusi pienācīgi izstrādātus visu pensiju plānu pārvaldības noteikumus;
- b) ja iemaksas veicošais uzņēmums garantē pensijas kapitāla izmaksas, tas ir uzņēmies saistības regulāri nodrošināt finansējumu.

2. Saskaņā ar subsidiaritātes principu un ņemot vērā sociālā nodrošinājuma shēmu piedāvāto pensiju apmēru, dalībvalstis var paredzēt, ka dalībniekiem ar darba devēju un darbinieku vai to attiecīgo pārstāvju piekrišanu piedāvā tādas papildu ieguvumus kā mūža apdrošināšanas un darba nespējas apdrošināšanas iespēja, nodrošinājums pārdzīvojušām apgādājamām personām un iemaksu atmaksāšanas garantija.

11. pants

Pārrobežu darbības un procedūras

1. Neskarot valstu sociālās un darba tiesības attiecībā uz pensiju sistēmu organizēšanu, tostarp obligāto dalību un koplīgumus, dalībvalstis atļauj to teritorijā reģistrētai vai atļauju darboties saņēmušai AKUI veikt pārrobežu darbību. Dalībvalstis arī atļauj uzņēmumiem, kas atrodas to teritorijā, veikt iemaksas AKUI, kuras ierosina veikt vai veic pārrobežu darbību.

2. AKUI, kas ierosina veikt pārrobežu darbību un pieņemt iemaksas no iemaksas veicoša uzņēmuma, iepriekš jāsaņem atļauja no savas piederības dalībvalsts attiecīgās kompetentās iestādes.

3. AKUI paziņo piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei par savu nodomu veikt pārrobežu darbību. Dalībvalstis pieprasa AKUI paziņojumā sniegt šādu informāciju:

- a) uzņēmējas(-u) dalībvalsts(-u) nosaukums, kuru atbilstīgā gadījumā norāda iemaksas veicošais uzņēmums;
- b) iemaksas veicošā uzņēmuma nosaukums un galvenās pārvaldes atrašanās vieta;
- c) tā pensiju plāna raksturojums, ko pārvaldīs pēc iemaksas veicošā uzņēmuma lūguma.

4. Ja piederības dalībvalsts kompetentā iestāde ir informēta saskaņā ar 3. punktu un ja tā nav pieņēmusi pamatotu lēmumu, ka AKUI administratīvā struktūra vai finansiālais stāvoklis un AKUI vadības labā reputācija, profesionālā kvalifikācija vai pieredze neatbilst ierosinātajām pārrobežu darbībām, šī kompetentā iestāde trīs mēnešu laikā pēc visas 3. punktā minētās informācijas saņemšanas nosūta šo informāciju uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei un attiecīgi informē AKUI.

Pirmajā daļā minēto pamatoto lēmumu pieņem trīs mēnešu laikā pēc visas 3. punktā minētās informācijas saņemšanas.

5. Ja piederības dalībvalsts kompetentā iestāde nepaziņo 3. punktā minēto informāciju uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, tā paskaidro attiecīgajai AKUI šādas rīcības iemeslus trīs mēnešu laikā pēc visas minētās informācijas saņemšanas. Minētā informācijas nepaziņošana dod tiesības vērsties ar apelāciju piederības dalībvalsts tiesās.

6. Uz AKUI, kas veic pārrobežu darbību, attiecas visas uzņēmējas dalībvalsts noteiktās IV sadaļā minētās prasības par informācijas sniegšanu potenciālajiem dalībniekiem, dalībniekiem un saņēmējiem, uz kuriem attiecas minētā pārrobežu darbība.

7. Pirms AKUI sāk veikt pārrobežu darbību, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde sešu nedēļu laikā pēc 3. punktā minētās informācijas saņemšanas paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei par sociālajās un darba tiesībās, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, iekļautajām prasībām, saskaņā ar kurām jādarbojas pensiju plānam, kurā iemaksas veic uzņēmums, kas atrodas uzņēmējā dalībvalstī, un par IV sadaļā minētajām uzņēmējas dalībvalsts prasībām par informācijas sniegšanu, kuras piemēro pārrobežu darbībai. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo šo informāciju AKUI.

8. Pēc tam, kad no piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir saņemta 7. punktā minētā informācija, vai pēc tam, kad 7. punktā paredzētā termiņa beigās nekāda informācija nav saņemta, AKUI var sākt veikt pārrobežu darbību atbilstīgi uzņēmējas dalībvalsts prasībām sociālajās un darba tiesībās, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu un minētajām piederības dalībvalsts prasībām par informācijas sniegšanu kā minēts 7. punktā.

9. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi par visām būtiskajām izmaiņām uzņēmējas dalībvalsts sociālo un darba tiesībās, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, prasībās, kuras var ietekmēt pensiju plānu, ciktāl tas skar pārrobežu darbību, un visām būtiskajām izmaiņām uzņēmējas dalībvalsts prasībās par informācijas sniegšanu kā minēts 7. punktā. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo šo informāciju AKUI.

10. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pastāvīgi uzrauga AKUI, pārbaudot, vai tās darbība atbilst uzņēmējas dalībvalsts sociālajās un darba tiesībās, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, iekļautajām prasībām un uzņēmējas dalībvalsts prasības par informācijas sniegšanu kā minēts 7. punktā. Ja, veicot uzraudzību, tiek atklāti pārkāpumi, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē piederības dalībvalsts kompetento iestādi. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, saskaņojot ar uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu AKUI konstatēto pārkāpumu novēršanu.

11. Ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veiktie pasākumi nav devuši rezultātu vai piederības dalībvalstī nav piemērotu pasākumu, un AKUI turpina pārkāpt uzņēmējas dalībvalsts sociālajās un darba tiesībās, kas attiecas uz

arodpensiju plānu jomu, iekļautās prasības vai uzņēmējas dalībvalsts prasības par informācijas sniegšanu, kā minēts 7. punktā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pēc piederības dalībvalsts kompetentās iestādes informēšanas var veikt piemērotus pasākumus, lai nepieļautu turpmākus pārkāpumus vai sodītu par tiem, tostarp, ja tas ir nepieciešams, neļautu AKUI uzņēmējā dalībvalstī pārvaldīt pensiju plānu iemaksas veicošā uzņēmuma uzdevumā.

12. pants

Pārrobežu nodošana

1. Dalībvalstis atļauj AKUI, kas ir reģistrētas vai ir saņēmušas atļauju darboties to teritorijā, visas pensiju plāna saistības, tehniskās rezerves un citas saistības un tiesības, kā arī attiecīgos aktīvus vai tiem līdzvērtīgu summu skaidrā naudā vai to daļu nodot saņēmējai AKUI.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka nodošanas izmaksas netiek piemērotas tās AKUI atlikušajiem dalībniekiem un saņēmējiem, kas veic nodošanu, vai saņēmējas AKUI esošajiem dalībniekiem un saņēmējiem.
3. Nodošanu iepriekš apstiprina:
  - a) dalībnieku vairākums un attiecīgo saņēmēju vairākums vai attiecīgā gadījumā viņu pārstāvju vairākums. Vairākumu definē saskaņā ar valsts tiesībām. Informāciju par nodošanas noteikumiem AKUI, kas veic nodošanu, savlaicīgi dara pieejamu attiecīgajiem dalībniekiem un saņēmējiem, un attiecīgā gadījumā to pārstāvjiem pirms 4. punktā minētā pieteikuma iesniegšanas; un
  - b) attiecīgā gadījumā – iemaksas veicošais uzņēmums.
4. Pilnīgi vai daļēji pensiju plāna saistību, tehnisko rezervju un citu saistību un tiesību, kā arī attiecīgo aktīvu vai tiem līdzvērtīgu summu skaidrā naudā nodošanai starp AKUI, kas veic nodošanu, un saņēmējām AKUI ir nepieciešama atļauja, ko sniedz saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde, iepriekš saņemot piekrišanu no AKUI, kas veic nodošanu, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Pieteikumu par nodošanas atļauju iesniedz saņēmēja AKUI. Saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde piešķir atļauju vai atsaka tās piešķiršanu un savu lēmumu paziņo saņēmējai AKUI trīs mēnešu laikā pēc pieteikuma saņemšanas.
5. Šā panta 4. punktā minētajā pieteikumā par nodošanas atļauju norāda šādas ziņas:
  - a) rakstisku vienošanos starp AKUI, kas veic nodošanu, un saņēmēju AKUI, izklāstot nodošanas noteikumus;
  - b) pensiju plāna svarīgāko iezīmju aprakstu;
  - c) nododamo saistību vai tehnisko rezervju un citu saistību un tiesību, kā arī attiecīgo aktīvu vai tiem līdzvērtīgu summu skaidrā naudā aprakstu;
  - d) AKUI, kas veic nodošanu, un saņēmējas AKUI nosaukumus un galvenās pārvaldes atrašanās vietas, kā arī dalībvalsti, kurā katra attiecīgā AKUI ir reģistrēta vai saņēmusi atļauju darboties;
  - e) iemaksas veicošā uzņēmuma galvenās pārvaldes atrašanās vietu un tā nosaukumu;
  - f) iepriekšēja apstiprinājuma apliecinājumu saskaņā ar 3. punktu;
  - g) attiecīgā gadījumā to dalībvalstu nosaukumus, kurās sociālās un darba tiesības, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, piemērojamas attiecīgajam pensiju plānam.
6. Saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde nosūta 4. punktā minēto pieteikumu AKUI, kas veic nodošanu, kompetentajai iestādei uzreiz pēc tā saņemšanas.
7. Saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde novērtē vienīgi to, vai:
  - a) saņēmēja AKUI ir sniegusi visu 5. punktā minēto informāciju;

- b) saņēmējas AKUI administratīvā struktūra, finansiālais stāvoklis un saņēmējas AKUI vadības labā reputācija, profesionālā kvalifikācija vai pieredze atbilst ierosinātajai nodošanai;
- c) saņēmējas AKUI dalībnieku un saņēmēju ilgtermiņa intereses un plāna nodotā daļa tiek pienācīgi aizsargātas nodošanas laikā un pēc tam;
- d) saņēmējas AKUI tehniskās rezerves nodošanas dienā ir pilnībā segtas, ja nodošana izraisa pārrobežu darbību; un
- e) nododamie aktīvi ir pietiekami un atbilstīgi, lai segtu nododamās saistības, tehniskās rezerves un citas saistības un tiesības saskaņā ar saņēmējas AKUI piederības dalībvalstī piemērojamiem noteikumiem.

8. Saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde novērtē vienīgi to, vai:

- a) pensiju plāna saistību, tehnisko rezervju un citu saistību un tiesību, kā arī attiecīgo aktīvu vai tiem līdzvērtīgu summu skaidrā naudā daļējas nodošanas gadījumā atlikušās plāna daļas dalībnieku un saņēmēju ilgtermiņa intereses tiek pienācīgi aizsargātas;
- b) dalībnieku un saņēmēju individuālās tiesības pēc nodošanas vismaz ir tādas pašas;
- c) nododamā pensiju plāna aktīvi ir pietiekami un atbilstīgi, lai segtu nododamās saistības, tehniskās rezerves un citas saistības un tiesības saskaņā ar AKUI, kas veic nodošanu, piederības dalībvalstī piemērojamiem noteikumiem.

9. AKUI, kas veic nodošanu, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde astoņu nedēļu laikā pēc 8. punktā minētā pieteikuma saņemšanas informē par 6. punktā minētā novērtējuma rezultātiem, lai saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar 4. punktu.

10. Ja apstiprinājuma sniegšana tiek atteikta, saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde iesniedz šāda atteikuma pamatojumu 4. punktā minētajā trīs mēnešu laikposmā. Minētais saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atteikums vai rīcības trūkums dod tiesības vērsties ar apelāciju saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts tiesās.

11. Saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde informē AKUI, kas veic nodošanu, piederības dalībvalsts kompetento iestādi par 4. punktā minēto lēmumu divu nedēļu laikā pēc minētā lēmuma pieņemšanas.

Ja nodošana izraisa pārrobežu darbību, AKUI, kas veic nodošanu, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde informē arī saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetento iestādi par prasībām sociālajās un darba tiesībās, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, saskaņā ar kuriem jāīsteno pensiju plāns, un par IV sadaļā minētajām uzņēmējas dalībvalsts prasībām par informācijas sniegšanu, kuras piemēro pārrobežu darbībai. Par to informē turpmāko četru nedēļu laikā.

Saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentā iestāde šo informāciju paziņo saņēmējai AKUI nedēļas laikā kopš tās saņemšanas.

12. Pēc 4. punktā minētā lēmuma par atļaujas piešķiršanu saņemšanas vai ja no saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nav saņemta informācija par lēmumu, beidzoties 11. punkta trešajā daļā minētajam laikposmam, saņēmēja AKUI var sākt pārvaldīt pensiju plānu.

13. Ja pastāv domstarpības par procedūru, rīcību vai rīcības trūkumu no AKUI, kas veic nodošanu, vai saņēmējas AKUI piederības dalībvalsts kompetentās iestādes puses, tostarp saistībā ar lēmumu par pārrobežu nodošanas apstiprināšanu vai atteikumu, EAAPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta otrās daļas c) punktu var īstenot nesaistošu mediāciju pēc kādas no kompetentajām iestādēm pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas.

14. Ja saņēmēja AKUI veic pārrobežu darbību, piemēro 11. panta 9., 10. un 11. punktu.

II SADAĻA

KVANTITATĪVĀS PRASĪBAS

13. pants

Tehniskās rezerves

1. Piederības dalībvalsts nodrošina to, ka AKUI, kas pārvalda arodpensiju plānus, visiem pensiju plāniem vienmēr veido atbilstīgu pasīvu apjomu, kurš atbilst finansiālajām saistībām, kas izriet no šo institūciju pensiju līgumu portfeļa.
2. Piederības dalībvalsts nodrošina to, ka AKUI, kas pārvalda arodpensiju plānus, kuros tās nodrošina biometrisku risku segumu vai garantē noteiktu atdevi no ieguldījumiem vai arī noteiktu izmaksu apmēru, veido pietiekamas tehniskās rezerves visiem šādiem plāniem.
3. Tehniskās rezerves aprēķina katru gadu. Piederības dalībvalsts tomēr var atļaut veikt aprēķinus reizi trijos gados, ja AKUI izsniedz dalībniekiem vai kompetentajām iestādēm apstiprinājumu vai ziņojumu par starplaikā veiktajām korekcijām. Apstiprinājumā vai ziņojumā izklāsta tehnisko rezervju korekcijas un izmaiņas šo rezervju segtajā riskā.
4. Tehniskās rezerves aprēķina un apstiprina aktuārs vai cits speciālists minētajā jomā, tostarp revidents, ja to atļauj valsts tiesības, izmantojot aktuārmetodes, ko atzinušas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar šādiem principiem:
  - a) tehnisko rezervju minimālo apjomu aprēķina, veicot pietiekami piesardzīgu aktuārnovērtējumu, kurā ņem vērā visas saistības attiecībā uz izmaksām un iemaksām saskaņā ar AKUI pensiju plānu. Apjomam jābūt pietiekamam, lai saņēmējiem varētu turpināt izmaksāt jau esošās pensijas un pabalstus, un tam arī ir jāatspoguļo saistības, kas izriet no dalībnieku uzkrātajām pensiju tiesībām. Arī ekonomiskos un aktuāra pieņēmumus, ko izmanto saistību novērtēšanai, izvēlas piesardzīgi, attiecīgi ņemot vērā atbilstīgu procentu negatīvas novirzes gadījumā;
  - b) piesardzīgi izvēlas maksimālās procentu likmes, ko nosaka saskaņā ar attiecīgajiem piederības valsts noteikumiem. Minētās procentu likmes nosaka, ņemot vērā:
    - i) atbilstīgo AKUI aktīvu ienesīgumu un nākotnē sagaidāmo atdevi no ieguldījumiem;
    - ii) augstas uzticamības vērtspapīru, valsts obligāciju, Eiropas Stabilizācijas mehānisma obligāciju, Eiropas Investīciju bankas (EIB) obligāciju vai Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta obligāciju tirgus ienesīgumu; vai
    - iii) šī apakšpunkta i) un ii) punktā minēto prasību kombināciju;
  - c) tehnisko rezervju aprēķināšanā izmantotajās biometrijas tabulās ievēro piesardzības principus, ņemot vērā dalībnieku grupas un pensiju plānu galvenās īpatnības, jo īpaši paredzamās izmaiņas attiecīgajos risks;
  - d) tehnisko rezervju aprēķināšanas metode un bāze parasti nemainās no viena finanšu gada uz nākamo. Izmaiņas tomēr ir attaisnojamas, ja mainās tiesiskie, demogrāfiskie vai ekonomiskie apstākļi, kas ir pieņēmumu pamatā.
5. Piederības dalībvalsts tehnisko rezervju aprēķināšanai var piemērot sīkākas papildu prasības, lai nodrošinātu dalībnieku un saņēmēju adekvātu aizsardzību.

14. pants

Tehnisko rezervju finansēšana

1. Piederības dalībvalsts pieprasa, lai katrai AKUI visu laiku būtu pietiekami un atbilstīgi līdzekļi, kas sedz tehniskās rezerves visiem pārvaldītajiem pensiju plāniem.

2. Piederības dalībvalsts uz ierobežotu laiku var pieļaut situāciju, ka AKUI nav pietiekamu līdzekļu tehnisko rezervju segšanai. Tādā gadījumā kompetentās iestādes pieprasa, lai AKUI pieņem konkrētu un realizējamu aktīvu atjaunošanas plānu ar īstenošanas grafiku, no jauna nodrošinot 1. punkta prasību ievērošanu. Plānam piemēro šādus nosacījumus:

- a) AKUI izstrādā konkrētu un realizējamu plānu, lai laikus atjaunotu aktīvu apjomu, kas vajadzīgs pilnai tehnisko rezervju segšanai. Plānu dara pieejamu dalībniekiem vai – attiecīgā gadījumā – to pārstāvjiem un/vai to apstiprina piederības dalībvalsts kompetentās iestādes;
- b) izstrādājot plānu, ņem vērā AKUI konkrēto stāvokli, jo īpaši tās aktīvu/pasīvu struktūru, riska profilu, likviditātes plānu, to dalībnieku vecuma struktūru, kam ir tiesības saņemt pensijas kapitāla izmaksas, kā arī ņem vērā sākumshēmas un shēmas, kurās mainās finansējums – no nulles finansējuma vai daļēja finansējuma uz finansējumu pilnā apjomā;
- c) ja šā punkta pirmajā teikumā minētajā laikposmā pensiju plāna darbība tiek izbeigta, AKUI par to informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. AKUI izstrādā procedūru, lai pārnestu šā plāna aktīvus un atbilstīgos pasīvus uz citu AKUI, apdrošināšanas sabiedrību vai citu atbilstīgu struktūru. Ar šo procedūru iepazīstina piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un vispārīgu procedūras izklāstu dara pieejamu dalībniekiem vai – attiecīgā gadījumā – to pārstāvjiem saskaņā ar konfidencialitātes principu.

3. Pārrobežu darbības gadījumā visos pārvaldītajos pensiju plānos tehniskajām rezervēm vienmēr jābūt segtām pilnā apjomā. Ja šo nosacījumu neievēro, piederības dalībvalsts kompetentā iestāde uzreiz iejaucas un pieprasa AKUI nekavējoties izstrādāt un īstenot atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu dalībnieku un saņēmēju pienācīgu aizsardzību.

15. pants

Likumā noteiktais pašu kapitāls

1. Piederības dalībvalsts nodrošina to, ka AKUI, kas pārvalda pensiju plānus, kur pati AKUI, nevis iemaksas veicošais uzņēmums, uzņemas saistības nodrošināt biometriskā riska segumu vai garantē noteiktu peļņu no ieguldījumiem, vai noteiktu izmaksu apjomu, pastāvīgi tur papildu aktīvus kā buferi, kas pārsniedz tehniskajām rezervēm vajadzīgos aktīvus. To apjomam ir jāatspoguļo riska tips un aktīvu portfelis attiecībā uz visiem pārvaldītajiem plāniem. Uz minētajiem aktīviem neattiecas nekādas paredzamas saistības, un tie kalpo kā drošības kapitāls, lai absorbētu plānotās un faktiskās peļņas un izdevumu starpību.

2. Lai aprēķinātu papildu aktīvu minimālo apjomu, piemēro 16., 17. un 18. panta noteikumus.

3. Taču 1. punkts neliedz dalībvalstīm pieprasīt, lai AKUI, kas atrodas to teritorijā, turētu likumā noteikto pašu kapitālu, vai noteikt sīkākus noteikumus, ja tie ir pamatoti prudenciālu iemeslu dēļ.

16. pants

Pieejamā maksātspējas norma

1. Lai nodrošinātu arodpensijas kapitāla uzkrāšanas ilgtermiņa ilgtspēju, dalībvalstis prasa no katras AKUI, kura minēta 15. panta 1. punktā un reģistrēta vai saņēmusi atļauju darboties to teritorijā, lai tās rīcībā attiecībā uz visu tās darbījumbāzi vienmēr būtu pietiekama pieejamā maksātspējas norma, kas ir vismaz vienlīdzīga ar šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

2. Pieejamo maksātspējas normu veido AKUI aktīvi, kas ir brīvi no paredzamām saistībām, atskaitot nemateriālās vērtības, tostarp:

- a) apmaksātais akciju kapitāls vai, AKUI kā savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumu gadījumā, faktiskais sākuma kapitāls, ko papildina visu dalībnieku konti, kuri atbilst šādiem kritērijiem:
  - i) statūtos un dibināšanas līgumā ir jāparedz, ka no šiem kontiem var veikt maksājumus savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumu dalībniekiem tikai tādā apjomā, lai neizraisītu pieejamās maksātspējas normas tādu pazemināšanos, ka netiek sasniegts noteiktais līmenis, vai – uzņēmuma likvidācijas gadījumā – vienīgi pēc uzņēmuma visu parādu nokārtošanas;

- ii) statūtos un dibināšanas līgumā attiecībā uz visiem i) punktā minētiem maksājumiem, kas nav saistīti ar individuālu dalības izbeigšanu savstarpējas apdrošināšanas uzņēmumā, jābūt norādei, ka kompetentās iestādes jāinformē vismaz vienu mēnesi iepriekš un ka tās šajā laikposmā var aizliegt maksājumus; un
  - iii) attiecīgos statūtu un dibināšanas līguma noteikumus var grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām pret šiem grozījumiem nav iebildumu, neskarot kritērijus, kas minēti i) un ii) punktā;
- b) rezerves (obligātās un brīvās), kas neatbilst apdrošināšanas saistībām;
  - c) iepriekšējo gadu peļņa vai zaudējumi pēc izmaksājamo dividenžu atskaitīšanas; un
  - d) ciktāl to pieļauj valsts tiesības, bilancē uzrādītās peļņas rezerves, ja tās var izmantot iespējamo zaudējumu segšanai un tās nav paredzēts izdalīt dalībniekiem un saņēmējiem.

Pieejamo maksātspējas normu samazina par AKUI tieši turēto pašu akciju summu.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

- a) kumulatīvo priekšrocību akciju kapitāls un subordinētais aizņēmuma kapitāls, kurš nepārsniedz 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas – atkarībā no tā, kas ir mazāka, un kurā ne vairāk kā 25 % veido subordinēti aizdevumi ar fiksētu termiņu, vai fiksēta termiņa kumulatīvo priekšrocību akciju kapitāls ar noteikumu, ka AKUI bankrota vai likvidācijas gadījumā ir saistoši nolīgumi, saskaņā ar kuriem subordinētais aizņēmuma kapitāls vai priekšrocību akciju kapitāls ierindojams pēc visu citu kreditoru prasījumiem un nav atmaksājams, kamēr nav nokārtoti visi citi nesamaksāti parādi;
- b) vērtspapīri bez noteikta termiņa un citi instrumenti, tostarp kumulatīvās priekšrocību akcijas, izņemot a) punktā minētās, nepārsniedzot 50 % no pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas – atkarībā no tā, kas ir mazāka, attiecībā uz šādu vērtspapīru kopumu un subordinēto aizdevumu kapitālu, kas minēts a) punktā, ja vien tie atbilst šādiem nosacījumiem:
  - i) tos nedrīkst atmaksāt pēc turētāja iniciatīvas vai bez kompetentās iestādes iepriekšējas piekrišanas;
  - ii) emisijas līgums nodrošina AKUI iespēju atlikt aizņēmuma procentu maksājumus;
  - iii) aizdevēja prasījumi pret AKUI ierindojami tikai pēc visiem nesubordinēto kreditoru prasījumiem;
  - iv) dokumentos, kas nosaka vērtspapīru emisiju, ir jāparedz spēja segt parādu un nesamaksāto procentu radītos zaudējumus, nodrošinot AKUI iespēju turpināt darbību; un
  - v) jāņem vērā tikai pilnībā apmaksātas summas.

Piemērojot a) apakšpunktu, subordinētais aizņēmuma kapitāls atbilst šādiem nosacījumiem:

- i) ņem vērā vienīgi pilnīgi apmaksātus līdzekļus;
- ii) noteikta termiņa aizņēmumiem sākotnējais termiņš ir vismaz pieci gadi. Ne vēlāk kā gadu pirms atmaksas dienas AKUI iesniedz kompetentajām iestādēm apstiprināšanai plānu, kurā norādīts, kā pieejamā maksātspējas norma tiks uzturēta vai kā tā sasniegs prasīto apjomu līdz noteiktajam termiņam, ja vien daļa, kādu pieejamajā maksātspējas normā veido aizņēmums, netiek pakāpeniski samazināta vismaz piecus gadus pirms atmaksas dienas. Kompetentās iestādes var atļaut šādus aizņēmumus atmaksāt pirms termiņa, ja aizdevēja AKUI iesniedz pieteikumu un tās pieejamā maksātspējas norma nesārūk zem pieprasītā līmeņa;
- iii) nenoteikta termiņa aizņēmumus atmaksā vienīgi pēc tāda paziņojuma par aizdevuma uzteikumu, kura termiņš ir pieci gadi, izņemot gadījumus, kad aizdevums vairs neuzskata par pieejamās maksātspējas normas daļu vai kad formāli ir lūgta kompetento iestāžu piekrišana pirmstermiņa atmaksāšanai. Otrā gadījumā AKUI informē kompetentās iestādes vismaz sešus mēnešus pirms paredzētās atmaksas dienas, norādot pieejamo un pieprasīto maksātspējas normu gan pirms, gan pēc atmaksas. Kompetentās iestādes pieļauj atmaksāšanu tikai tad, ja AKUI pieejamā maksātspējas norma nesamazinās zem pieprasītā līmeņa;

- iv) aizņēmuma līgumā neiekļauj klauzulu, kas noteiktu, ka īpašos apstākļos, kas nav AKUI likvidācija, parāds ir atmaksājams pirms līgumā norādītā atmaksas termiņa; un
- v) aizņēmuma līgumu drīkst grozīt tikai pēc tam, kad kompetentās iestādes ir paziņojušas, ka tām nav iebildumu pret grozījumiem.

4. Ja AKUI piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei iesniegusi pieteikumu kopā ar pierādījumiem un kompetentā iestāde tam piekrist, pieejamo maksātspējas normu var veidot arī:

- a) ja rezerves veidošanā netiek izmantota cilmerēšana vai ja cilmerētā rezerve nesasniedz uzkrājumu no klientu piesaistes izmaksām, kas iekļautas prēmijā, var iekļaut starpību starp cilmerētu vai daļēji cilmerētu matemātisko rezervi un matemātisku rezervi, kas cilmerēta, piemērojot likmi, kura līdzvērtīga prēmijā iekļauto klientu piesaistes izmaksu uzkrājumam;
- b) slēptās tīrās rezerves, kas atklājas aktīvu novērtēšanā, ciktāl šādām slēptām tīrajām rezervēm nav izņēmuma rakstura;
- c) vienu pusi no neapmaksātā pamatkapitāla vai dibināšanas kapitāla, līdzko samaksātā daļa sasniedz 25 % no minētā pamatkapitāla vai fonda, nepārsniedzot 50 % no mazākās pieejamās maksātspējas normas vai pieprasītās maksātspējas normas.

Šā punkta a) apakšpunktā minētā summa tomēr nedrīkst pārsniegt 3,5 % no summas, ko iegūst, summējot starpības starp attiecīgajiem dzīvības apdrošināšanas kapitāliem un papildpensijās uzkrāto kapitālu, un matemātiskās rezerves visām tām polisēm, attiecībā uz ko var piemērot cilmerēšanu. No starpības atņem neamortizētās apdrošināšanas līguma izmaksas, kas iegrāmatotas kā aktīvi.

17. pants

Pieprasītā maksātspējas norma

1. Pieprasīto maksātspējas normu nosaka saskaņā ar 2. līdz 6. punkta noteikumiem atbilstoši garantētajiem pasīviem.
2. Pieprasītā maksātspējas norma ir vienāda ar šādu rezultātu summu:

a) pirmais rezultāts:

daļu, kas atbilst 4 % no matemātiskajām rezervēm, kas attiecas uz tiešo darbību un pieņemtās pārapirošināšanas līgumiem, neatskaitot pārapirošināšanas cesijas, reizina ar koeficientu, kas nav mazāks par 85 % un kas attiecībā uz pēdējo finanšu gadu iegūts, neto matemātiskās rezerves, no kā atskaitītas pārapirošināšanas cesijas, dalot ar bruto matemātiskajām rezervēm;

b) otrais rezultāts:

attiecībā uz līgumiem, kuru riskam pakļautais kapitāls nav negatīvs skaitlis, daļu, kas atbilst 0,3 % no šāda kapitāla, attiecībā uz kuru AKUI ir saistības, reizina ar koeficientu, kas nav mazāks par 50 % un kas attiecībā uz pēdējo finanšu gadu iegūts, riska kapitālu, kas palicis kā AKUI saistības pēc pārapirošināšanas cesijām un retrocesijām, dalot ar kopējo riska kapitālu, neatskaitot pārapirošināšanu.

Nāves gadījuma riska īslaicīgai apdrošināšanai, kuras termiņš nepārsniedz trīs gadus, minētā daļa ir 0,1 %. Ja šādas apdrošināšanas termiņš pārsniedz trīs gadus, bet nepārsniedz piecus gadus, minētā daļa ir 0,15 %.

3. Attiecībā uz papildu apdrošināšanu, kas minēta Direktīvas 2009/138/EK 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, pieprasītā maksātspējas norma ir vienāda ar šīs direktīvas 18. pantā noteikto pieprasīto maksātspējas normu AKUI.

4. Attiecībā uz kapitāla izpirkšanas darījumiem, kas minēti Direktīvas 2009/138/EK 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, pieprasītā maksātspējas norma ir 4 % no matemātiskajām rezervēm, kuras aprēķinātas atbilstoši 2. punkta a) apakšpunktam.

5. Attiecībā uz darījumiem, kas minēti Direktīvas 2009/138/EK 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) punktā, pieprasītā maksātspējas norma ir 1 % no to aktīviem.

6. Attiecībā uz Direktīvas 2009/138/EK 2. panta 3. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā minētajiem apdrošināšanas veidiem, kas ir saistīti ar ieguldījumu fondiem, un attiecībā uz darījumiem, kuri minēti Direktīvas 2009/138/EK 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) līdz v) punktā, pieprasītā maksātspējas norma ir vienāda ar šādu elementu summu:

- a) ciktāl AKUI uzņemas ieguldījumu risku, – daļa, kas atbilst 4 % no tehniskajām rezervēm un kas aprēķināta atbilstoši 2. punkta a) apakšpunktam;
- b) ciktāl AKUI neuzņemas ieguldījumu risku, bet piešķirums vadības izmaksu segšanai ir noteikts laikposmam, kas pārsniedz piecus gadus, – daļa, kas atbilst 1 % no tehniskajām rezervēm un kas aprēķināta atbilstoši 2. punkta a) apakšpunktam;
- c) ciktāl AKUI neuzņemas ieguldījumu risku un piešķirums vadības izmaksu segšanai nav noteikts laikposmam, kas pārsniedz piecus gadus, – summa, kas vienāda ar 25 % no iepriekšējā finanšu gada tīrajiem administratīvajiem izdevumiem, kuri saistīti ar šādiem apdrošināšanas veidiem un darījumiem;
- d) ciktāl AKUI sedz nāves risku, – daļa, kas atbilst 0,3 % no riska kapitāla un kas aprēķināta atbilstoši 2. punkta b) apakšpunktam.

18. pants

Pieprasītā maksātspējas norma 17. panta 3. punkta piemērošanas nolūkā

1. Pieprasīto maksātspējas normu nosaka, pamatojoties uz prēmiju vai iemaksu ikgadējo summu vai uz prasījumu vidējo slogu attiecībā uz pēdējiem trijiem finanšu gadiem.
2. Pieprasītās maksātspējas normas apmērs ir vienāds ar lielāko no diviem 3. un 4. punktā izklāstītajiem rezultātiem.
3. Prēmiju bāzi aprēķina, izmantojot lielāko rādītāju no bruto parakstītajām prēmijām vai iemaksām, kuru aprēķins izklāstīts turpmāk tekstā, un bruto nopelnītajām prēmijām vai iemaksām.

Saskaita prēmijas vai iemaksas (tostarp maksājumus, kas papildina prēmijas vai iemaksas), kuras maksājamas attiecībā uz tiešo darbību iepriekšējā finanšu gadā.

Šai summai pieskaita visu to prēmiju kopējo summu, kuras iekasētas par visu pārāpdrošināšanu iepriekšējā finanšu gadā.

No minētās summas atņem iepriekšējā finanšu gadā anulēto prēmiju vai iemaksu kopsummu, kā arī kopējo nodokļu un nodevu summu, kuri attiecas uz prēmijām vai iemaksām, kas ieskaitītas kopsummā.

Šādi iegūto summu sadala divās daļās, pirmajā iekļaujot līdz EUR 50 000 000 un otrajā iekļaujot atlikumu; saskaita 18 % no pirmās daļas summas un 16 % no otrās daļas summas.

Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu, ko attiecībā uz pēdējo triju finanšu gadu summu iegūst, to prasījumu summu, kuri AKUI vēl ir jāsamaksā pēc tam, kad ir atskaitītas saskaņā ar pārāpdrošināšanu atgūstamās summas, dalot ar prasījumu bruto apjomu. Minētais koeficients nav mazāks par 50 %.

4. Prasījumu bāzi aprēķina šādi:

Saskaita prasījumu summas, kas samaksātas attiecībā uz tiešo darbību (neatskaitot prasījumu summas, kas jāsedz pārāpdrošinātājiem un retrocesionāriem) 1. punktā minētajos laikposmos.

Minētajai summai pieskaita prasījumu summu, kas samaksāta saskaņā ar pieņemtajiem pārāpdrošināšanas vai retrocesijas līgumiem tajos pašos laikposmos, un uz nenokārtotajiem prasījumiem attiecošos rezervju summu, kuras izveidotas iepriekšējā finanšu gada beigās gan attiecībā uz tiešo darbību, gan attiecībā uz pieņemtajiem pārāpdrošināšanas līgumiem.

No minētās summas atskaita 1. punktā minētajos laikposmos atgūtās summas.

No atlikušās summas atskaita uz nenokārtotajiem prasījumiem attiecošos rezervju summu, kuras izveidotas otrā finanšu gada – kas ir pirms pēdējā pārskata finanšu gada – sākumā gan attiecībā uz tiešo darbību, gan attiecībā uz pieņemtajiem pārāpdrošināšanas līgumiem.

Vienu trešdaļu no šādi iegūtās summu sadala divās daļās, no kurām vienā iekļauj līdz EUR 35 000 000 un otrā iekļauj atlikumu; saskaita 26 % no pirmās daļas summas un 23 % no otrās daļas summas.

Šādi iegūto summu reizina ar koeficientu, ko attiecībā uz pēdējo triju finanšu gadu summu iegūst, to prasījumu summu, kuri AKUI vēl ir jāsedz pēc tam, kad ir atskaitītas saskaņā ar pārāpdrošināšanu atgūstamās summas, dalot ar prasījumu bruto apjomu. Minētais koeficients nav mazāks par 50 %.

5. Ja pieprasītā maksātspejas norma, kas aprēķināta saskaņā ar 2. līdz 4. punktu, ir zemāka nekā iepriekšējā gada pieprasītā maksātspejas norma, pieprasītā maksātspejas norma ir vismaz vienāda ar iepriekšējā gada pieprasīto maksātspejas normu, kas reizināta ar koeficientu, kuru iegūst, tehnisko rezervju summu, kuras attiecas uz nenokārtotajiem prasījumiem iepriekšējā finanšu gada beigās, dalot ar tehnisko rezervju summu, kuras attiecas uz nenokārtotajiem prasījumiem iepriekšējā finanšu gada sākumā. Minētajos aprēķinos tehniskās rezerves aprēķina, atskaitot pārāpdrošināšanu, taču minētais koeficients nedrīkst būt lielāks par 1.

19. pants

Ieguldījumu noteikumi

1. Dalībvalstis pieprasa, lai to teritorijā reģistrētās vai atļauju darboties saņēmušās AKUI veic ieguldījumus saskaņā ar piesardzības principu un jo īpaši saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) aktīvus iegulda, ņemot vērā dalībnieku un saņēmēju ilgtermiņa intereses kopumā. Potenciāla interešu konflikta gadījumā AKUI vai vienība, kas pārvalda tās portfeli, nodrošina, ka ieguldījumus veic vienīgi dalībnieku un saņēmēju interesēs;
- b) dalībvalstis, ievērojot piesardzības principu, ļauj AKUI ņemt vērā ieguldījumu lēmumu potenciālo ilgtermiņa ietekmi uz vides, sociālajiem un pārvaldības faktoriem;
- c) aktīvus iegulda tādā veidā, lai nodrošinātu visa portfeļa drošību, kvalitāti, likviditāti un rentabilitāti;
- d) aktīvus galvenokārt iegulda regulētos tirgos. Jebkurā gadījumā ieguldījumu apmērs aktīvos, kas netiek tirgoti regulētā finanšu tirgū, ir jāuztur piesardzīgā līmenī;
- e) ieguldījumi atvasinātos instrumentos tiek pieļauti, ciktāl šādi instrumenti veicina ieguldījumu riska mazināšanu vai atvieglo efektīvu portfeļa pārvaldīšanu. Tie ir piesardzīgi jānovērtē, ņemot vērā pamatā esošos aktīvus, un jāiekļauj AKUI aktīvu vērtēšanā. AKUI arī izvairās no pārmērīgas tāda riska uzņemšanās, kurš saistīts ar gadījumiem, kad ir tikai viens darījuma partneris, un ar citiem darījumiem ar atvasinātiem instrumentiem;
- f) aktīvi tiek pienācīgi diversificēti, lai nepieļautu pārmērīgu paļaušanos uz vienu konkrētu aktīvu veidu, emitentu vai uzņēmumu grupu un riska uzkrāšanu portfelī kopumā.

Ieguldījumi aktīvos, ko emitējis tas pats emitents vai tai pašai grupai piederoši emitenti, nepakļauj AKUI pārmērīgai riska koncentrācijai;

- g) ieguldījumi iemaksas veicošā uzņēmumā nepārsniedz 5 % no visa portfeļa, un gadījumos, kad iemaksas veicošais uzņēmums ietilpst kādā grupā, ieguldījumi uzņēmumos, kas ietilpst tajā pašā grupā, kurā ietilpst iemaksas veicošais uzņēmums, nepārsniedz 10 % no portfeļa.

Ja iemaksas AKUI veic vairāki uzņēmumi, ieguldījumus minētajos iemaksas veicošajos uzņēmumos izdara piesardzīgi, ņemot vērā nepieciešamību pēc pienācīgas diversifikācijas.

Dalībvalstis var izlemt nepiemērot f) un g) apakšpunktā minētās prasības ieguldījumiem valsts obligācijās.

2. Ņemot vērā uzraudzīto AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes pārrauga AKUI kredītu novērtēšanas procedūru atbilstību, izvērtē, kā tās savā ieguldījumu politikā izmanto atsauces uz kredītreitingiem, ko sniegušas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1060/2009⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā definētās kredītreitingu aģentūras, un vajadzības gadījumā mudina mazināt šādu atsauču ietekmi, lai mazinātu paļaušanos tikai un mehāniski uz šādiem kredītreitingiem.

3. Piederības dalībvalsts aizliedz AKUI ņemt aizņēmumu vai būt par galvotāju trešo personu vārdā. Tomēr dalībvalstis var atļaut AKUI veikt dažus pagaidu rakstura aizņēmumus vienīgi likviditātes nodrošināšanai.

4. Dalībvalstis neizvirza to teritorijā reģistrētām vai atļauju darboties saņēmušām AKUI prasību veikt ieguldījumus konkrētu kategoriju aktīvos.

5. Neskarot 30. pantu, dalībvalstis neizvirza prasību to teritorijā reģistrētām vai atļauju darboties saņēmušām AKUI vai to ieguldījumu pārvaldniekam lēmumus par ieguldījumiem iepriekš apstiprināt vai sistemātiski par tiem ziņot.

6. Saskaņā ar 1. līdz 5. punkta noteikumiem dalībvalstis to teritorijā reģistrētām vai atļauju darboties saņēmušām AKUI var paredzēt sīkāk izstrādātus noteikumus, tostarp kvantitatīvus noteikumus – ar nosacījumu, ka tie ir prudenciāli pamatoti –, lai pilnībā atspoguļotu visu minēto AKUI pārvaldīto pensiju plānu klāstu.

Tomēr dalībvalstis AKUI neliedz:

- a) ne vairāk kā 70 % aktīvu, kas sedz tehniskās rezerves vai visu portfeli attiecībā uz plāniem, kuru dalībnieki uzņemas ieguldījumu risku, ieguldīt akcijās, apgrozāmos vērtspapīros, ko uzskata par akcijām, un uzņēmumu vērtspapīros, kurus pieņem tirgošanai regulētos tirgos, vai izmantojot DTS vai OTS, un pieņemt lēmumu par minēto vērtspapīru īpatsvaru savu ieguldījumu portfeli. Tomēr – ar nosacījumu, ka tam ir prudenciāls pamatojums, – dalībvalstis var piemērot zemāku robežvērtību, kas nav zemāka par 35 %, AKUI, kuras pārvalda pensiju plānus ar ilgtermiņa procentu likmes garantiju, uzņemas ieguldījumu risku un pašas nodrošina garantiju;
- b) līdz 30 % aktīvu, kas sedz tehniskās rezerves, ieguldīt aktīvos, kuri izteikti valūtās, kas nav valūtas, kurās ir izteiktas saistības;
- c) ieguldīt instrumentos, kam ir ilgtermiņa ieguldījumu perspektīva un kas netiek tirgoti regulētos tirgos, DTS vai OTS;
- d) ieguldīt EIB emitētos vai garantētos instrumentos, kas paredzēti saistībā ar Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem, Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem un Eiropas riska kapitāla fondiem.

7. Panta 6. punkts neliedz dalībvalstīm tiesības pieprasīt, lai to teritorijā reģistrētām vai atļauju darboties saņēmušām AKUI tiktu piemēroti stingrāki ieguldījumu noteikumi, arī individuālā kārtā, – ar nosacījumu, ka tie ir prudenciāli pamatoti, – jo īpaši ņemot vērā saistības, ko ir uzņēmusies attiecīgā AKUI.

8. AKUI uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde, kura veic 11. pantā minēto pārrobežu darbību, attiecībā uz aktīvu daļu, kas sedz pārrobežu darbības tehniskās rezerves, nenosaka ieguldījumu noteikumus papildus tiem, kas jau ir izklāstīti 1. līdz 6. punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām (OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.).

III SADAĻA

DARBĪBAS REGLAMENTĒJOŠIE NOSACĪJUMI

1. NODAĻA

Pārvaldības sistēma

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

20. pants

Pārvaldības vai uzraudzības struktūras atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka AKUI pārvaldības vai uzraudzības struktūra saskaņā ar valsts tiesībām uzņemas galīgo atbildību par to, ka attiecīgā AKUI ievēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu.
2. Šī direktīva neskar sociālo partneru lomu AKUI pārvaldībā.

21. pants

Vispārējās prasības attiecībā uz pārvaldību

1. Dalībvalstis pieprasa, lai visām AKUI būtu ieviesta efektīva pārvaldības sistēma, kas nodrošina to darbību stabilitu un piesardzīgu pārvaldību. Minētā sistēma ietver atbilstošu un pārredzamu organizatorisko struktūru, kurā ir skaidri piešķirti un pienācīgi nodalīti pienākumi, un efektīvu sistēmu informācijas nodošanas nodrošināšanai. Pārvaldības sistēma paredz, ka ieguldījumu lēmumos tiek ņemti vērā vides, sociālie un pārvaldības faktori, kas saistīti ar ieguldījumu aktīviem, un tā ir pakļauta regulārai iekšējai pārskatīšanai.
2. Šā panta 1. punktā minētā pārvaldības sistēma ir samērīga ar AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka AKUI izstrādā un piemēro rakstiskas politikas nostādnes attiecībā uz riska pārvaldību, iekšējo revīziju un attiecīgā gadījumā aktuāra un ārpakalpojumu sniedzējiem uzticētām darbībām. Minētās rakstiskās politikas nostādnes iepriekš apstiprina AKUI pārvaldības vai uzraudzības struktūra, un tās pārskata vismaz reizi trijos gados un pielāgo, ņemot vērā jebkādas būtiskas izmaiņas attiecīgajā sistēmā vai jomā.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka AKUI ir ieviesušas efektīvu iekšējās kontroles sistēmu. Minētā sistēma ietver administratīvās un grāmatvedības procedūras, iekšējās kontroles satvaru un atbilstīgu ziņošanas noteikumus visos AKUI līmeņos.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka AKUI veic pārdomātus pasākumus, lai nodrošinātu savu darbību nepārtrauktību un regularitāti, tostarp izstrādā plānus neparedzētiem gadījumiem. Šajā sakarā AKUI izmanto atbilstīgas un samērīgas sistēmas, resursus un procedūras.
6. Dalībvalstis pieprasa, lai AKUI nodarbinātu vismaz divas personas, kuras faktiski vada konkrētā AKUI. Dalībvalstis, balstoties uz kompetento iestāžu veiktu pamatotu novērtējumu, var atļaut, ka AKUI faktiski vada tikai viena persona. Minētajā novērtējumā ņem vērā sociālo partneru lomu AKUI vispārējā pārvaldībā, kā arī AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.

22. pants

Prasības atbilstoši un pienācīgai pārvaldībai

1. Dalībvalstis pieprasa AKUI nodrošināt, lai personas, kas faktiski vada AKUI, personas, kas veic pamatfunkcijas, un attiecīgā gadījumā personas vai vienības, kurām kāda no pamatfunkcijām ir uzticēta kā ārpakalpojums saskaņā ar 31. pantu, veicot savus uzdevumus, pildītu šādas prasības:

a) atbilstības prasība:

- i) attiecībā uz personām, kas faktiski vada AKUI, tas nozīmē, ka to kvalifikācija, zināšanas un pieredze kolektīvi atbilst tam, lai tās spētu nodrošināt stabilu un piesardzīgu AKUI pārvaldību;
- ii) attiecībā uz personām, kas veic aktuāra vai iekšējās revīzijas pamatfunkcijas, tas nozīmē, ka to profesionālā kvalifikācija, zināšanas un pieredze ir atbilstoša, lai tās spētu pienācīgi veikt savas pamatfunkcijas;
- iii) attiecībā uz personām, kas veic citas pamatfunkcijas, tas nozīmē, ka to kvalifikācija, zināšanas un pieredze ir atbilstoša, lai tās spētu pienācīgi veikt savas pamatfunkcijas; un

b) piemērotības prasība: tām piemīt laba reputācija un godīgums.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes spēj izvērtēt to, vai personas, kas faktiski vada AKUI vai kas veic pamatfunkcijas, atbilst 1. punktā izklāstītajām prasībām.

3. Ja piederības dalībvalsts 1. punktā minētajām personām pieprasa apliecinājumu par labu reputāciju, iepriekšēja bankrota neesamību vai abiem, minētā dalībvalsts par pietiekamu pierādījumu attiecībā uz citu dalībvalstu valstspiederīgajiem uzskata izrakstu no attiecīgās citas dalībvalsts sodāmības reģistra vai, ja minētajā valstī nav sodāmības reģistra, līdzvērtīgu dokumentu, kurš apliecina atbilstību minētajām prasībām un kuru izsniegusi kompetenta tiesu vai administratīvā iestāde vai nu dalībvalstī, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona, vai arī piederības dalībvalstī.

4. Ja nedz dalībvalstī, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona, nedz piederības dalībvalstī kompetentā tiesu vai administratīvā iestāde neizsniedz 3. punktā minēto līdzvērtīgu dokumentu, minētajai personai tā vietā ļauj iesniegt ar zvērestu apliecinātu paziņojumu.

Tomēr piederības dalībvalstīs, kurās nav noteikumu, kas paredz ar zvērestu apliecināta paziņojuma sniegšanu, citu attiecīgo dalībvalstu valstspiederīgajiem ļauj iesniegt svinīgu solījumu, kuru attiecīgā persona sniegusi kompetentās tiesu vai administratīvās iestādes priekšā savā piederības dalībvalstī vai dalībvalstī, kuras valstspiederīgais ir attiecīgā persona, vai notāra priekšā vienā no minētajām dalībvalstīm. Šāda iestāde vai notārs izsniedz izziņu, kas apliecina zvēresta vai svinīgā solījuma autentiskumu.

5. Pierādījumu par 3. punktā minēto iepriekšēja bankrota neesamību attiecīgās citas dalībvalsts valstspiederīgie var iesniegt arī kā paziņojumu, kas izdarīts kompetentas tiesu, profesionālās vai aroda organizācijas priekšā minētajā citā dalībvalstī.

6. Dokumentus, kas minēti 3., 4. un 5. punktā, iesniedz trīs mēnešu laikā pēc to izdošanas dienas.

7. Dalībvalstis izraugās iestādes un struktūras, kas ir kompetentas izdot 3., 4. un 5. punktā minētos dokumentus, un par to nekavējoties informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

Dalībvalstis arī informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par to, kurām iestādēm vai struktūrām iesniedzami 3., 4. un 5. punktā minētie dokumenti, ko pievieno lūgumam atļaut attiecīgās dalībvalsts teritorijā veikt 11. pantā minētās darbības.

23. pants

Atalgojuma politika

1. Dalībvalstis pieprasa, lai AKUI izstrādātu un piemērotu stabilu atalgojuma politiku visām tām personām, kas faktiski vada AKUI, personām, kas veic pamatfunkcijas, un citu kategoriju darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē AKUI riska profilu, tādā veidā, kas ir samērīgs ar to lielumu un iekšējo organizāciju, kā arī ar to darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.

2. Ja vien Regulā (ES) 2016/679 nav noteikts citādi, AKUI regulāri dara publiski pieejamu attiecīgo informāciju par atalgojuma politiku.
3. Izstrādājot un piemērojot 1. punktā minēto atalgojuma politiku, AKUI ievēro šādus principus:
  - a) atalgojuma politiku izstrādā, īsteno un uztur atbilstoši AKUI darbībām, riska profilam, mērķiem, ilgtermiņa procentu likmēm, finanšu stabilitātei un darbības rezultātiem kopumā, un ar tās palīdzību īsteno stabilu, piesardzīgu un efektīvu AKUI pārvaldību;
  - b) atalgojuma politika atbilst AKUI pārvaldīto pensiju plānu dalībnieku un saņēmēju ilgtermiņa interesēm;
  - c) atalgojuma politika ietver pasākumus, kuru mērķis ir novērst interešu konfliktus;
  - d) atalgojuma politika ir saskaņā ar stabilu un efektīvu risku pārvaldību un nerosina tādu riska uzņemšanos, kas nav savienojama ar AKUI riska profilu un tās noteikumiem;
  - e) atalgojuma politiku piemēro AKUI un 31. panta 1. punktā minētajiem pakalpojumu sniedzējiem, ja vien minētie pakalpojumu sniedzēji neietilpst 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto direktīvu darbības jomā;
  - f) AKUI nosaka atalgojuma politikas vispārējos principus, to pārskata un atjaunina vismaz reizi trijos gados, un ir atbildīga par tās īstenošanu;
  - g) attiecībā uz atalgojumu un tā uzraudzību pastāv skaidra, pārredzama un efektīva pārvaldība.

2. iedaļa

Pamatfunkcijas

24. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis pieprasa, lai AKUI būtu šādas pamatfunkcijas: riska pārvaldības funkcija, iekšējās revīzijas funkcija un attiecīgā gadījumā aktuāra funkcija. AKUI ļauj pamatfunkciju veicējiem efektīvi pildīt savus pienākumus objektīvi, taisnīgi un neatkarīgi.
2. AKUI var ļaut vienai personai vai organizatoriskajai vienībai veikt vairāk nekā vienu pamatfunkciju, izņemot 26. pantā minēto iekšējās revīzijas funkciju, kurai jābūt neatkarīgai no pārējām pamatfunkcijām.
3. Minētā persona vai organizatoriskā vienība, kas veic attiecīgo pamatfunkciju, nav tā pati persona vai vienība, kas veic līdzīgu pamatfunkciju iemaksas veicošajā uzņēmumā. Dalībvalstis, ņemot vērā AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību, var ļaut AKUI veikt pamatfunkcijas, izmantojot to pašu personu vai organizatorisko vienību kā iemaksas veicošajā uzņēmumā, ar noteikumu, ka AKUI paskaidro, kā tā novērš vai pārvalda jebkādas interešu konfliktus ar iemaksas veicošo uzņēmumu.
4. Pamatfunkcijas veicēji par jebkādiem būtiskiem konstatējumiem un ieteikumiem savā kompetences jomā ziņo AKUI administratīvajai, pārvaldības vai uzraudzības struktūrai, kas nosaka, kādas darbības ir jāveic.
5. Neskarot privilēģiju neliecināt pret sevi, pamatfunkcijas veicējs informē AKUI kompetento iestādi, ja AKUI administratīvā, pārvaldības vai uzraudzības struktūra neveic atbilstīgas un savlaicīgas darbības šādos gadījumos:
  - a) ja persona vai organizatoriskā vienība, kas veic attiecīgo pamatfunkciju, ir konstatējusi būtisku risku, ka institūcija varētu neatbilst būtiski svarīgai likumā noteiktai prasībai, un par to ir paziņojusi AKUI administratīvajai, pārvaldības vai uzraudzības struktūrai, un ja tas varētu būtiski ietekmēt dalībnieku un saņēmēju intereses; vai

- b) ja persona vai organizatoriskā vienība, kas veic attiecīgo pamatfunkciju, saistībā ar šīs personas vai organizatoriskās vienības pamatfunkciju ir konstatējusi attiecīgajai AKUI un tās darbībām piemērojamo normatīvo vai administratīvo aktu būtiski svarīgu pārkāpumu un par to paziņojusi AKUI administratīvajai, pārvaldības vai uzraudzības struktūrai.
6. Dalībvalstis nodrošina personu, kas informē kompetento iestādi, tiesisko aizsardzību saskaņā ar 5. punktu.

25. pants

Riska pārvaldība

1. Dalībvalstis pieprasa, lai AKUI veidā, kas ir samērīgs to lielumam un iekšējai organizācijai, kā arī ar to darbību lielumam, veidam, apmēram un sarežģītībai, nodrošina efektīvas riska pārvaldības funkcijas esamību. Minētā funkcija tiek strukturēta tā, lai atvieglotu riska pārvaldības sistēmas darbību, attiecībā uz kuru AKUI pieņem stratēģijas, norises kārtību un ziņošanas procedūras, kas nepieciešamas, lai identificētu, izvērtētu, uzraudzītu un pārvaldītu tos riskus – gan individuālā, gan apkopotā līmenī –, kuriem ir vai var tikt pakļautas AKUI un to pārvaldītie pensiju plāni, un par minēto risku savstarpējo atkarību, kā arī lai regulāri ziņotu par tiem AKUI administratīvajai, pārvaldes vai uzraudzības struktūrai.

Minētā riska pārvaldības sistēma ir efektīva un labi integrēta AKUI organizatoriskajā struktūrā un lēmumu pieņemšanas procesā.

2. Riska pārvaldības sistēma samērīgi to AKUI lielumam un iekšējai organizācijai, kā arī ar to darbību lielumam, veidam, apmēram un sarežģītībai attiecīgā gadījumā sedz riskus, kas var rasties AKUI vai uzņēmumos, kuriem kā ārpalpojums ir uzticēti AKUI uzdevumi vai darbības vismaz šādās jomās:

- a) parakstīšana un rezervju veidošana;
- b) aktīvu un pasīvu pārvaldība;
- c) ieguldījumi, jo īpaši atvasinātie instrumenti, vērtspapīrošanas darījumi un līdzīgas saistības;
- d) ar likviditāti saistītā un koncentrācijas riska pārvaldība;
- e) operacionālā riska pārvaldība;
- f) apdrošināšana un citas riska mazināšanas metodes;
- g) ar ieguldījumu portfeli un tā pārvaldību saistītie vides, sociālie un pārvaldības riski.

3. Ja saskaņā ar pensiju plāna nosacījumiem tā dalībnieki un saņēmēji uzņemas risku, riska pārvaldības sistēma ņem vērā arī minētos riskus no potenciālo dalībnieku un saņēmēju viedokļa.

26. pants

Iekšējās revīzijas funkcija

Dalībvalstis pieprasa AKUI samērīgi to lielumam un iekšējai organizācijai, kā arī to darbību lielumam, veidam, apmēram un sarežģītībai nodrošināt efektīvu iekšējās revīzijas funkciju. Iekšējās revīzijas funkcija ietver iekšējās kontroles sistēmas un citus pārvaldības sistēmas elementus, tostarp attiecīgā gadījumā ārpalpojumu darbību, atbilstības un efektivitātes izvērtēšanu.

27. pants

Aktuāra funkcija

1. Ja AKUI pati nodrošina segumu pret biometriskajiem riskiem vai garantē vai nu ieguldījuma atdevi, vai arī konkrētu izmaksu līmeni, dalībvalstis pieprasa AKUI nodrošināt efektīvu aktuāra funkciju, lai:

- a) koordinētu un uzraudzītu tehnisko rezervju aprēķināšanu;

- b) novērtētu tehnisko rezervju aprēķināšanā izmantoto un šajā nolūkā izdarīto pieņēmumu metodiku un pamatā esošo modeļu piemērotību;
  - c) novērtētu tehnisko rezervju aprēķināšanā izmantoto datu pietiekamību un kvalitāti;
  - d) tehnisko rezervju aprēķināšanas pamatā esošos pieņēmumus salīdzinātu ar pieredzi;
  - e) informētu AKUI administratīvo, pārvaldības vai uzraudzības struktūru par tehnisko rezervju aprēķināšanas ticamību un atbilstību;
  - f) paustu viedokli par vispārējo riska parakstīšanas politiku, ja AKUI tāda ir;
  - g) paustu viedokli par apdrošināšanas kārtības piemērotību, ja AKUI tāda ir; un
  - h) veicinātu riska pārvaldības sistēmas efektīvu īstenošanu.
2. Dalībvalstis pieprasa AKUI izraudzīties vismaz vienu neatkarīgu personu AKUI iekšienē vai ārpus tās, kura būtu atbildīga par aktuāra funkciju.

3. iedaļa

Dokumenti, kas attiecas uz pārvaldību

28. pants

Pašu riska novērtējums

1. Dalībvalstis pieprasa AKUI samērīgi to lielumam un iekšējai organizācijai, kā arī to darbību lielumam, veidam, apmēram un sarežģītībai veikt un dokumentēt pašu riska novērtēšanu.

Minēto riska novērtēšanu veic vismaz reizi trijos gados vai tūlīt pēc jebkādam būtiskām izmaiņām AKUI vai tās pārvaldītu pensiju plānu riska profilā. Ja konkrēta pensiju plāna riska profilā ir būtiskas izmaiņas, riska novērtēšanu var veikt tikai attiecībā uz minēto pensiju plānu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā riska novērtēšana, kurā ņem vērā AKUI lielumu un iekšējo organizāciju, kā arī to darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību, ietver šādus elementus:

- a) aprakstu par to, kā pašu riska novērtēšana tiek integrēta AKUI pārvaldības procesā un lēmumu pieņemšanā;
- b) riska pārvaldības sistēmas efektivitātes novērtējumu;
- c) saskaņā ar 24. panta 3. punktu – aprakstu par to, kā AKUI nepieļauj interešu konfliktus ar iemaksas veicošo uzņēmumu, ja AKUI tam kā ārpakalpojumu uztic pamatfunkciju veikšanu;
- d) AKUI vispārējo vajadzību pēc finansējuma novērtējumu, tostarp attiecīgā gadījumā atjaunošanas plāna aprakstu;
- e) to risku novērtējumu, ar kuriem saskaras dalībnieki un saņēmēji attiecībā uz viņiem pienākošos pensijas izmaksu maksāšanu, un jebkādas korektīvās darbības efektivitāti, attiecīgā gadījumā ņemot vērā:
  - i) indeksācijas mehānismus;
  - ii) izmaksu samazināšanas mehānismus, tostarp to, cik lielā mērā var tikt samazinātas uzkrātās pensijas izmaksas, ar kādiem nosacījumiem un kas to var darīt;
- f) kvalitatīvu novērtējumu attiecībā uz mehānismiem, ar ko aizsargā pensijas izmaksas, tostarp attiecīgā gadījumā garantijām, līgumiem un jebkādiem citiem iemaksas veicošā uzņēmuma finansiālā atbalsta veidiem, Direktīvas 2009/138/EK piemērošanas jomā ietilpstošas sabiedrības veiktu apdrošināšanu vai pārāpdrošināšanu vai pensiju aizsardzības režīma segumu AKUI vai dalībnieku un saņēmēju labā;

- g) operacionālo risku kvalitatīvu novērtējumu;
- h) gadījumos, kad ieguldījumu lēmumu pieņemšanā tiek ņemti vērā vides, sociālie un pārvaldības faktori, – jaunu vai potenciālu risku, tostarp ar klimata pārmaiņām, resursu izmantošanu un vidi saistītu risku, sociālo risku un ar regulatīvu izmaiņu izraisītu aktīvu vērtības samazināšanos saistītu risku, novērtējumu.
3. Šā panta 2. punkta piemērošanas nolūkā AKUI rīcībā ir metodes, lai identificētu un novērtētu riskus, kuriem tās ir vai varētu tikt pakļautas īstermiņā un ilgtermiņā un kuri var ietekmēt AKUI spēju pildīt savus pienākumus. Minētās metodes ir samērīgas ar AKUI darbībām piemēroto risku lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību. Minētās metodes apraksta pašu riska novērtējumā.
4. Pašu riska novērtējumu ņem vērā AKUI stratēģiskajos lēmumos.

29. pants

Gada pārskati un gada ziņojumi

Dalībvalstis pieprasa, lai visas to teritorijā reģistrētās vai atļauju darboties saņēmušās AKUI sagatavotu un publiski atklātu gada pārskatus un gada ziņojumus, ņemot vērā ikvienu AKUI pārvaldīto pensiju plānu, un attiecīgā gadījumā – gada pārskatus un gada ziņojumus par katru pensiju plānu. Gada pārskati un gada ziņojumi sniedz pareizu un patiesu pārskatu par AKUI aktīviem, saistībām un finansiālo stāvokli, un tajos atklāj nozīmīgus ieguldījumu turējumus. Gada pārskati un ziņojumos iekļautā informācija ir konsekventa, visaptveroša, patiesi atspoguļota, un to ir pienācīgi apstiprinājušas pilnvarotās personas saskaņā ar valsts tiesībām.

30. pants

Ieguldījumu politikas principu izklāsts

Dalībvalstis nodrošina to, ka visas to teritorijā reģistrētās vai atļauju darboties saņēmušās AKUI sagatavo un vismaz reizi trijos gados pārskata ieguldījumu politikas principu rakstisku izklāstu. Minētais izklāsts ir nekavējoties jālabo, ja būtiski mainās ieguldījumu politika. Dalībvalstis nosaka, ka šajā izklāstā iekļauj vismaz tādas jautājumus kā ieguldījumu riska mērīšanas metodes, īstenotās riska pārvaldības procedūras un stratēģiskais aktīvu izvietojums attiecībā uz pensiju saistību veidu un ilgumu un ka tajā apraksta, kā ieguldījumu politikas izstrādē ir ņemti vērā vides, sociālie un pārvaldības faktori. Izklāstu dara publiski pieejamu.

2. NODAĻA

Ārpalpojumu izmantošana un ieguldījumu pārvaldība

31. pants

Ārpalpojumu izmantošana

1. Dalībvalstis var atļaut vai pieprasīt, lai to teritorijā reģistrētās vai atļauju darboties saņēmušās AKUI jebkādas darbības, tostarp pamatfunkcijas un minēto AKUI pārvaldību, pilnībā vai daļēji uztic pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas minēto AKUI vārdā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad AKUI pamatfunkciju vai jebkuru citu darbību veikšanai izmanto ārpalpojumus, tās saglabā pilnu atbildību par to savu pienākumu izpildi, kurus tām paredz šī direktīva.
3. Ārpalpojumu izmantošana pamatfunkciju vai jebkuru citu darbību izpildei nenotiek veidā, kas var novest pie kāda no turpmāk minētajiem rezultātiem:
- a) pasliktinās attiecīgās AKUI pārvaldības sistēmas kvalitāte;
  - b) nepamatoti palielinās operacionālais risks;

- c) mazinās kompetento iestāžu spēja uzraudzīt to, kā AKUI pilda savus pienākumus;
- d) tiek apdraudēta nepārtraukta un apmierinoša pakalpojumu sniegšana dalībniekiem un saņēmējiem.
4. AKUI, atlasot pakalpojumu sniedzēju un pastāvīgi uzraugot tā darbības, nodrošina ārpalpojumu sniedzējiem uzticēto darbību pienācīgu veikšanu.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka AKUI, kas pamatfunkcijas, minēto AKUI pārvaldību vai citas darbības, kuras ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, uztic ārpalpojumu sniedzējam, ar attiecīgo pakalpojumu sniedzēju noslēdz rakstisku vienošanos. Šāda vienošanās ir juridiski saistoša, un tajā precīzi nosaka AKUI un pakalpojumu sniedzēja tiesības un pienākumus.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka AKUI savlaicīgi paziņo kompetentajām iestādēm par jebkādu ārpalpojumu izmantošanu darbību, kuras ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, veikšanai. Ja ārpalpojumu izmantošana attiecas uz pamatfunkcijām vai AKUI pārvaldību, kompetentajām iestādēm par to paziņo, pirms stājas spēkā vienošanās par jebkādu šādu ārpalpojumu izmantošanu. Dalībvalstis nodrošina arī to, ka AKUI kompetentajām iestādēm paziņo par jebkādam turpmākām svarīgām izmaiņām attiecībā uz jebkādam darbībām, kuru veikšanai tiek izmantoti ārpalpojumi.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir pilnvaras jebkurā laikā AKUI un pakalpojumu sniedzējiem pieprasīt informāciju par pamatfunkcijām un jebkurām citām darbībām, kuru veikšanai tiek izmantoti ārpalpojumi.

32. pants

Ieguldījumu pārvaldība

Dalībvalstis nenosaka AKUI ierobežojumus attiecībā uz citā dalībvalstī reģistrētu ieguldījumu pārvaldnieku iecelšanu sava ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanai, ja tie ir pienācīgi pilnvaroti šādas darbības veikšanai saskaņā ar Direktīvām 2009/65/EK, 2009/138/EK, 2011/61/ES, 2013/36/ES un 2014/65/ES, kā arī attiecībā uz šīs direktīvas 2. panta 1. punktā minētajām pilnvarotajām struktūrām.

3. NODAĻA

Depozitārs

33. pants

Depozitāra iecelšana

1. Arodpensiju plāna gadījumā, kurā dalībnieki un saņēmēji pilnībā uzņemas ieguldījumu risku, piederības dalībvalsts var pieprasīt AKUI iecelt vienu vai vairākus depozitārus aktīvu drošas glabāšanas un uzraudzības pienākumu veikšanai saskaņā ar 34. un 35. pantu. Piederības dalībvalsts var pieprasīt šādām AKUI iecelt vienu vai vairākus depozitārus aktīvu drošas glabāšanas un uzraudzības pienākumu veikšanai saskaņā ar 34. un 35. pantu, veicot pārrobežu darbības saskaņā ar 11. pantu, ar noteikumu, ka depozitāra iecelšanas prasību paredz attiecīgās valsts tiesībām.
2. Attiecībā uz arodpensiju plāniem, kuros dalībnieki un saņēmēji ieguldījumu risku neuzņemas pilnībā, piederības dalībvalsts var pieprasīt AKUI iecelt vienu vai vairākus depozitārus aktīvu drošas glabāšanas un uzraudzības pienākumu veikšanai saskaņā ar 34. un 35. pantu.
3. Dalībvalstis nenosaka AKUI ierobežojumus attiecībā uz citā dalībvalstī reģistrētu depozitāriju iecelšanu, ja tie ir pienācīgi pilnvaroti saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES vai Direktīvu 2014/65/ES vai tiek atzīti par depozitāriem Direktīvas 2009/65/EK vai Direktīvas 2011/61/ES piemērošanas nolūkā.
4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai, ievērojot attiecīgas valsts tiesības, kompetentajām iestādēm ļautu pēc AKUI piederības valsts kompetentās iestādes pieprasījuma saskaņā ar 48. pantu aizliegt brīvi rīkoties ar to teritorijā esoša depozitāra vai glabātāja turētiem aktīviem.

5. Depozitāru iecel ar rakstisku līgumu. Ar līgumu nosaka tādas informācijas nodošanu, kura depozitāram nepieciešama šajā direktīvā un citos attiecīgajos normatīvajos vai administratīvajos aktos izklāstīto pienākumu veikšanai.
6. Veicot 34. un 35. pantā noteiktos uzdevumus, AKUI un depozitārs rīkojas godīgi, objektīvi, profesionāli, neatkarīgi un attiecīgā plāna dalībnieku un saņēmēju interesēs.
7. Depozitārs attiecībā uz AKUI neveic darbības, kas varētu radīt interešu konfliktu starp AKUI, plāna dalībniekiem un saņēmējiem, un pašu depozitāru, ja vien depozitārs savu depozitāra uzdevumu pildīšanu nav funkcionāli un hierarhiski nošķīris no citiem saviem uzdevumiem, kuri varētu radīt interešu konfliktu, un iespējamie interešu konflikti tiek pareizi identificēti, pārvaldīti, uzraudzīti un darīti zināmi plāna dalībniekiem un saņēmējiem un AKUI administratīvajai, pārvaldības vai uzraudzības struktūrai.
8. Ja depozitārs nav iecelts, AKUI veic pasākumus, lai nepieļautu un atrisinātu jebkādas interešu konfliktus to uzdevumu pildīšanas laikā, kurus citādi būtu pildījis depozitārs un aktīvu pārvaldnieks.

34. pants

Droša aktīvu glabāšana un depozitāra atbildība

1. Ja ar pensiju plānu saistītos AKUI aktīvus, ko veido finanšu instrumenti, kurus var nodot glabāšanā, uztic drošai glabāšanai depozitāram, tas glabā visus finanšu instrumentus, kurus var reģistrēt finanšu instrumentu kontā, kas atvērts depozitāra reģistros, un visus finanšu instrumentus, kurus var fiziski piegādāt depozitāram.

Šajā nolūkā depozitārs nodrošina, ka finanšu instrumenti, kurus var iegrāmatot depozitāra reģistros atvērtā finanšu instrumentu kontā, saskaņā ar Direktīvā 2014/65/ES paredzētajiem noteikumiem tiek iegrāmatoti atsevišķos depozitāra kontos, kas atvērti AKUI vārdā, lai tos jebkurā laikā varētu skaidri identificēt kā tādus, kuri pieder AKUI vai pensiju plāna dalībniekiem un saņēmējiem.

2. Ja ar pensiju plānu saistītos AKUI aktīvus veido aktīvi, kas nav minēti 1. punktā, depozitārs pārbauda, ka AKUI ir aktīvu īpašniece, un uztur minēto aktīvu reģistru. Pārbaudi veic, balstoties uz AKUI iesniegtu informāciju vai dokumentiem un attiecīgā gadījumā – uz ārējiem pierādījumiem. Depozitārs savu reģistru regulāri atjaunina.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka depozitārs ir atbildīgs AKUI un dalībnieku un saņēmēju priekšā par jebkādiem zaudējumiem, kas tiem radušies tā nepamatotas nespējas veikt savus pienākumus vai nepareizas to veikšanas rezultātā.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. punktā minēto depozitāra atbildību neietekmē tas, ka depozitārs visus aktīvus vai daļu no tiem ir uzticējis drošai glabāšanai trešai personai.
5. Ja aktīvu drošai glabāšanai depozitārs nav iecelts, AKUI ir vismaz:
  - a) jānodrošina, ka uz finanšu instrumentiem attiecina pienācīgu rūpību un aizsardzību;
  - b) jāglabā ieraksti, kas AKUI ļauj jebkurā laikā un nekavējoties identificēt visus aktīvus;
  - c) jāveic nepieciešamie pasākumi, lai novērstu interešu konfliktus saistībā ar aktīvu drošu glabāšanu;
  - d) pēc pieprasījuma jāinformē kompetentās iestādes par aktīvu glabāšanas veidu.

35. pants

Uzraudzības pienākumi

1. Papildus 34. panta 1. un 2. punktā minētajiem uzdevumiem, depozitārs, kas iecelts uzraudzības pienākumu pildīšanai, veic šādus uzdevumus:
  - a) pilda AKUI norādījumus, ja vien tas nav pretrunā valsts tiesībām vai AKUI noteikumiem;

- b) nodrošina, ka darījumos, kuros iesaistīti ar pensiju plānu saistīti AKUI aktīvi, jebkāda atlīdzība AKUI tiek izmaksāta parastajā termiņā; un
  - c) nodrošina, ka aktīvu radītie ienākumi tiek izmantoti saskaņā ar AKUI noteikumiem.
2. Neatkarīgi no 1. punkta AKUI piederības dalībvalsts var noteikt citus uzraudzības pienākumus, kas jāveic deponētājam.
  3. Ja uzraudzības pienākumu veikšanai deponētājam nav iecelts, AKUI īsteno procedūras, kas nodrošina, ka uzdevumi, kurus citādi uzraudzītu deponētāji, tiek pienācīgi izpildīti AKUI ietvaros.

IV SADAĻA

INFORMĀCIJA, KO SNIEDZ POTENCIĀLAJIEM DALĪBNIKĀM, DALĪBNIKĀM UN SAŅĒMĒJIEM

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

36. pants

Principi

1. Ņemot vērā izveidotā pensiju plāna veidu, dalībvalstis nodrošina, ka ikviena to teritorijā reģistrēta vai atļauju darboties saņēmusi AKUI sniedz:
  - a) potenciālajiem dalībniekiem – vismaz 41. pantā izklāstīto informāciju;
  - b) dalībniekiem – vismaz 37. līdz 40., 42. un 44. pantā izklāstīto informāciju; un
  - c) saņēmējiem – vismaz 37., 43. un 44. pantā izklāstīto informāciju.
2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju:
  - a) regulāri atjaunina;
  - b) raksta skaidrā, koncentrētā un saprotamā valodā, neizmantojot žargonu un tehniskus terminus, ja to vietā var izmantot sarunvalodas vārdus;
  - c) formulē tā, ka tā nav maldinoša, un tiek nodrošināta leksikas un satura konsekvence;
  - d) izklāsta viegli salasāmā veidā;
  - e) sniedz tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kuras sociālo un darba tiesības, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, piemēro attiecīgajam pensiju plānam; un
  - f) bez maksas dara pieejamu potenciālajiem dalībniekiem, dalībniekiem un saņēmējiem, izmantojot elektroniskos līdzekļus, tostarp pastāvīgu informācijas nesēju vai tīmekļa vietni, vai uz papīra.
3. Dalībvalstis var pieņemt vai paturēt spēkā citus noteikumus par informāciju, kas sniedzama potenciālajiem dalībniekiem, dalībniekiem un saņēmējiem.

37. pants

Vispārīga informācija par pensiju plānu

1. Dalībvalstis attiecībā uz ikvienu to teritorijā reģistrētu vai atļauju darboties saņēmušu AKUI nodrošina, ka dalībnieki un saņēmēji ir pietiekami informēti par attiecīgo AKUI pārvaldīto pensiju plānu, jo īpaši par:
  - a) AKUI nosaukumu, dalībvalsti, kurā AKUI ir reģistrēta vai saņēmusi atļauju darboties, un savas kompetentās iestādes nosaukumu;

- b) pensiju plānā iesaistīto pušu tiesībām un pienākumiem;
- c) ieguldījumu profilu;
- d) to finanšu risku veidu, kurus uzņemas dalībnieki un saņēmēji;
- e) nosacījumiem attiecībā uz pilnām vai daļējām garantijām, ko paredz pensiju plāns, vai attiecībā uz konkrētu izmaksu apmēru, vai, ja pensiju plāns neparedz nekādas garantijas, attiecīgu paziņojumu;
- f) mehānismiem, ar ko aizsargā uzkrātās tiesības, vai izmaksu samazināšanas mehānismiem, ja tādi ir;
- g) ja dalībnieki uzņemas ieguldījumu risku vai var pieņemt lēmumus par ieguldījumiem – informāciju par ar pensiju plānu saistīto ieguldījumu iepriekšējās darbības rādītājiem par vismaz piecu gadu laikposmu vai, ja pensiju plāna darbības laiks ir mazāks par pieciem gadiem, par visiem tā darbības gadiem;
- h) attiecībā uz plāniem, kas neparedz konkrētu izmaksu apmēru, – to izmaksu struktūru, kuras sedz dalībnieki un saņēmēji;
- i) dalībniekiem un saņēmējiem pieejamajām izvēles iespējām viņu pensijas izmaksu saņemšanā;
- j) ja dalībniekam ir tiesības nodot pensiju tiesības – sīkāku informāciju par šādas nodošanas noteikumiem.

2. Attiecībā uz plāniem, kuros dalībnieki uzņemas ieguldījumu risku un kuri paredz vairāk nekā vienu izvēles iespēju ar dažādiem ieguldījumu profiliem, dalībniekus informē par noteikumiem attiecībā uz pieejamo ieguldījumu izvēles iespēju klāstu un attiecīgā gadījumā standarta ieguldījumu izvēles iespēju, un par pensiju plāna noteikumu konkrētu dalībnieku piesaistīt kādai ieguldījumu izvēles iespējai.

3. Dalībnieki un saņēmēji vai viņu pārstāvji saprātīgā termiņā saņem visu svarīgo informāciju attiecībā uz izmaiņām pensiju plāna noteikumos. Turklāt AKUI tiem dara pieejamu paskaidrojumu par tehnisko rezervju būtisku izmaiņu ietekmi uz dalībniekiem un saņēmējiem.

4. AKUI dara pieejamu šajā pantā izklāstīto vispārīgo informāciju par pensijas plānu.

2. NODAĻA

Pensijas izmaksu pārskats un papildinformācija

38. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Dalībvalstis pieprasa AKUI izstrādāt koncentrētu dokumentu, kas ietver pamatinformāciju par katru dalībnieku, ņemot vērā valstu pensiju sistēmas un attiecīgo valsts sociālo, darba un nodokļu tiesību īpatnības ("pensijas izmaksu pārskats"). Dokumenta virsrakstā iekļauj vārdus "pensijas izmaksu pārskats".
2. Uzskatāmi norāda precīzu datumu, uz kuru attiecas pensijas izmaksu pārskatā minētā informācija.
3. Dalībvalstis pieprasa, lai pensijas izmaksu pārskatā ietvertā informācija būtu precīza, lai tā vismaz reizi gadā tiktu atjaunināta un bez maksas darīta pieejama ikvienam dalībniekam, izmantojot jebkādas elektroniskos līdzekļus, tostarp pastāvīgu informācijas nesēju vai tīmekļa vietni, vai papīra formātā. Papildus jebkādai informācijai, kas tiek sniegta, izmantojot elektroniskos līdzekļus, dalībniekiem pēc pieprasījuma nodrošina eksemplāru papīra formātā.
4. Skaidri norāda jebkādas būtiskas izmaiņas pensijas izmaksu pārskatā ietvertajā informācijā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu.
5. Dalībvalstis izstrādā noteikumus, lai izdarītu pieņēmumus attiecībā uz 39. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām prognozēm. AKUI minētos noteikumus piemēro, lai attiecīgā gadījumā noteiktu nominālās ieguldījumu peļņas gada likmi, inflācijas gada līmeni un turpmāko algu tendences.

39. pants

Pensijas izmaksu pārskats

1. Pensijas izmaksu pārskatā iekļauj vismaz šādu dalībniekiem paredzētu pamatinformāciju:
  - a) dalībnieka personas datus, tostarp attiecīgi skaidri norādot likumā paredzēto pensionēšanās vecumu, pensiju plānā noteikto vai AKUI aplēsto pensionēšanās vecumu vai dalībnieka noteikto pensionēšanās vecumu;
  - b) AKUI nosaukumu un tās pasta adresi un dalībnieka pensiju plāna identifikāciju;
  - c) attiecīgā gadījumā informāciju par pensiju plānā paredzētām pilnīgām vai daļējām garantijām un to, kur var atrast turpmāku informāciju;
  - d) informāciju par pensijas izmaksu prognozēm, balstoties uz a) apakšpunktā minēto pensionēšanās vecumu, un atrunu par to, ka šīs prognozes var atšķirties no saņemto izmaksu galīgās vērtības. Ja pensijas izmaksu prognozes ir balstītas uz ekonomiskiem scenārijiem – minētajā informācijā iekļauj arī vislabāko lēsto scenāriju un vienu nelabvēlīgu scenāriju, ņemot vērā pensiju plāna īpatnības;
  - e) informāciju par uzkrātajām tiesībām vai uzkrāto kapitālu, ņemot vērā pensiju plāna īpatnības;
  - f) informāciju par iemaksām, ko vismaz pēdējos divpadsmit mēnešos pensiju plānā izdarījis iemaksas veicošais uzņēmums un dalībnieks, ņemot vērā pensiju plāna īpatnības;
  - g) AKUI vismaz pēdējos divpadsmit mēnešos atvilktu izmaksu sadalījumu;
  - h) informāciju par pensiju plāna finansējuma apmēru kopumā.
2. Saskaņā ar 60. pantu dalībvalstis apmainās ar paraugpraksi attiecībā uz pensijas izmaksu pārskata formātu un saturu.

40. pants

Papildinformācija

1. Pensijas izmaksu pārskatā norāda, kur un kā var iegūt papildinformāciju, tostarp:
  - a) turpmāku praktisku informāciju par dalībnieka izvēles iespējām, ko paredz pensiju plāns;
  - b) direktīvas 29. un 30. pantā precizēto informāciju;
  - c) attiecīgā gadījumā informāciju par pieņēmumiem, kurus izmanto attiecībā uz summām, kas izteiktas kā ikgadējie pabalsti, jo īpaši attiecībā uz šāda ikgadējā pabalsta likmi, sniedzēja veidu un ikgadējās izmaksas maksāšanas ilgumu;
  - d) informāciju par izmaksu apmēru nodarbinātības pārtraukšanas gadījumā.
2. Attiecībā uz pensiju plāniem, kuros dalībnieki uzņemas ieguldījumu risku un kuros ieguldījumu izvēles iespēju dalībniekam nosaka ar konkrētu noteikumu, kas precizēts pensiju plānā, pensijas izmaksu pārskatā norāda to, kur ir pieejama papildinformācija.

3. NODAĻA

Cita sniedzamā informācija un dokumenti

41. pants

Informācija, ko sniedz potenciālajiem dalībniekiem

1. Dalībvalstis pieprasa, lai AKUI nodrošinātu, ka potenciālie dalībnieki, kas netiek automātiski iesaistīti pensiju plānā, pirms pievienošanās minētajam pensiju plānam tiek informēti par:
  - a) visām attiecīgajām viņiem pieejamajām izvēles iespējām, tostarp ieguldījumu iespējām;

- b) pensiju plāna attiecīgajām iezīmēm, tostarp izmaksu veidu;
- c) informāciju par to, vai un kā ieguldīšanas pieejā ir ņemti vērā vides, klimata, sociālie un korporatīvās pārvaldības faktori; un
- d) to, kur ir pieejama turpmāka informācija.

2. Ja dalībnieki uzņemas ieguldījumu risku vai var pieņemt lēmumus par ieguldījumiem – informāciju par ar pensiju plānu saistīto ieguldījumu iepriekšējās darbības rādītājiem par vismaz piecu gadu laikposmu vai, ja pensiju plāna darbības laiks ir mazāks par pieciem gadiem, par visiem tā darbības gadiem, un informāciju par dalībniekiem un saņēmējiem sedzamo izmaksu struktūru.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai AKUI nodrošinātu, ka potenciālie dalībnieki, kas tiek automātiski iesaistīti pensiju plānā, pēc pievienošanās minētajam pensiju plānam tiek pienācīgi informēti par:

- a) jebkādām attiecīgajām viņiem pieejamajām izvēles iespējām, tostarp ieguldījumu izvēles iespējām;
- b) pensiju plāna attiecīgajām iezīmēm, tostarp izmaksu veidu;
- c) informāciju par to, vai un kā ieguldīšanas pieejā ir ņemti vērā vides, klimata, sociālie un korporatīvās pārvaldības faktori; un
- d) to, kur ir pieejama turpmāka informācija.

42. pants

Informācija, ko sniedz dalībniekiem pirmspensionēšanās posmā

Papildus pensijas izmaksu pārskatam AKUI savlaicīgi pirms 39. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā pensionēšanās vecuma sasniegšanas vai pēc dalībnieka pieprasījuma ikvienam dalībniekam sniedz informāciju par pieejamajām izmaksas maksāšanas izvēles iespējām pensijas ienākumu saņemšanā.

43. pants

Informācija, ko sniedz saņēmējiem izmaksu maksāšanas posmā

1. Dalībvalstis pieprasa, lai AKUI periodiski sniegtu saņēmējiem informāciju par izmaksām, kas viņiem pienākas, un atbilstošajām izmaksu maksāšanas izvēles iespējām.
2. AKUI nekavējoties informē saņēmējus pēc tam, kad tiek pieņemts galīgs lēmums par viņiem pienākošos izmaksu apmēra jebkādu samazināšanu, un trīs mēnešus pirms šāda lēmuma īstenošanas.
3. Ja saņēmēji uzņemas būtisku ieguldījumu risku izmaksu maksāšanas posmā, dalībvalstis nodrošina, ka saņēmēji regulāri saņem atbilstīgu informāciju.

44. pants

Papildinformācija, ko pēc pieprasījuma sniedz dalībniekiem un saņēmējiem

Pēc dalībnieka, saņēmēja vai to pārstāvju pieprasījuma AKUI sniedz šādu papildinformāciju:

- a) direktīvas 29. pantā minētos gada pārskatus un gada ziņojumus vai – gadījumā, ja AKUI ir atbildīga par vairāk nekā vienu plānu, – tos gada pārskatus un ziņojumus, kas attiecas uz konkrēto pensiju plānu;

- b) direktīvas 30. pantā minēto ieguldījumu politikas principu izklāstu;
- c) jebkādu turpmāku informāciju par pieņēmumiem, kas izmantoti 39. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto prognožu veikšanai.

V SADAĻA

PRUDENCIĀLĀ UZRAUDZĪBA

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par prudenciālo uzraudzību

45. pants

Galvenais prudenciālās uzraudzības mērķis

1. Galvenais prudenciālās uzraudzības mērķis ir aizsargāt dalībnieku un saņēmēju tiesības un nodrošināt AKUI stabilitāti un drošumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes saņem nepieciešamos līdzekļus un ka tām ir attiecīgas specializētās zināšanas, veiktspēja un pilnvaras, lai sasniegtu 1. punktā minēto galveno uzraudzības mērķi.

46. pants

Prudenciālās uzraudzības darbības joma

Dalībvalstis nodrošina, ka AKUI tiek pakļautas prudenciālai uzraudzībai, tostarp attiecīgā gadījumā uzraudzībai attiecībā uz:

- a) darbības nosacījumiem;
- b) tehniskajām rezervēm;
- c) tehnisko rezervju finansēšanu;
- d) tiesību aktos noteikto pašu kapitālu;
- e) pieejamo maksātspējas normu;
- f) pieprasīto maksātspējas normu;
- g) ieguldījumu noteikumiem;
- h) ieguldījumu pārvaldību;
- i) pārvaldības sistēmu; un
- j) informāciju, ko sniedz dalībniekiem un saņēmējiem.

47. pants

Prudenciālās uzraudzības vispārējie principi

1. Par AKUI prudenciālo uzraudzību atbild piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības pamatā ir tālredzīga un uz risku balstīta pieeja.
3. AKUI uzraudzība ietver neklātienas darbību un klātienes pārbažu atbilstīgu kombināciju.

4. Uzraudzības pilnvaras piemēro savlaicīgi un, tās ir samērīgas ar AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā savu darbību potenciālo ietekmi uz finanšu sistēmu stabilitāti Savienībā, jo īpaši ārkārtas situācijās.

48. pants

Kompetento iestāžu iesaistīšanās pilnvaras un pienākumi

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai ikvienai to teritorijā reģistrētai vai atļauju darboties saņēmušai AKUI būtu stabilas administratīvās un grāmatvedības procedūras un atbilstoši iekšējās kontroles mehānismi.

2. Neskarot kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un dalībvalstu tiesības paredzēt un piemērot kriminālsodu, dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes var noteikt administratīvu sodu un citus pasākumus, kas piemērojami par visiem to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu, un tās veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Dalībvalstis nodrošina, ka to administratīvais sods un pasākumi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

3. Dalībvalstis var nolemt neparedzēt noteikumus par administratīviem sodiem saskaņā ar šo direktīvu par pārkāpumiem, par kuriem jau ir paredzēti kriminālsodi saskaņā ar to valsts tiesībām. Tādā gadījumā dalībvalstis informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes bez nepamatotas kavēšanās publicē jebkuru administratīvu sodu vai citu pasākumu, kas piemērots par šīs direktīvas īstenošanai pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem un kas noteiktajā laikā nav pārsūdzēts, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par atbildīgo personu identitāti. Tomēr, ja kompetentā iestāde juridisko personu identitātes vai fizisko personu identitātes vai personas datu publicēšanu uzskata par nesamērīgu, pamatojoties novērtējumam, ko veic katrā gadījumā atsevišķi, par šādu datu publicēšanas samērīgumu, vai ja šāda publicēšana apdraud finanšu tirgu stabilitāti vai notiekošu izmeklēšanu, kompetentā iestāde var nolemt atlikt publicēšanu, nepublicēt sodus vai publicēt tos anonīmi.

5. Jebkurš lēmums par AKUI darbības apturēšanu vai ierobežošanu ietver detalizētu pamatojumu, un par to paziņo attiecīgajai AKUI. Minēto lēmumu dara zināmu arī EAAPI, kas pārrobežu darbības gadījumā, kā minēts 11. pantā, par tiem paziņo visām kompetentajām iestādēm.

6. Kompetentās iestādes var arī ierobežot vai aizliegt brīvu rīkošanos ar AKUI aktīviem, jo īpaši tad, ja:

a) AKUI nav izveidojusi pietiekamas tehniskās rezerves attiecībā uz visu savu darbīvdarbību vai arī tās aktīvi nav pietiekami, lai segtu tehniskās rezerves;

b) AKUI nav ievērojusi prasību attiecībā uz tiesību aktos noteikto pašu kapitālu.

7. Lai aizsargātu dalībnieku un saņēmēju intereses, kompetentās iestādes pilnvaras, kas saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem ir piešķirtas personām, kuras vada to teritorijā reģistrētu vai atļauju darboties saņēmušu AKUI, var pilnībā vai daļēji nodot īpašam pārstāvim, kas ir piemērots minēto pilnvaru īstenošanai.

8. Kompetentās iestādes var aizliegt vai ierobežot to teritorijā reģistrētas vai atļauju darboties saņēmušas AKUI darbības, jo īpaši tad, ja:

a) AKUI pienācīgi neaizsargā pensiju plāna dalībnieku un saņēmēju intereses;

b) AKUI vairs neievēro darbības nosacījumus;

c) AKUI pieļauj smagus pārkāpumus to pienākumu pildīšanā, kurus tai paredz attiecīgie noteikumi;

- d) pārrobežu darbības gadījumā – AKUI nepilda uzņēmējas dalībvalsts sociālajās un darba tiesībās, kas attiecas uz arodpensiju plānu jomu, noteiktās prasības.
9. Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt tiesā lēmumus, kas attiecībā uz kādu AKUI pieņemti saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

49. pants

Uzraudzības pārskatīšanas process

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras pārskatīt stratēģijas, norises un ziņojumu sniegšanas procedūras, ko AKUI noteikušas, lai panāktu atbilstību normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, ņemot vērā AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.

Minētajā pārskatīšanā ņem vērā apstākļus, kādos AKUI darbojas, un attiecīgā gadījumā personas, kurām kā ārpakalpojums ir uzticēta pamatfunkciju vai jebkādu citu funkciju veikšana. Minētā pārskatīšana ietver šādus elementus:

- a) to kvalitatīvo prasību novērtēšanu, kuras attiecas uz pārvaldības sistēmu;
- b) to risku novērtēšanu, ar kuriem saskaras AKUI;
- c) AKUI spējas izvērtēt un pārvaldīt minētos riskus novērtēšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir uzraudzības instrumenti, tostarp spriedzes testi, kas tām ļauj identificēt AKUI finanšu stāvokļa pasliktināšanos un uzraudzīt to, kā šāda pasliktināšanās tiek novērsta.

3. Kompetentajām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras, lai AKUI pieprasītu novērst vājās vietas vai trūkumus, kas tiek konstatēti uzraudzības nolūkā veiktajā pārskatīšanā.

4. Kompetentās iestādes nosaka 1. punktā minētās pārskatīšanas minimālo biežumu un darbības jomu, ņemot vērā attiecīgās AKUI darbību lielumu, veidu, apmēru un sarežģītību.

50. pants

Informācija, ko sniedz kompetentajām iestādēm

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras un līdzekļi, lai attiecībā uz visām to teritorijā reģistrētajām vai atļauju darboties saņēmušajām AKUI:

- a) pieprasītu AKUI, tās administratīvajai, pārvaldības vai uzraudzības struktūrai vai personām, kas faktiski vada AKUI vai veic pamatfunkcijas, jebkurā laikā sniegt informāciju par visiem to darbības jautājumiem vai iesniegt visus ar to darbību saistītos dokumentus;
- b) uzraudzītu attiecības starp AKUI un citiem uzņēmumiem vai starp AKUI gadījumos, kad AKUI šiem citiem uzņēmumiem vai citām AKUI kā ārpakalpojumu uztic pamatfunkciju vai jebkādu citu darbību veikšanu, kā arī visus secīgos atkārtotas ārpakalpojumu izmantošanas gadījumus, kas ietekmē attiecīgās AKUI finansiālo stāvokli vai ir būtiski svarīgi efektīvas uzraudzības nodrošināšanai;
- c) saņemtu šādus dokumentus: pašu riska novērtējumu, ieguldījumu politikas principu izklāstu, gada pārskatus un gada ziņojumus un visus pārējos uzraudzības īstenošanai nepieciešamos dokumentus;
- d) noteiktu, kuri dokumenti ir nepieciešami uzraudzības īstenošanai, tostarp:
  - i) iekšējie starpposma ziņojumi;
  - ii) aktuāra vērtējumi un sīki izstrādāti pieņēmumi;

- iii) pētījumi par aktīvu un pasīvu attiecību;
  - iv) pierādījumi par ieguldījumu politikas principu ievērošanu;
  - v) pierādījumi par iemaksu veikšanu atbilstoši plānotajam;
  - vi) par 29. pantā minēto gada pārskatu revīziju atbildīgo personu ziņojumi;
- e) veiktu pārbaudes uz vietas AKUI telpās un vajadzības gadījumā pārbaudītu ārpakalpojumu sniedzējiem uzticētās un visas secīgās atkārtoti ārpakalpojumu sniedzējiem uzticētās darbības, lai pārliecinātos, vai tās tiek veiktas atbilstoši uzraudzības noteikumiem;
- f) jebkurā laikā pieprasītu AKUI informāciju par ārpakalpojumu sniedzējiem uzticētajām un visām secīgajām atkārtoti ārpakalpojumu sniedzējiem uzticētajām darbībām.

51. pants

Pārredzamība un pārskatbaidība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes šajā direktīvā noteiktos uzdevumus veic pārredzami, neatkarīgi un pārskatāmi un pienācīgi ievērojot konfidencialas informācijas aizsardzības prasību.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek publiski atklāta šāda informācija:
  - a) normatīvo un administratīvo aktu teksti un vispārējie norādījumi arodpensiju plānu jomā un informācija par to, vai dalībvalsts izvēlas piemērot šo direktīvu saskaņā ar 4. un 5. pantu;
  - b) informācija par 49. pantā izklāstīto uzraudzības pārskatīšanas procesu;
  - c) apkopotie statistikas dati par prudenciālā satvara piemērošanas galvenajiem aspektiem;
  - d) prudenciālās uzraudzības galvenais mērķis un informācija par kompetento iestāžu galvenajām funkcijām un darbībām;
  - e) noteikumi par administratīviem sodiem un citiem pasākumiem, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpšanu, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka tām ir un tās piemēro pārredzamas procedūras attiecībā uz savu kompetento iestāžu pārvaldības un vadības struktūru dalībnieku iecelšanu un atlaišanu.

2. NODAĻA

Dienesta noslēpums un informācijas apmaiņa

52. pants

Dienesta noslēpums

1. Dalībvalstis paredz noteikumus, lai nodrošinātu, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kuri rīkojas minēto iestāžu vārdā, ir pienākums glabāt dienesta noslēpumu. Neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesības, minētās personas konfidencialo informāciju, ko tās saņēmušas pienākumu veikšanas laikā, neizpauž nevienai personai vai institūcijai, izņemot kopsavilkuma vai apkopojuma veidā tā, lai nebūtu iespējams identificēt konkrētas AKUI.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, pensiju plāna darbības izbeigšanas gadījumā dalībvalstis var atļaut konfidencialu informāciju izpaust civiltiesvedībā vai komerciesvedībā.

53. pants

Konfidenciālas informācijas izmantošana

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar šo direktīvu, to izmanto tikai savu pienākumu veikšanai un šādos nolūkos:

- a) lai pārbaudītu, vai AKUI pirms savu darbību sākšanas atbilst nosacījumiem, lai varētu sākt arodpensijas kapitāla uzkrāšanas darbību;
- b) lai atvieglotu AKUI darbību uzraudzību, tostarp tehnisko rezervju, maksātspējas, pārvaldības sistēmas un dalībniekiem un saņēmējiem sniegtās informācijas uzraudzību;
- c) lai piemērotu korektīvus pasākumus, tostarp administratīvus sodus;
- d) ja to atļauj valsts tiesības, lai publicētu ikvienas AKUI galvenos darbības rādītājus, kas dalībniekiem un saņēmējiem var palīdzēt pieņemt finansiāla rakstura lēmumus par savu pensiju;
- e) kompetento iestāžu lēmumu pārsūdzēšanā saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu;
- f) tiesvedībā par noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu.

54. pants

Eiropas Parlamenta tiesības veikt izmeklēšanu

Direktīvas 52. un 53. pants neskar izmeklēšanas tiesības, kas Eiropas Parlamentam piešķirtas ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 226. pantu.

55. pants

Informācijas apmaiņa starp institūcijām

1. Direktīvas 52. un 53. pants neliedz veikt nevienu no šādām darbībām:
  - a) informācijas apmaiņu, pildot uzraudzības funkcijas, starp kompetentajām iestādēm tajā pašā dalībvalstī;
  - b) informācijas apmaiņu, pildot uzraudzības funkcijas, starp kompetentajām iestādēm atšķirīgās dalībvalstīs;
  - c) informācijas apmaiņu, pildot uzraudzības funkcijas, starp kompetentajām iestādēm un kādu no šādām institūcijām, kas atrodas tajā pašā dalībvalstī:
    - i) institūcijas, kas atbild par finanšu nozares vienību un citu finanšu organizāciju uzraudzību, un institūcijas, kas atbild par finanšu tirgu uzraudzību;
    - ii) institūcijas vai struktūras, kuru pienākums ir uzturēt finanšu sistēmas stabilitāti dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālus noteikumus;
    - iii) institūcijas, kas ir iesaistītas pensiju plāna darbības izbeigšanā un citās līdzīgās procedūrās;
    - iv) reorganizācijas struktūras vai institūcijas, kuru mērķis ir aizsargāt finanšu sistēmas stabilitāti;
    - v) personas, kas ir atbildīgas par AKUI, apdrošināšanas sabiedrību un citu finanšu institūciju pārskatu obligātajām revīzijām;
  - d) tās informācijas atklāšanu pensijas plāna darbības izbeigšanu administrējošām struktūrām, kura tām ir nepieciešama attiecīgo pienākumu izpildei.

2. Informācijai, ko saņem 1. punktā minētās institūcijas, struktūras un personas, piemēro 52. pantā paredzētos noteikumus par dienesta noslēpumu.

3. Direktīvas 52. un 53. pants neliedz dalībvalstīm atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un kādu no šādām institūcijām:

- a) institūcijas, kas ir atbildīgas par pensijas plānu darbības izbeigšanā un līdzīgās procedūrās iesaistīto struktūru pārraudzību;
- b) institūcijas, kas ir atbildīgas par to personu uzraudzību, kuras veic AKUI, apdrošināšanas sabiedrību un citu finanšu institūciju pārskatu obligāto revīziju;
- c) neatkarīgi AKUI aktuāri, kas veic šo AKUI uzraudzību, un struktūras, kuras šādus aktuārus pārrauga.

56. pants

Informācijas nodošana centrālajām bankām, monetārajām institūcijām, Eiropas uzraudzības iestādēm un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai

1. Direktīvas 52. un 53. pants neliedz kompetentajai iestādei nodot informāciju šādām vienībām to attiecīgo uzdevumu veikšanai:

- a) centrālajām bankām un citām struktūrām, kas monetāras institūcijas statusā veic līdzīgu funkciju;
- b) vajadzības gadījumā – citām publiskām institūcijām, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu uzraudzību;
- c) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai, EAAPI, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Banku iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽²⁾.

2. Direktīvas 55. līdz 58. pants neliedz šā panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām institūcijām vai struktūrām darīt zināmu kompetentajām iestādēm informāciju, kas tām var būt nepieciešama 53. panta piemērošanas nolūkā.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu saņemtajai informācijai piemēro dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas šajā direktīvā izklāstītajām prasībām.

57. pants

Informācijas atklāšana valsts pārvaldes institūcijām, kas ir atbildīgas par tiesību aktiem finanšu jomā

1. Direktīvas 52. panta 1. punkts, 53. pants un 58. panta 1. punkts neliedz dalībvalstīm atļaut konfidenciālas informācijas atklāšanu starp kompetentajām iestādēm un citām to valsts pārvaldes institūciju struktūrvienībām, kuras ir atbildīgas par tiesību aktu īstenošanas nodrošināšanu AKUI, kredītiestāžu, finanšu institūciju, ieguldījumu pakalpojumu un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzības jomā, vai inspektoriem, kas rīkojas minēto struktūrvienību vārdā.

Minēto informācijas atklāšanu veic tikai tad, ja tas ir nepieciešams prudenciālās kontroles un finansiālās grūtībās nonākušu AKUI bankrota nepieļaušanas un to noregulēšanas nolūkos. Neskarot 2. punktu, personām, kurām ir piekļuve minētajai informācijai, piemēro dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas šajā direktīvā izklāstītajām prasībām. Tomēr dalībvalstis nosaka, ka informāciju, ko saņem saskaņā 55. pantu, un informāciju, kuru iegūst, veicot pārbaudes uz vietas, drīkst atklāt tikai ar tās kompetentās iestādes nepārprotamu piekrišanu, kura ir šīs informācijas avots, vai ar tās dalībvalsts kompetentās iestādes nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta attiecīgā pārbaude uz vietas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

2. Dalībvalstis var atļaut atklāt konfidenciālu ar AKUI prudenciālo uzraudzību saistītu informāciju parlamentārās izmeklēšanas komitejām vai revīzijas palātām to dalībvalstīs un citām par izmeklēšanu atbildīgām vienībām to dalībvalstīs, ja tiek ievēroti šādi visi nosacījumi:

- a) vienības saskaņā ar valsts tiesībām ir kompetentas izmeklēt vai rūpīgi pārbaudīt tādu institūciju darbību, kuras ir atbildīgas par AKUI uzraudzību vai par tiesību aktiem, ar ko reglamentē šādu uzraudzību;
- b) attiecīgā informācija ir nepieciešama tikai a) apakšpunktā minētās kompetences īstenošanai;
- c) personām, kurām ir piekļuve minētajai informācijai, piemēro valsts tiesību aktos noteiktas dienesta noslēpuma prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas šajā direktīvā izklāstītajām prasībām;
- d) ja informācijas avots ir cita dalībvalsts, to atklāj tikai ar skaidru to kompetento iestāžu piekrišanu, kuras ir minētās informācijas avots, un tikai tādiem mērķiem, kādiem minētās iestādes devušas piekrišanu.

58. pants

Informācijas apmaiņas nosacījumi

1. Attiecībā uz informācijas apmaiņu saskaņā ar 55. pantu, informācijas nodošanu saskaņā ar 56. pantu un informācijas atklāšanu saskaņā ar 57. pantu dalībvalstis pieprasa, lai tiktu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

- a) informācijas apmaiņa, nodošana vai atklāšana notiek uzraudzības vai pārraudzības veikšanas nolūkā;
- b) uz saņemto informāciju attiecinā 52. pantā noteikto dienesta noslēpuma pienākumu;
- c) ja informācijas avots ir cita dalībvalsts, to neatklāj bez tās kompetentās iestādes skaidras piekrišanas, kura ir minētās informācijas avots, un vajadzības gadījumā tikai tādiem mērķiem, kādiem minētā iestāde devusi piekrišanu.

2. Direktīvas 53. pants neliedz dalībvalstīm finanšu sistēmas stabilitātes un integritātes stiprināšanas nolūkā atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un institūcijām vai struktūrām, kas ir atbildīgas par to uzņēmējdarbības tiesību pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu, kurus piemēro iemaksas veicošajiem uzņēmumiem.

Dalībvalstis, kuras piemēro punkta pirmo daļu, pieprasa, lai tiktu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

- a) informācijai ir jābūt paredzētai, lai veiktu 57. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto atklāšanu un izmeklēšanu, un pārbaudi;
- b) uz saņemto informāciju jāattiecinā 52. pantā minētais dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums;
- c) ja informācijas avots ir cita dalībvalsts, to neatklāj bez tās kompetentās iestādes skaidras piekrišanas, kura ir minētās informācijas avots, un vajadzības gadījumā tikai tādiem mērķiem, kādiem minētā iestāde devusi piekrišanu.

3. Ja kādā dalībvalstī 2. punkta pirmajā daļā minētajām institūcijām vai struktūrām atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt personas, kas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, ieceltas šajā nolūkā, bet kas nestrādā publiskajā sektorā, piemēro 57. panta 2. punktā paredzēto informācijas apmaiņas iespēju.

59. pants

Valstu noteikumi ar prudenciālu raksturu

1. Dalībvalstis paziņo EAAPI savus prudenciāla rakstura noteikumus, kas attiecas uz to arodpensiju plānu jomu, kuriem nepiemēros 11. panta 1. punktā minētos valstu sociālās un darba tiesības par pensiju sistēmu organizēšanu.

2. Dalībvalstis šo informāciju regulāri – vismaz reizi divos gados – atjaunina, un EAAPI to dara pieejamu savā tīmekļa vietnē.

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

60. pants

Sadarbība starp dalībvalstīm, Komisiju un EAAPI

1. Dalībvalstis atbilstīgā veidā nodrošina šīs direktīvas vienotu piemērošanu, regulāri apmainoties ar informāciju un pieredzi, lai veidotu paraugpraksi šajā jomā un ciešāku sadarbību, attiecīgā gadījumā iesaistot sociālos partnerus, un tādējādi nepieļautu konkurences izkropļojumus un radītu nosacījumus, kas nepieciešami netraucētai pārrobežu dalībai.
2. Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai atvieglotu AKUI darbību uzraudzību.
3. Šīs direktīvas nolūkos dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas ar EAAPI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010 un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 35. pantu nekavējoties sniedz EAAPI visu informāciju, kas tai nepieciešama šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 1094/2010 paredzēto pienākumu veikšanai.
4. Ikviens dalībvalsts informē Komisiju un EAAPI par jebkādam nopietnām grūtībām, ko rada šīs direktīvas piemērošana. Komisija, EAAPI un attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk izpēta šādas grūtības, lai rastu piemērotu risinājumu.

61. pants

Personas datu apstrāde

Attiecībā uz personas datu apstrādi šīs direktīvas ietvaros AKUI un kompetentās iestādes savus uzdevumus šīs direktīvas nolūkos veic saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679. Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko EAAPI veic šīs direktīvas ietvaros, EAAPI ievēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

62. pants

Novērtēšana un pārskatīšana

1. Līdz 2023. gada 13. janvārim Komisija pārskata šo direktīvu un ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par tās īstenošanu un efektivitāti.
2. Panta 1. punktā minētajā pārskatīšanā jo īpaši ņem vērā:
  - a) direktīvas atbilstību no prudenciālā un pārvaldības viedokļa;
  - b) pārrobežu darbību;
  - c) šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi un tās ietekmi uz AKUI stabilitāti;
  - d) pensijas izmaksu pārskatu.

63. pants

Direktīvas 2009/138/EK grozīšana

Direktīvu 2009/138/EK groza šādi:

1) direktīvas 13. panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7) “pārprošināšana” ir kāda no šādām darbībām:

- a) apdrošināšanas sabiedrības, trešās valsts apdrošināšanas sabiedrības vai citas pārprošināšanas sabiedrības vai trešās valsts pārprošināšanas sabiedrības cedēto risku pieņemšana;
- b) riska parakstītāju asociācijas, kas pazīstama kā *Lloyd's*, gadījumā – jebkura *Lloyd's* locekļa cedēto risku pieņemšana, ko veic apdrošināšanas vai pārprošināšanas sabiedrība, kura nav riska parakstītāju asociācija, kas pazīstama kā *Lloyd's*; vai
- c) pārprošināšanas sabiedrības veikta riska seguma nodrošināšana institūcijai, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341 (*) darbības jomā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. decembra Direktīva (ES) 2016/2341 par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (AKUI) (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.);”

2) direktīvas 308.b panta 15. punktu aizstāj ar šādu:

“15. Ja šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā piederības dalībvalstis piemēroja Direktīvas (ES) 2016/2341 4. panta noteikumus, minētās piederības dalībvalstis var turpināt piemērot normatīvos un administratīvos aktus, kurus tās ir pieņēmušas, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2002/83/EK 1. līdz 19. pantam, 27. līdz 30. pantam, 32. līdz 35. pantam un 37. līdz 67. pantam, kādi tie bija spēkā 2015. gada 31. decembrī, uz pārejas perioda laiku, kurš beidzas 2022. gada 31. decembrī.

Ja piederības dalībvalsts turpina piemērot minētos normatīvos un administratīvos aktus, apdrošināšanas sabiedrības minētajā piederības dalībvalstī savas maksātspējas kapitāla prasības aprēķina, saskaitot kopā:

- a) nosacītā maksātspējas kapitāla prasību attiecībā uz to apdrošināšanas darbību, kuras aprēķinos nav iekļauta arodpensijas uzkrāšanas darbība saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/2341 4. pantu;
- b) maksātspējas normu attiecībā uz arodpensijas uzkrāšanas darbību, kura aprēķināta saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas tika pieņemti, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas 2002/83/EK 28. pantam.

Komisija līdz 2017. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, vai, ņemot vērā no šīs direktīvas izrietošās izmaiņas Savienības vai dalībvalstu tiesībās, būtu jāpagarina punkta pirmajā daļā minētais laikposms.”

64. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2019. gada 13. janvārim. Dalībvalstis minēto noteikumu tekstu tūlīt dara zināmu Komisijai.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos iekļauj arī paziņojumu, ka spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos atsaucies uz direktīvām, ko atceļ ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsaucē veicama un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumu tekstu, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

65. pants

Atcelšana

Direktīvu 2003/41/EK, kurā grozījumi izdarīti ar I pielikuma A daļā uzskaitītajām direktīvām, atceļ no 2019. gada 13. janvāra, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz I pielikuma B daļā izklāstītajiem termiņiem minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanas datumiem.

Atsauces uz atcelto Direktīvu 2003/41/EK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar II pielikumā ievietoto atbilstības tabulu.

66. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

67. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2016. gada 14. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
I. KORČOK

I PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar tās secīgo grozījumu sarakstu

(minēti 65. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.)	
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.)	tikai 303. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/78/ES (OV L 331, 15.12.2010., 120. lpp.)	tikai 4. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.)	tikai 62. pants
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/14/ES (OV L 145, 31.5.2013., 1. lpp.)	tikai 1. pants

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesībās un piemērošanai

(minēti 65. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš	Piemērošanas diena
2003/41/EK	23.9.2005.	23.9.2005.
2009/138/EK	31.3.2015.	1.1.2016.
2010/78/ES	31.12.2011.	31.12.2011.
2011/61/ES	22.7.2013.	22.7.2013.
2013/14/ES	21.12.2014.	21.12.2014.

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 2003/41/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. panta a) punkts	6. panta 1. punkts
6. panta b) punkts	6. panta 2. punkts
6. panta c) punkts	6. panta 3. punkts
6. panta d) punkts	6. panta 4. punkts
6. panta e) punkts	6. panta 5. punkts
6. panta f) punkts	6. panta 6. punkts
	6. panta 7. punkts
6. panta g) punkts	6. panta 8. punkts
6. panta h) punkts	6. panta 9. punkts
6. panta i) punkts	6. panta 10. punkts
6. panta j) punkts	6. panta 11. punkts
	6. panta 12. līdz 19. punkts
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. panta 1. punkta a) apakšpunkts	9. pants
9. panta 1. punkta c) apakšpunkts	10. panta 1. punkta a) apakšpunkts
9. panta 1. punkta e) apakšpunkts	10. panta 1. punkta b) apakšpunkts
9. panta 2. punkts	10. panta 2. punkta punkts
20. pants, 9. panta 5. punkts	11. pants
	12. pants
15. panta 1. līdz 5. punkts	13. panta 1. līdz 5. punkts
15. panta 6. punkts	
16. pants	14. pants
17. pants	15. pants

Direktīva 2003/41/EK	Šī direktīva
17.a panta 1. līdz 4. punkts	16. panta 1. līdz 4. punkts
17.a panta 5. punkts	
17.b pants	17. pants
17.c pants	
17.d pants	18. pants
18. pants	19. pants 20. pants 21. pants
9. panta 1. punkta b) apakšpunkts	22. panta 1. punkts 22. panta 2. līdz 7. punkts 23. pants 24. pants 25. pants 26. pants 27. pants 28. pants
10. pants	29. pants
12. pants	30. pants
9. panta 4. punkts	31. panta 1. punkts 31. panta 2. līdz 7. punkts
19. panta 1. punkts	32. pants
19. panta 2. punkta otrā daļa	33. panta 1. punkts 33. panta 2. punkts
19. panta 2. punkta pirmā daļa	33. panta 3. punkts
19. panta 3. punkts	33. panta 4. punkts 33. panta 5. līdz 8. punkts 34. pants 35. pants 36. pants
9. panta 1. punkta f) apakšpunkts	37. panta 1. punkts
11. panta 4. punkta c) apakšpunkts	37. panta 2. punkts
11. panta 2. punkta b) apakšpunkts	37. panta 3. punkts 37. panta 4. punkts 38. pants 39. pants 40. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts

Direktīva 2003/41/EK	Šī direktīva
11. panta 4. punkta b) apakšpunkts	40. panta 1. punkta d) apakšpunkts 40. panta 2. punkts 41. pants 42. pants
11. panta 5. punkts	43. pants
11. panta 2. punkta a) apakšpunkts	44. panta a) punkts
11. panta 3. punkts	44. panta b) punkts 44. panta c) punkts 45. pants 46. pants 47. pants
14. panta 1. punkts	48. panta 1. punkts
14. panta 2. punkta pirmā daļa	48. panta 2. punkts 48. panta 3. līdz 5. punkts
14. panta 2. punkta otrā daļa	48. panta 6. punkts
14. panta 3. līdz 5. punkts	48. panta 7. līdz 9. punkts 49. pants
13. panta 1. punkts	50. pants
13. panta 2. punkts	51. pants 52. pants 53. pants 54. pants 55. pants 56. pants 57. pants 58. pants
20. panta 11. punkta pirmā daļa	59. panta 1. punkts
20. panta 11. punkta otrā daļa	59. panta 2. punkts
20. panta 11. punkta trešā un ceturtā daļa	
21. pants	60. pants 61. pants 62. pants 63. pants
22. pants	64. pants 65. pants 66. pants 67. pants

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV